

A portrait of an elderly man with white hair and glasses, wearing a dark suit, white shirt, and a striped tie. He is seated with his hands clasped in front of him. The background is a solid blue color with a pattern of white, wavy, overlapping lines that resemble stylized waves or a network.

Povilas Rimkus

MANO GYVENIMO KELIAS

LIETUVOS MEDICINOS BIBLIOTEKA

POVILAS RIMKUS

MANO GYVENIMO KELIAS

VILNIUS, 2023

Bibliografiją sudarė Danutė Malakauskienė

Kalbos redaktorė Ilona Petrovė

Knyga iliustruota nuotraukomis iš asmeninio
gydytojo Povilo Rimkaus archyvo

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama

Lietuvos integralios bibliotekų informacinės sistemos (LIBIS)

portale ibiblioteka.lt

eISBN 978-609-420-793-8

© Lietuvos medicinos biblioteka, 2023

ISBN 978-609-420-791-4

© Povilas Rimkus, 2023

TURINYS

VIETOJE ĮŽANGOS	4
PRATARMĖ	6
IŠ TĖČIO IR MAMOS GYVENIMO	8
MOKSLŲ PRADŽIA IR MEDICINOS STUDIJOS. 1951–1967	13
BALBIERIŠKIS. 1967–1969	18
JIEZNAS. 1969–1977	21
KUPIŠKIS. 1977–1986	25
VILNIUS. 1986–1990	34
NAUJASIS VILNIUS. 1990–2004	39
IR VĖL KUPIŠKIS. 2004–2011	50
SVEIKATOS MOKYMŲ INSTITUTAS. 2011–2013	64
IR VĖL JIEZNAS. 2013–2018	69
DABARTINIS VILNIUS. NUO 2019 M. IKI ŠIOL	77
VIETOJE EPILOGO	92
MANO GYVENIMO SENTENCIJOS	94
BIBLIOGRAFIJA	95
MOKSLO IR POPULIARŪS STRAIPSNIAI	95
REDAKTORIŲ KOLEGIJOS NARYS	102
LITERATŪRA APIE GYDYTOJĄ POVILĄ RIMKŲ	103
ASMENVARDŽIŲ RODYKLĖ	130
MANO GYVENIMO ĮVYKIŲ NUOTRAUKOS	142

VIETOJE ĮŽANGOS

Kartais nutinka taip, kad gyvenimo kelyje sutinki žmogų, kurį galima pavadinti gyvąja medicinos arba gyvąja sveikatos apsaugos istorija. Taip nutiko ir man. Pažintis ir bendravimas su gydytoju Povilu Rimkumi ne tik malonūs bendražmogiška prasme, tačiau praplečia žinojimo ir supratimo ribas apie Lietuvos sveikatos sistemos raidą, ypač apie tai, kas neparašyta knygose.

Gydytojas P. Rimkus, eidamas vadovaujamas pareigas, pats asmeniškai aktyviai, be to, labai sėkmingai ir produktyviai, dalyvavo tvarkant ir tobulinant Lietuvos sveikatos sistemą. O visa tai – ne tik labai įdomu, bet ir labai naudinga žinoti. Ir ypač naudinga žinoti žmonėms, vadovaujantiems sveikatos apsaugos sistemos institucijoms, vykdančioms sveikatos sistemos reformas.

Todėl ir pasiūliau parašyti knygą – aprašyti savo veiklą, pateikti komentarų ir įžvalgų. Kiekviena veikla ir kiekvienas darbas gali būti interpretuojami įvairiai, kai žiūri iš šalies. Bet kai pats aktyviai dalyvauji, interpretacijų lieka mažiau, lieka faktai ir objektyvūs komentarai. O kai faktai iliustruojami dokumentais, straipsniais ar teisės aktais – tai jau rimta.

Džiugu, kad knyga jau baigta. Džiugu, kad joje pateikta informacija užpildys bent dalį Lietuvos sveikatos sistemos raidos istorijos spragų. Tokią knygą parašyti reikia laiko. O laiko, kaip visada, visiems trūksta. Ir gyd. P. Rimkus laisvo laiko turi ne tiek daug, nes reikia visuomeniniais pagrindais dalyvauti Sveikatos apsaugos ministerijos sudarytoje darbo grupėje įteisinant Lietuvoje papildomąją ir alternatyviąją mediciną; vadovauti Lietuvos apiterapeutų asociacijai; suspėti į Lietuvos medicinos biblioteką, į Senjorų medikų diskusijų klubą; reikia organizuoti mokslines praktines konferencijas medikams; nuveikti dar daug kitų darbų, kurių sąrašą galima tęsti. Bet nuoširdžiai džiaugiuosi, kad gerbiamas Povilas neatsisakė knygos idėjos, rado jėgų ir laiko ne tik ją pradėti, bet ir užbaigti.

Ši knyga – ne tik nuveiktų darbų sąvadas, tai gyvoji sveikatos apsaugos sistemos istorija, nukelianti į praeitį ir sugrąžinanti į dabartį, kritiškai vertinanti ir objektyviai konstatuojanti, suteikianti žinių ir sukelti minčių.

Nuoširdžiai sveikinu gerbiamą gydytoją Povilą Rimkų, linkiu gerų idėjų ir įkvėpimo naujiems darbams.

Prof. dr. Rimantas Stukas

Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Sveikatos mokslų instituto
Visuomenės sveikatos katedros vedėjas

PRATARMĖ

Šią knygą rašiau ne dėl tuščios garbės ar pasipuikavimo. Nes ji yra ne vien tik apie mane. Per ilgą mano darbo karjerą nusidriekia skirtingų laikotarpių Lietuvos medicinos raidos istorija. Kai kurie mano pasakojimai, neabejotina, yra Lietuvos valstybės istorijos liudytojai. O atskiros žmogaus gyvenimo detalės dažnai leidžia suprasti, kas ir kaip tam tikru metu vyko šalyje, kodėl buvo priimti vienokie ar kitokie sprendimai.

Ir, žinoma, svarbiausias dalykas – ši knyga yra apie mano šeimą, giminę, artimus žmones. Ko gero, per mažai apie juos parašiau. Tačiau jei atrodytų, jog man rūpėjo vien tik darbas, visuomeninė veikla ir kitų gerovė, žinokite, kad taip nėra. Man jūs esate labai brangūs. Todėl šią knygą skiriu savo mylimai šeimai.

Vartydamas asmeninį archyvą radau Tėvo dienos proga sūnaus Tomo man skirtus žodžius. Jais noriu pasidalinti su visais, kurie skaitys šią knygą. Nes šie žodžiai, atspindintys gyvenimo esmę, yra geriausia pratarmė.

DOVANA

Du keliaujantys angelai sustojo pernakti turtingos šeimos namuose. Šeima buvo gana šiurkšti ir atsisakė juos priimti svečių kambaryje. Vietoj to angelams buvo duotas mažas plotelis šaltame rūsyje. Kai ant kietų grindų jie pasiklojo gultus, vyresnysis angelas pamatė sienoje skylę ir ją užtaisė. Kai jaunesnysis paklausė, kodėl, vyresnysis atsakė: „Ne visada yra taip, kaip atrodo.“

Kitą naktį angelai apsilankė labai neturtingo, bet paslaugaus ūkininko ir jo žmonos namuose. Malonūs žmonės pasidalino trupučiu turėto maisto ir leido angelams miegoti jų lovoje, kad tinkamai pailsėtų. Kitą rytą, tik pakilus saulei, angelai rado ūkininką ir jo žmoną skaudžiai verkiančius. Vienintelė karvė, kurios pienas buvo vienintelis jų pragyvenimo šaltinis, gulėjo lauke negyva. Jaunesnysis angelas susinervino ir paklausė vyresniojo: „Kodėl leidai, kad taip atsitiktų? Juk pirmasis žmogus turėjo viską, o tu jam dar padėjai; antroji šeima turėjo labai mažai, bet noriai su mumis pasidalino, o tu leidai jų karvei numirti“. „Ne visada yra kaip atrodo, – atsakė vyresnysis. – Kai mes nakvojome rūsyje, pastebėjau, kad toje sienoje buvo paslėptas lobis. Kadangi šeimnininkas buvo gobšuoelis ir nenorėjo su mumis dalintis savo sėkme, aš užtaisiau skylę, kad jis nieko nerastų. Kuomet miegojome ūkininko lovoje, mirties angelas atėjo jo žmonos. Aš vietoj jos pasiūliau karvę. Ne visada yra taip, kaip atrodo“.

Kartais būna būtent taip, kad kai kurie dalykai neišsprendžia, kaip turėtų. Jei tiki, tiesiog reikia tikėti, kad kiekvienas rezultatas yra tavo naudai. To gali kai kurį laiką nežinoti... IR DAR...

Kai kurie žmonės ateina į mūsų gyvenimą ir greitai išeina. Kiti žmonės tampa draugais ir pasilieka truputį, palikdami nuostabius pėdsakus mūsų širdyse... Mes niekada nebūname tokie patys, nes randame draugą!

Vakar diena yra istorija. Rytojus – paslaptis. Šiandiena yra dovana. Štai kodėl tai vadinama dabartimi (angl. „present“ – ir „dabartis“, ir „dovana“)! Aš manau, kad nepaprasta... gyventi ir branginti kiekvieną momentą. Tai nėra generalinė repeticija!

KAIP TIK DABAR:

*kažkas tavimi labai didžiujasi
kažkas apie tave galvoja
kažkas tavimi rūpinasi
kažkas tavęs ilgisi
kažkas nori su tavimi pasikalbėti
kažkas nori būti su tavimi
kažkas tikisi, kad tu nepakliuvai į bėdą
kažkas yra dėkingas už tavo paramą
kažkas nori laikyti tavo ranką
kažkas tikisi, kad viskas išsispręs laimingai
kažkas nori, kad būtum laiminga(s)
kažkas nori, kad jį / ją rastum
kažkas švenčia tavo sėkmę
kažkas nori tau padovanoti dovaną
kažkas mano, kad tu esi dovana
kažkas myli tave
kažkas žavisi tavo stiprybe
kažkas galvoja apie tave ir šypsosi
kažkas nori būti petimi, ant kurio išsiverktum.*

Sveikinu su TĖVO DIENA

Su meile Tomas

Mano, Povilo Rimkaus, gyvenimo kelias prasidėjo nedideliame Lietuvos šiaurės rytuose esančiame Rokiškio mieste šaltą 1943 metų lapkričio 30-ąją, apie 1 valandą nakties.

Po daugelio metų radau Tėtės laišką, rašytą 1974 metų lapkričio 30 dieną. Šis laiškas man be galo svarbus, nes įprasmina mano gimimo faktą, aplinkybes ir kartu leidžia geriau pažinti, suprasti savo tėvus.

Kada aplinkui šalta, gamtoje tyla, bet viename antro aukšto mažame kambariuke didelė šviesa, t. y. 1 val. nakties, kur laukiamas naujas žmogus. Moteriškė skausmo agonijoje laukia kūdikio, kas bebūtų, jis ar ji, kaip brangiausia turtas bus priimtas. Jos kančių išvogotame veide rieda skausmo ašaros; kūną išmušė šaltas prakaitas, bet ji tą visą skausmą pakeitė dideliu džiaugsmu. Ji laukia žmogaus, iš kurio tikisi gyvenimo paguodos, nuoširdaus džiaugsmo, gyvenimo meilės, skausmų ramintojo, ir visa tai, ką ji jam / jai atiduos.

1 val. 30 min. paskutiniai agonijos skausmai susilieja su dejavimu ir pagaliau ji nurimsta. Po tų visų skausmingų kančių, nuovargio jos akys gaudo aplinką. Ji pamato savo skausmų kūdikį. Ji pamiršta visus skausmus, nes jau ji tapo MOTINA. Ji – motina, todėl visus buvusius skausmus bei gimdymo kančias pamiršta. Jos motinos širdis yra kūdikiui auka.

Ji, motina, negailėdama savo sveikatos, jėgų, glaudžia savo gležną kūdikį prie motiniškos širdies ir jo augimui viską paaukoja dėl jo laimingos ateities, dėl jo džiaugsmo.

Tačiau mano gyvenimo istorija, manau, nebūtų tokia prasminga, jei pasakočiau ją vien tik nuo savo gimimo. Reikia pradėti nuo toliau, nuo savo giminės šaknų. O jos siekia tolimus Rusijos (Pskovą), Pietų Amerikos (Braziliją) ar artimesnius (Latviją) kraštus. Vis dėlto ieškoti tolimųjų giminės šaknų yra gana sunkus užsiėmimas, jam reikia daug pastangų ir laiko, todėl paieškas archyvuose palieku jaunesniajai kartai, o šioje knygoje chronologiškai išdėstysiu tai, ką žinau ir prisimenu šiuo metu.

Jūsų Povilas Rimkus

IŠ TĖČIO IR MAMOS GYVENIMO

Taigi mano seneliai iš tėtės pusės, Jurgis Rimkus ir Bronislava Benkunskytė-Rimkuvienė, gyveno Rygoje. Čia susilaukė penkių vaikų: Petro (mano tėčio), Antano, Stasės, Marytės ir Zosės. Senelių gyvenimas buvo nelengvas, o dar dingo dukra Stasė (1917). Palaužtas ligos ir dukters netekties senelis mirė. Su keturiais vaikais likusi viena močiutė nutarė grįžti į Lietuvą, Svėdasus, arčiau savo Benkunskų giminės. Iki 1927 metų visi gyveno Bajorų kaime prie Svėdasų, turėjo 12 ha žemės. 1927 metais vyriausias tėtės brolis Antanas išvyko į Braziliją ieškoti laimės, ten vedė lietuvę Veroniką, susilaukė trijų dukrų, kurios ištėkėjo už arabų, ir ryšys su Lietuvoje likusiais giminaičiais nutrūko. Jie gyveno San Paulo mieste, čia abu – Antanas (1961) ir jo žmona Veronika Rimkus (1971) – mirė.

Tėtės seserys Marytė ir Zosė ištėkėjo, iš Bajorų kaimo persikraustė pas savo vyrus į Kauną. Marytė priėmė kartu gyventi jauniausiąjį brolį Petrą, mano tėtį, leido jam mokytis. Kaune jis baigė keturias klases ir įstojo į Prekybos mokyklą. Antrame kurse pradėjo dirbti spaustuviėje (išnešiodavo laikraščius) ir užsidirbdavo šiek tiek pinigų. Tačiau užklupo sunki liga – plaučių uždegimas – ir gydytojai neleido laikyti paskutiniųjų egzaminų. Susiklosčius tokioms aplinkybėms nutarė grįžti pas mamą į Svėdasus, kur abu dirbo ūkio darbus. Tėtis buvo tikintis, todėl sugalvojo tapti pranciškonų vienuoliu, bet „pabuvus savaitę mane nupurtė ir netrukus sugrižau namo į kaimą, pas savo mamą“.

1935 metais tėtį pašaukė į Lietuvos kariuomenę. Tarnavo Kupiškyje, Pirmajame artilerijos pulke. Iš pradžių prižiūrėjo arklius, vėliau buvo štabo pasiuntinukas ir raštinės darbų tvarkytojas. Po pusantrų karo tarnybos metų grįžo į Kauną pas seserį Zosę, kuri padėjo gauti Lietuvos ugniagesių sąjungos kontoros sąskaitininko darbą.

1940 metų birželio 15 dieną Tarybų Sąjunga okupavo Lietuvą ir pradėjo daryti čia savo tvarką. Pareikalavo Ugniagesių sąjungos kontorą perkelti į Vilnių. Tėtis nesutiko vykti į Vilnių ir liko Kaune. Kurį laiką dirbo bendrovės „Valgis“ buhalterio pavaduotoju, paskui – Vilijampolės rūbų siuvyklos ugniagesių viršininku, o prasidėjus karui dar prižiūrėjo šalia esančio fabriko „Kaspinas“ teritoriją. 1941 metų birželį vokiečių armija užėmė Lietuvą. Tėtis ir toliau dirbo ugniagesiu, buvo paskirtas Kauno bendrovės „Maistas“ ugniagesių viršininku.

1942 metų vasarį lankė ugniagesių vadų kursus ir gavo kapitono laipsnio diplomą su teise eiti ugniagesių inspektoriaus pareigas; jam davė ugniagesio uniformą su žaliais pintais antpečiais ir viena žvaigždute. Po mėnesio liko be darbo Kaune, tačiau greitai jam pasiūlė darbą Rokiškyje.

Dirbdamas ugniagesių viršininku Kaune tėtis dažnai lankydavosi bare „Derbi“, kuriame dirbo sesuo Zosė. Čia susipažino ir užsimezgė draugystė su būsima žmona ir mano mama Zinaida Balakirovaite, kuri taip pat dirbo tame bare.

Civilinė tėvų santuoka užregistruota 1942 metų birželio 27 dieną Kaune. Rugsėjį abu išvyko į Rokiškį. Tėtis tapo Rokiškio apskrities ugniagesių inspektoriumi, gavo trijų kambarių butą miesto centre. Vyko karas, bet ugniagesių komandų, būrio vadų ir mechanikų neimdavo į kariuomenę. Tėtės žinioje buvo 23 valsčiai ir 12 bažnytkaimių, kuriuose nebuvo ugniagesių. Jo darbas buvo atsakingas – steigė komandas ir kartu slapta gelbėjo jaunimą, kad neišvežtų į Vokietiją.

Kai aplinkui virė karo siaubas ir išvežinėjo vokiečiai jaunimą, ir aš tai matydamas, kaip vokiečiai naikina lietuvius, ir aš įsijungiau tai kovai. Aš masiškai pradėjau steigti komandas ir skirti būrio vadus, skyrių vadus ir mechanikus, kuriems daviau atleidimą nuo išvežimo remiantis savivaldybės departamento įsaku. Tokiu būdu per porą metų aš atleidaū apie pusantro šimto jaunuolių. Kaune po ugniagesių inspektorių suvažiavimo viršininkas Sušinskas tarė: „Petrai, tu labai pradėjai atleidinėti jaunuolius nuo išvežimo Vokietijon, žinok, rizikuoji savo galva. Žinok, kitų apskričių, didesnių kaip Rokiškis, atleidimų yra ne daugiau kaip 50, o tu ką darai?“

Aš bijodamas užrūstinti viršininkus, kad taip drąsiai veikiau prieš vokiečių mobilizaciją, kartą sušaukiau ugniagesių vadus ir tariau: „Ar jūs norite, kad daugiau aš atleisčiau nuo vokiečių mobilizacijos, todėl tylėtų valdžia ir man padėtų, kad dar daugiau atimčiau nuo vokiečių jaunimo? Paskirkim komisiją ir suneškit po porą kilogramų lašinių ir jiems nusiųsiu, nes ten dirba mano žmogus, tad jis mums reikalui esant padės“. Jie surinko apie 100 kg lašinių ir aš nuvežiau į Kauną viršininkams.

Tuo metu buvo atleisti nuo kariuomenės Dubauskas iš Panemunėlio, Miškinis, mokytojas, ir kiti; susidarė net 7 žmonių grupė. Vokiečiai įsiuto ir pareikalavo visų asmenų dokumentų. Apskrities viršininkas Mikėnas perspėjo: „Petrai, žinokit, komisija metė priėmimą ir nori su Jumis susitvarkyti. Jums, žinot, gresia sušaudymas“. Po savaitės Mikėnas atidavė bylas ir įspėjo. Dar vienas atsitikimas, kai pasiūlė save vietoj Kriaunų ugniagesio. Padėjau išgelbėti nuo kariuomenės Stasį Statulevičių iš Obelių. Aišku, buvo ir nedėkingų: Rokiškio miesto ugniagesių viršininku buvo mano paskirtas Romas Gasiūnas, kuris norėjo su manimi susidoroti apšmeižimu saviškiams, o vėliau atsisėsti ir į mano vietą. Pagelbėjo pažįstamas Černius, buvęs Smetonos generolas, kuris gyveno prie Kamajų. Vienai moteriškei, Kriukelio komandos skyriaus vado žmonai, išdaviau dokumentą ir ji suspėjo savo vyrą išgelbėti iš išvežimo į Vokietiją. Partizanai manęs nelietė, nes jiems vadovavo S. Statulevičius’.

Atėjo vokiečiai. Tėtis suorganizavo kaimo žmones bėgti į pačių įrengtą bunkerį. Po kelių savaičių vėl atėjo rusai. Visi grįžo iš bunkerio į Rokiškį. Tėtis prisistatė rusų karininkui kaip ugniagesys. Jį vežiojo po apskritį ir klausinėjo žmonių, koks tėtis buvo prie vokiečių. Žmonės gyrė. Bandė kelis kartus rusai provokuoti granatomis. Pandėlio ugniagesių viršininkas Miškinis karininkui pasakė: „Jūs jam [tėčiui] turite pastatyti paminklą, nes jis rizikuodamas savo galva daug atleido naujokų nuo vokiečių“.

Mano mamos seneliai Vasilijus ir Ustinja Pustelnikovai gyveno Pskove. Sūnus ir dukra mirė, liko vienturtė dukra Natalija, kuri ištekėjo už Dimitrijaus Balakirovo. Jų šeimoje gimė devyni vaikai: keturi mirė, o išgyveno mano mama Zinaida (g. 1918), Klava, Marytė, Nastia, Liuba. Balakirovų šeima su vaikais iš Rusijos persikėlė į Lietuvą ir apsigyveno Guldynų kaime (tuo metu vadino Guldėnais), Jonavos rajone.

---

1 Ištrauka iš Tėtės dienoraščio.

Mama Zinaida baigė tik keturias klases, daugiau tėvas neleido mokytis, o 1934 metais, kai jai buvo tik šešiolika, ištekinio už romų tautybės vyro. Santuoka vyko Užusalio (Jonavos r.) cerkvėje. Jos vyras turėjo du brolius, kurie drauge su tėvu išnaudojo ir skriaudė Zinaidą. Ji ištverė tik aštuonis santuokos mėnesius ir neapsikentusi pabėgo į Kauną pas seserį Klavą.

1943 metų kovą Rokiškyje įregistruota mano tėvų bažnytinė santuoka. Tėtės mama ir sesuo Zosė buvo prieš santuoką, todėl jaunuosius palaimino tik senelė, mamos mama Ustinija Pustelnikova. O tų pačių metų lapkritį gimiau aš. Vyko karas ir 1944-ųjų rugsėjį tėtis gavo šaukimą į rusų kariuomenę. Norėdami išvengti mobilizacijos nutarė bėgti iš Rokiškio į Kauną. Nelengva slapstytis su šeima, todėl žmoną su sūnumi tėtis paliko Guldynuose, o pats apsigyveno Kaune, sesers Marytės ir jos vyro Prano Tamašausko šeimoje. Vis stengdamasis išvengti mobilizacijos trumpai dirbo buhalteriu fabrike „Vata“, vėliau nuvyko į Biržus, iš ten – į Pandėlį, padirbėjo Utenos žvejų artelės ūkvedžiu.

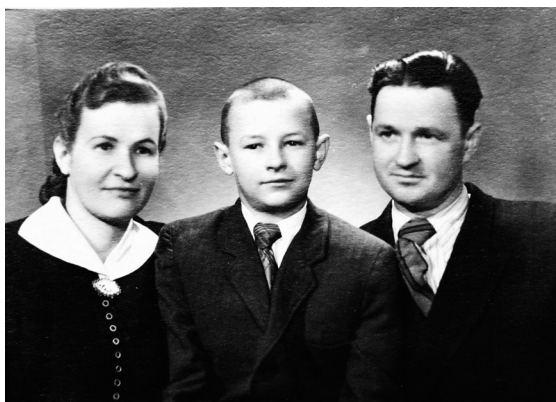
Pasibaigus karui, 1945 metų birželį, šeima patraukė į Kauną ir apsigyveno sesers Marytės namuose. Tėtis dirbo Vytauto parko kontrolieriumi, kino studijos ugniagesiu, vėliau – Kauno miesto savanorių ugniagesių draugijos inspektoriumi. 1946 metais tėvai gavo mažą namelį Kauno centre, Kanto gatvėje,

kurį suremontavo ir ten apsigyveno. 1948 metais tėtis pradėjo dirbti Kauno valgyklų tresto „Pramkombinatas“² ekspeditoriumi. Po trejų metų paskirtas Kaune valgyklos direktoriumi, vėliau buvo restorano „Gintaras“ direktoriaus pavaduotojas, galiausiai tapo restorano „Metropolis“ direktoriumi. Viskas klostėsi gerai, netrukus gavo pasiūlymą tapti Kauno valgyklų tresto direktoriumi, bet buvo iškelta sąlyga – stoti į partiją. Būti partiniu atsisakė, todėl teko dirbti kuro sandėlio vedėju. 1951 metais šeima gavo butą tame pačiame kieme, mūrinio namo antrame aukšte. Beje, neseniai lankiausi ten ir padariau kelias nuotraukas.

Pokariu Kaune, kaip ir visoje Lietuvoje, buvo sunku nusipirkti maisto, siautėjo banditų grupės, kurios plėšikavo, vogė ir žudė žmones. Bet mes ir namo kaimynai kieme turėjome daržus, kuriuose užaugindavome daržovių. Šeimai tai buvo gera paspartis.

Laisvalaikį leisdavau su kiemo draugais, prasimanydavome įvairiausių užsiėmimų. Vienas iš jų – piratų mūšis – man baigėsi nelaime, nes draugas, paleidęs strėlę, pataikė į dešinę akį. Nors operacija Kaune pavyko, likusį gyvenimą mačiau tik viena akimi. Tuo metu Odesoje darydavo sudėtingas akių operacijas, tačiau tėvai neturėjo tam pinigų.

Guldynuose (20 kilometrų nuo Kauno) senelė Natalija turėjo didelį 10 kambarių namą, kurį senelis Dimitrijus pats pastatė. 1957 metais senelė sugalvojo padalinti kambarius dukroms. Mano tėvai nutarė pasiimti tvartą. Kartu su tėčiu suremontavome, įrengėme dviejų kambarių butą su veranda ir palėpe. Tėtis mane išmokė obliuoti, įlaiduoti (mes vadinome „špuntuoti“), tinkuoti sienas ir dirbti kitus darbus. Vasaromis gyvendavome Guldynuose, kasdien į darbą mieste tėtis važinėdavo motociklu „Kovrovec“. Keturiolikos pradėjau važinėti motociklu, kurį mokėjau suremontuoti, o po metų išmokau vairuoti ir automobilį. Vasaros būdavo labai įdomios. Su pusbroliais ir draugais meške-

---

² *Pramonės kombinatas.*

riodavome (už 200 metrų buvo Neris), uogaudavome, grybaudavome, organizuodavome įvairius žaidimus. Senelei priveždavome iš miško malkų, o ji mus vaišindavo skaniais bulviniais blynais. Todėl ir dabar aš savo vaikus ir anūkus vaišinu keptu kugeliu.

MOKSLŲ PRADŽIA IR MEDICINOS STUDIJOS. 1951–1967

1951 metais pradėjau lankyti Kauno Komjaunimo vardo vidurinės mokyklos³ antrą klasę. Čia mokiausi iki devintos klasės. Mokiausi gerai, nors nebuvau nei pionierius, nei komjaunuolis. Mokyklos direktorius nuolat kviesdavo ant kilimėlio, kad stočiau į pionierių organizaciją. Atsakydavau, jog dar nepasiruošęs. Mūsų šeima buvo religinga, visi lankėme bažnyčią sekmadieniais, švęsdavome religines šventes, todėl ir nestojau. Bažnyčiose sekdamas, kas dalyvauja pamaldose, o pionieriams ir komjaunuoliams apskritai buvo uždrausta ją lankyti, lankančius viešai svarstydavo ir smerkdavo.

1955 metų kovo 9 d. gimė brolis Edvardas. Man tuo metu buvo vienuolika metų.

Buvau gal 3–5 metų. Ant žemės dëliojau šaškes lyg kareiviukus. Mama pašaukė valgyti. Toliau dëliojau. Mama vėl pakvietė. Aš neatsiliepiu. Tada tu, Povilai, kažką paleidai. Kareiviukai išlakstė, o aš, žinoma, supykau. Nepamenu, kaip, bet nusodinai mane. Visada mokėjai tai daryti. O kartą, pamenu, Balbieriškyje mano dviračio ratas subyrėjo. Tu už 14 rublių nupirkai naują. Neįtikėtina! Bet tu man sakei: „Aš dabar dirbu, galiu nupirkti“⁴.

³ Dabar „Aušros“ gimnazija.

⁴ Iš brolio Edvardo sveikinimo mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

Mokydamasis padėjau dirbti mokyklos gydytojai-stomatologei, kuri išmokė mane leisti vaistus į raumenis, ruošti medžiagas procedūroms ir kitų veiklų. Tada atsirado noras būti mediku.

Mokykloje buvo įvairių organizacijų, aš įstojau į „Būk pasiruošęs sanitarinei gynybai“ (BPSG), vėliau – „Pasiruošęs sanitarinei gynybai“ (PSG). Šios organizacijos mokė suteikti pirmąją pagalbą nukentėjusiems. Aš buvau būrio vadovas. Kauno mieste vykdavo varžybos, vienais metais mano būrys iškovojo pirmą vietą, mus apdovanojo, o nuotraukas išsiuntė į Vilnių. Taip dar labiau troškau tapti mediku ir padėti sergantiems žmonėms.

Dar mėgau paišyti, sekėsi gerai, mano piešinius mokykloje įvertino labai gerai ir išsiuntė į Vilnių. Buvo minčių mokytis dailės, bet tėvai neleido dėl vienos akies regėjimo.

Mūsų kiemo kaimynė Marytė išmokė mane fotografuoti ir atspausdinti nuotraukas. Labai daug fotografavau ir buvo sunku atrinkti nuotraukas šiai knygai.

Įstoti į Kauno medicinos institutą buvo labai didelis konkursas – į vieną vietą 10 žmonių. Tuometė valdžia paskelbė, kad pirmenybė stojant bus suteikta baigusiems vidurinę mokyklą ir turintiems dvejų metų darbo stažą. Su tėvais nutarėme, kad mokysiuosi vakarinėje mokykloje ir dirbsiu. Tėtis rado dezinfektoriaus darbą Kauno sanitarijos ir epidemiologijos stotyje (SES). 1959 metų pavasarį baigiau devynias klases, o nuo rudens tęsiau mokslą IV vakarinėje darbo jaunimo vidurinėje mokykloje ir dirbau⁵ Kauno SES dezinfektoriumi. Tai buvo pirmoji mano darbovietė. Pradėjau dar neturėdamas šešiolikos metų, čia dirbdamas gavau pasą ir tapau Lietuvos piliečiu.

⁵ 1959–1961 metais.

Mano noras būti gydytoju neišblėso, todėl 1960 metais įstojau į komjaunimo organizaciją, nes kitaip nebūtų priėmę mano dokumentų stoti į Kauno medicinos institutą. Jame mokytis pradėjau 1961 metų rugsėjo mėnesį, aktyviai įsitraukiau į studentišką veiklą – buvau grupės seniūnas, Studentų mokslinės draugijos tarybos narys, pirmininko pavaduotojas ir galiausiai pirmininkas, dainavau instituto chore. Be to, turėjau gerą pirmo tenoro balsą ir kelis kartus kaip solistas dainavau studentų vakarėliuose. Mokslas sekėsi gerai, kelis semestrus gavau padidintą stipendiją – 25 rublius.

Povilas ir jo medicinos studijų draugai „kala“ prieš egzaminą. Aš netrukda, bet šmirinėju aplinkui. Mama cepelinų priverda, jie pavalgo ir toliau mokosi. Kartą Povilas nusprendė išbandyti hipnozę. O aš paklusnus vaikas – ką jis sako, tą darau. „Atsigulk“ ir atsigulu. Jis mane užliūliuoja, aš tarsi užmiegu. Sako: „Pakelk rankytę“. Pakeliu. „Pakelk kitą“. Klausau. Tada pasikviečia draugus parodyti, atseit kokios jo galios, kaip Povilas moka mane hipnotizuoti. Vėl viską kartojame. Tąkart išsilaikiau, neišsidaviau. Nė šypt!⁶

Studijų metais privalėjome per tarybines šventes dalyvauti eisenose, iš nedalyvavusių atimdavo stipendiją, išmesdavo iš bendrabučio, o kartais – ir iš instituto. Aš pasireiškiau kaip Studentų mokslinės draugijos lyderis: organiza-

---

6 Iš brolio Edvardo sveikinimo kalbos per mano 75-ąjį jubiliejų Vilniuje 2018 metais.

vau konferencijas, skaičiau paskaitas kitose TSRS⁷ respublikose, vadovavau studentų išvykoms į Kaukazo respublikas, Leningradą⁸, Kijevą ir kt.

Studijuodamas sutikau Ritą Nevulytę, su kuria Raudondvario bažnyčioje slapta susituokiau 1964 metų rugpjūtį, o po dviejų savičių civilinės vestuvės vyko Vilijampolėje. Iš pradžių gyvenome pas jos tėvus. 1965 metų balandį Rita baigė Kauno sanitarijos felčerių mokyklą, gavo paskyrimą į Kaišiadorių rajono Kruonio ambulatoriją, kurioje ir apsigyveno. Aš studijavau Kaune, taigi dažnai važinėjau į Kruonį. Iš pradžių čia, o paskui Žiežmarių ir Kaišiadorių ligoninėse atlikau praktiką.

⁷ Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos.

⁸ Dabartinis Sankt Peterburgas.

1965 metų liepą gimė mūsų dukra Gintarė. Šeima pagausėjo, reikėjo ją išlaikyti, todėl Užusalio mokykloje ėmiau dėstyti matematiką, dar kelis studentus mokiau vokiečių kalbos.

1966-ųjų vasarą Kruonyje gaivinau po autoavarijos 4–5 metų berniuką iš Kauno. Nesėkmingai. Vaikas mirė ir man reikėjo paskelbti jo mirties faktą. Tai mane labai sukrėtė. Supratau, kad mes, medikai, turime teisę paskelbti šį baisų nuosprendį. Ateityje manęs laukė dar ne vienas toks atvejis, bet ir jie neišsitrynė iš atminties.

Studijas baigiau 1967 metų birželį. Tuo laiku darbo vietos negalėdavai pats pasirinkti, ją paskirdavo Kauno medicinos instituto komisija. Kadangi mokiausi labai gerai (iš 214 baigusių buvau septintas), buvau Studentų mokslinės draugijos pirmininkas, todėl galėjau pasirinkti darbo vietą. Tačiau prašiau paskirti mane į Balbieriškį, nes norėjau padirbėti periferijoje. Taip gavau paskyrimą į Prienų rajono Balbieriškio apylinkės ligoninę, tapau vyriausiuoju gydytoju.

Daug kam buvo nesuprantama, kodėl jis, gabus studentas, Studentų mokslinės draugijos pirmininkas, baigęs institutą prieš porą metų į Balbieriškį išvažiavo. Jau čia dirbdamas kurį laiką vis dar studentų mokslinei veiklai vadovauja. Neišleisim, sako, ir viskas, pirmininkauk. Čia tau laboratorijos, kvalifikuota parama, perspektyvos... Bet juk užsidarysi laboratorijoje – su žmonėmis

tik autobuse susitiks. Ne, neliks Povilas Kaune. Kas sakė, kad Balbieriškyje nėra perspektyvų – disertacija tai po truputį į priekį stumiasi. Plūsta žmonės pas Povilą ne tik iš Balbieriškio, bet ir iš Birštono apylinkių, Alytaus, Kapsuko rajonų...⁹

BALBIERIŠKIS. 1967–1969

Ilga dabar Povilo Rimkaus darbo diena. Gydytojas rūpinasi ir sanitarinių sąlygų pagerinimu apylinkės mokyklose, ir ligonių aptarnavimo klausimais, ir kaupia medžiagą moksliniam darbui. Mokslinio darbo pagrindinė tema – radikulito gydymas. Jau dabar Balbieriškio ligoninės kolektyvas specializuojasi nervų ligų gydyme, taiko naujus metodus. Kasdieniame darbe gims gydytojo Povilo Rimkaus mokslinis darbas¹⁰.

Balbieriškyje buvo 35 lovų terapinis skyrius, gimdymo palatos ir ambulatorija. Dirbau daug: ligonius gydydavau ligoninėje, pacientus priimdavau ambulatorijoje, vykdavau pas ligonius į namus (iš pradžių GAZ, vėliau gavome naudotą „Moskvič“). Beje, Balbieriškyje išlaikiau vairuotojo teises. O dar kiek buvo administracinio darbo! Kartu dirbo pagyvenęs gydytojas.

⁹ Gydytojas / V. Staniulis // *Naujas gyvenimas* (Prienai). – 1969, kovo 15.

¹⁰ Jais verta sekti // A. Žukauskaitė // *Naujas gyvenimas* (Prienai) – 1968, balandžio 6.

Labai kuklus Balbieriškio ligoninės vyr. gydytojo Povilo Rimkaus kabinetas. Netgi telefono nėra. Kada čia žmogus besėdėsi... Iš pačio ryto... keturi iškvietimai. Gerai dabar – „Moskvič“ ligoninė turi. Apskridai kaip ant sparnų, pagelbėjai žmonėms – ir vėl atgal¹¹.

Prisimenu savo pirmą pacientę – 10 metų mergaitę, kurią teko gelbėti: sirgo kokliušu, prasidėjo smegenų uždegimas ir traukuliai, kurių metu sustodavo kvėpavimas. Prie šios ligonės prabuvau 12 valandų ir pasisekė išgelbėti. Dar ir dabar ji gyva.

Gyva ir ta mergytė, susirgusi ir kokliušu, ir plaučių bei smegenų uždegimu. Nerūpėjo nei valgis, nei miegas – dvylika valandų Povilas, vos antrą savaitę dirbti pradėjęs, prie ligonės išsėdėjo. „Vargu bepadės dirbtinis kvėpavimas, – tyliai pastebi kolega. – Man rodos, mergytė jau mirusi...“ Atgis... Atgijo ir gyvena¹².

Prasidėjo intensyvi įstaigos vadovo veikla – reikėjo rekonstruoti apylinkės ligoninės patalpas. Buvo įrengta koridorinė palatų sistema, pakeistas įėjimas į ligoninę su laukiamuoju, atidaryti fizinės terapijos ir elektrokardiografijos kabinetai. Tuo metu buvo uždarytas gimdymo skyrius, atidarėme vaikų skyrių.

Jau sutrūnijo senoji klebonija, kurioje dabar ligoninė įsikūrusi. O remontuoti, pertvarkyti ją verkiant reikia. Iš vienos palatos durys į antrą, iš antros – į trečią. Baisiai nepatogu, būtinai reikia išilgai visą ligoninę koridoriaus. Gydytojas ir statybininkas, ir architektas, geras galvočius ir ūkvedys. Susėda abu – tariausi, planuoja. Bepigu būtų remontuoti, kad ir tokį sukiužusį pastatą, jeigu jis būtų tuščias. O dabar gi ligonių į kiemą neišneši... Dės po plytą, po lopą, po lentą – remonto dalimis, o koridorius bus¹³.

Iš pradžių su žmona ir vaiku teko gyventi ligoninės antro aukšto palatoje. Vėliau kartu su ūkvedžiu ir staliumi įrengėme ambulatorijos antrame aukšte 3 kambarių butą (60 kv. m). Taigi Balbieriškyje pasireiškiau dar ir kaip ligoninės patalpų, gyvenamojo buto konstruktorius. Tai buvo pirmosios mano statybos, kurios tęsėsi iki mano darbo pabaigos (2018 metų).

¹¹ Gydytojas / V. Staniulis // *Naujas gyvenimas (Prienai)*. – 1969, kovo 15.

¹² *Ten pat.*

¹³ *Ten pat.*

1968 metų Čekoslovakijos pavasario įvykiai palietė ir mano gyvenimą, nes liepos 11 dieną buvau mobilizuotas į armiją ir išsiųstas ten keturiems mėnesiams. Sugrįžus iš Čekoslovakijos šeimoje prasidėję nesutarimai atvedė iki skyrybų, kurios įvyko 1969 metų gegužę. Žmona Rita su dukra Gintare išvyko gyventi į Kauną pas savo tėvus.

1969 metų rugpjūtį Balbieriškio mokyklos direktorė paskambinusi paprašė konsultacijos vienai mokytojai, bet perspėjo, kad neišimylėčiau. Pakonsultavau ir nepaklausiau direktorės, išimylėjau. 1970 metų balandžio 30 dieną vedžiau mokytoją Antosę Staselytę (vadiname Antanina).

Antanina gimė 1945 metų sausio 1 dieną Varėnos rajono Slučajaus miestelyje. Čia mokėsi vidurinėje mokykloje, o nuo 1966 metų Vilniaus pedagoginiame institute studijavo prancūzų kalbą. Baigusi buvo paskirta į Balbieriškio vidurinę mokyklą prancūzų kalbos mokytoja. Ten mes susipažinome ir prasidėjo mūsų bendro gyvenimo kelias. Ji kaip dekabristo žmona¹⁴ vykdavo ten, kur mane siuntė arba pats nutardavau vykti. Taip mes jau gyvename kartu 53 metus.

¹⁴ XIX a. Rusijos dekabristų, bajorų revoliucionierių, žmonos tapo atsidavimo ir meilės simboliu. Caras, numalšinęs dekabristų sukilimą, pagrindinius organizatorius ištrėmė sunkiųjų darbų į Sibirą. Jų žmonos savanoriškai išvyko kartu su vyrais į tremtį.

1969-ųjų lapkritį Prienų rajono ligoninės vyriausioji gydytoja A. Giedraitienė perkėlė mane į Jiezno I rajoninę ligoninę. Pasiūlė vyriausiojo gydytojo darbą. Tačiau privalėjau įstoti į komunistų partiją. Atvykęs paklausiau tėvų nuomonės.

– Turi vadovo savybių ir ateityje tau pravers. Matai, kokia dabar santvarka, neaišku, kada pasikeis. Svarbiausia, išlik žmogumi ir gydytoju, – tada pasakė tėtis.

Po vestuvių su žmona persikėlėme gyventi į Jiezną. Iš pradžių gavome dviejų kambarių butą, vėliau – trijų. Aš jau dirbau Jiezno ligoninės vyr. gydytoju, o Antanina pradėjo dirbti Jiezno gimnazijoje prancūzų kalbos mokytoja.

Reikėjo tuomečio sveikatos apsaugos ministro Vytauto Kleizos nurodymu organizuoti medikamentų civilinės gynybos (CG) sandėlio statybą, kurią sėkmingai laiku užbaigėme. 1971-ųjų vasarį¹⁵ už laiku (1970 m. IV ketvirtį) atiduotą naudoti Jiezno medikamentų CG sandėlį gavau padėką ir 80 rublių premiją.

Be to, ligoninė gavo finansavimą ir 1973 metais buvo pastatytas 8 butų gyvenamasis namas medikams, kuriame apsigyveno jauni specialistai. Tuo metu iš Kauno medicinos instituto (KMI) jų atvyko nemažai: medicinos felčerės Genutė Dirvanauskaitė ir Milda Usorytė ir gydytojai: Onutė ir Jonas Limantai, Raimundas Trimaila, Nora Gargasienė ir kt. Juos atrinko KMI skirstymo komisija, kurioje aš pats dalyvavau.

Malonu prisiminti darbą vadovaujant Povilui Rimkui. Jiezne dirbti pradėjau 1973 metų gruodį. Buvome jauni, dirbti buvo nesunku, problemų – jokių, ypač kai vadovas buvo Povilas. Kai jis išėjo vadovauti į Kupiškį, dar labiau įsitikinau, kad buvo labai geras vadovas. Likimas lėmė, kad Povilas grįžo į Jiezną, kai jau buvo poliklinika ir slauga. Buvo energingas vadovas – tik jo dėka slaugos projektas nesužlugo, turime gražiai įrengtą slaugą naujame pastate. Smagu prisiminti metus praleistus dirbant kartu¹⁶.

Jiezne toliau reiškiausi kaip rekonstruktorius ir net statybininkas – pertvarkiau ligoninės ir ambulatorijos patalpas, stačiau 8 butų gyvenamąjį namą ir pridaviau minėtą CG sandėlį.

¹⁵ 1971 02 18 LR sveikatos apsaugos ministro V. Kleizos įsakymas Nr. 35-k. Iki šiol saugau jo kopiją.

¹⁶ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo gydytojas Mindaugas Petras Povilas Rubikas 2023 metais.

1971 metų balandį, šeštadieninės talkos¹⁷ metu, Jiezno gimdymo skyriuje, kuris nuo kitų metų sausio 1 dienos buvo uždarytas, gimė sūnus Dainius.

Su Jubiliejumi, Tėti!
Dėkoju už laiką, praleistą kartu.
Už laiką, praleistą toli nuo kits kito.
Kad leidai pažinti tave,
O gal tik geriau suvokti save
Prie šachmatų lentos ar stalo žaidimų,
Pokalbių ilgų monotoniškos kelionės metu.
Dėkoju už tai, ką davei su kaupu ir ko nedavei,
nes ne viskas tau duota.
Džiaugiuosi tavo pasiekimais.
Lyg raketnešys keli idėjas, kurių tau nestinga.
Tų planų milijonai, svajonių ir norų.
Tai suteikia tau vilties, stiprybės ir tikslą, ir gyvenimo prasmę
Kasdien kyli į naują rytojų su energija, kuria tave Aukščiausiasis
apdovanojo¹⁸.

¹⁷ Sovietmečiu kiekvienų metų trečią balandžio šeštadienį žmonėms buvo privaloma rinktis į vadinamąsias šeštadienines leninines talkas ir tvarkyti aplinką.

¹⁸ Sūnaus Dainiaus sveikinimas, 2023 metai.

Tada Lietuvoje jau brendo nepriklausomybės dvasia. 1972 metų gegužės 14 dieną protestuodamas prieš tarybų valdžią susidegino Romas Kalanta. Tai įvyko Kaune Muzikinio teatro sode, 200 metrų nuo tėvų namų, kuriuose gyveno ir mano brolis Edvardas. Po kelių dienų mirus R. Kalantai, kilo visuomenės pasipriešinimas, antitarybinės demonstracijos, jose dalyvavo keli tūkstančiai žmonių. Tarp jų buvo ir brolis Edvardas. Jam pasisėkė pabėgti nuo milicijos¹⁹.

1972 metų birželio mėnesį Vilniaus universitete baigiau 4 mėnesių neurologijos kvalifikacijos kėlimo kursus ir įgijau gydytojo neurologo specialybę.

Su gydytoju Povilu Rimkumi susipažinau neurologų kvalifikacijos kėlimo kursuose. Į juos suvažiavo gydytojai iš visos Lietuvos. Nuo pat pirmųjų dienų išryškėjo Povilo organizuotumas, nuoširdumas, mokėjimas diskutuoti su profesoriais. Stebino ir visi buvome sužavėti jo drąsa motyvuotai siūlyti, kaip geriau organizuoti kursus ir egzaminus.

Vėliau su Povilu dirbome Šv. Jokūbo ligoninėje, dalyvavome konferencijoje Vokietijoje, Bonos klinikose sėmėmės naujų darbo metodų patirties.

Povilas gydydamas taikė įvairius metodus: vadinamuosius tradicinius ir alternatyvius, homeopatiją, fitoterapiją ir bičių produktus.

Noriu palinkėti Povilui neblėstančios energijos, sėkmingai įgyvendinti numatytus darbus, tvirtybės, geros sveikatos ir su pakilia nuotaika pasitikti dar vieną savo jubiliejų²⁰.

1972 metais duktė Gintarė pradėjo muzikės kelią. Iš pradžių mokėsi J. Naujalio muzikos mokykloje, fortepijono klasėje, vėliau – J. Gruodžio aukštesniojoje muzikos mokykloje. 1989 metais baigė Vilniaus konservatoriją pas prof. Jurgį Karnavičių. Gintarė muzikės karjerą baigė 1993 metais.

1974 metais brolis Edvardas įstojo į Kauno medicinos mokyklos dantų technikų skyrių. Po dvejų metų baigęs pradėjo dirbti mano vadovaujamame Jiežno stomatologijos kabinete dantų techniku, čia dirba jau 47 metai.

Nuo 1974 metų gegužės 29 d. kas mėnesį tėtis gaudavo 120 rublių pensiją.

¹⁹ Valdžia prieš manifestantus, be milicijos, metė ir desantininkų bei saugumiečių būrius. Ri-
aušėse suimti 402 žmonės, iš jų 351 vyras, 51 moteris, 97 komjaunuliai, 192 darbininkai, 37
tarnautojai ir kiti. 1972 m. gegužės–birželio mėn. buvo suimti, o vėliau nuteisti aktyvūs gegužės
18–19 d. pasipriešinimo įvykių dalyviai. 33 asmenys patraukti administracinėn, 8 – baudžiamo-
jon atsakomybėn. Šaltinis: https://www.lrs.lt/sip/portal.show?p_r=37029&p_k=1

²⁰ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo gydytojas neurologas Algirdas Jonas Bareišis 2023 metais.

Mama niekur nedirbo, gavo tik pašalpą. Reikėjo mums su broliu padėti tėvams išgyventi. Aš tuo metu dirbau Jiezne, o Edvardas dar mokėsi ir padėdavo tėtei darbe, kol baigė mokslus.

Savo darbinę veiklą Jiezne aprašiau 1970–1975 metų ataskaitoje, kurią pateikiau Sveikatos apsaugos ministerijai. Mano darbus įvertino – 1977 metų sausio 19 d. gavau pirmą sveikatos apsaugos organizatoriaus kategoriją ir priedą prie atlyginimo.

Jiezne sunku buvo bendrauti su tuomete Prienų rajono valdžia, kuri kišosi į visus reikalus. Reikalavo derinti, teikti ataskaitas už nuveiktą darbą, kritiko už ne pagal juos vykdomą politiką. Pvz.: asmeniškai suderinau su Lietuvos komunalinio ūkio ministru, kad išasfaltuotų Jiezno ligoninės kiemą. Lėšų apmokėti turėjome, bet su Prienų valdžia nebuvo derinta. Turėjau ant kilimėlio aiškintis. Tuo metu Prienų rajono ligoninės vyr. gydytoja A. Giedraitienė ruošėsi į pensiją. Sveikatos apsaugos ministerijos planuose buvo numatyta, kad aš perimsiu vadovauti Prienų ligoninei. Rajono valdžia pareiškė, kad esu *persona non grata*, taigi nepageidaujamas, nereikalingas. Tada ieškojau darbo, kurį siūlė ministerija – Širvintose, Ignalinoje, gimtajame Rokiškyje, bet tik Kupiškio rajono valdžia mane sutiko priimti. Iš Prienų rajono išvykau palikęs sutvarkytus penkis sveikatos objektus: Balbieriškio ligoninę ir butą medikams, Jiezno vaistų sandėlį, gyvenamąjį namą, suremontuotas ligoninę ir polikliniką.

Išleistuvių proga Jiezno ligoninės kolektyvas įteikė man tokį raštą:

1967–1977. Balbieriškis–Jieznas

Gerb. Rimkui P., Prienų rajono Jiezno I r. ligoninės vyr. gydytojui, nuo Jiezno ligoninės darbuotojų.

Dešimt pačių gražiausių savo gyvenimo metų Jūs atidavėte Prienų rajono žmonių sveikatinimui. Kaip rūpestingas gydytojas, sumanus vadovas ir nuoširdus kolega Jūs pelnėte visų pagarbą ir meilę. Mes visada džiaugėmės Jūsų neišsenkančia energija, draugiška pagalba ir principingumu. Linkime kuo šviesiausių rytdienos metų, sveikatos ir visokeriopos sėkmės Aukštaičių žemėje.

1977 07 08 Jiezno ligoninės darbuotojai

KUPIŠKIS. 1977–1986

Pagaliau 1977 metų liepos 15 d. sveikatos apsaugos ministro Vytauto Kleizos įsakymu buvau perkeltas į Kupiškio rajono centrinę ligoninę dirbti vyriausioju gydytoju. Ministras siųsdamas dirbti nurodė: „Pastatyk ligoninę, polikliniką ir tris ambulatorijas“. Atvykęs radau dešimt gydymo įstaigos pastatų, išsidėsčiusių po visą Kupiškio miestą. Iki manęs dirbusiems vyriausiesiems gydytojams nepavyko gauti lėšų ir pradėti statybą.

Su Povilu susipažinau gūdžiais sovietmečio laikais, kai į Kupiškio ligoninę atėjo jaunas daktariokas ir buvo paskirtas vyr. gydytoju. Ėjo 1977 metai. Aš jau devynerius metus dirbau Žaidelių kolūkio pirmininku. <...> Reikėjo naują išileisti į tuomečio elito gretas. Susitikdavome įvairiuose renginiuose, buvo privalu pasisveikinti su naujoku, nutarti, ar tinka į kolektyvą, ar neparduos, kai „čierką“²¹ kur nors darysime. Susipažinau ir pastebėjau, kad tai labai komunikabilus, draugiškas, turintis humoro jausmą žmogus. Senbuviai sutarė: tinka į mūsų kolektyvą, o tas kolektyvas buvo apie 200 žmonių. Be to, ir vyriausias gydytojas yra reikalingas žmogus, jei susirgai pats, tavo vaikas, žmona ar tėvai²².

Greitosios pagalbos postas neturėjo jokio ryšio priemonių. Įsigijome karinę raciją, kuri palengvino medikų darbą. Prasidėjo projektavimo darbai. Kupiškio mieste nebuvo valymo įrenginių, o be jų ligoninė ir kitos įstaigos negalėjo funkcionuoti. Reikėjo gauti leidimus ir finansavimą ne tik ligoninei, bet ir valymo įrenginiams. Subačiaus, Skapiškio ir Šimonių ambulatorijos buvo įkurdintos gyvenamuose namuose. Ministerija turėjo galimybių finansuoti šių įstaigų statybą, bet reikėjo pasiraityti rankoves ir dirbti. Pirmiausia Sveikatos apsaugos ministerijoje buvo išdėstytas planas šiuos objektus projektuoti ir statyti. Projektavo „Kauno komprojektas“, o statė Panevėžio parodomasis statybos centras²³. Tuo metu turėjau gydytojo neurologo kvalifikaciją ir, be administracinio darbo, dirbau neurologu: ligoninėje turėjau dvi palatas, kuriose gulėjo po 4 ligonius, o šeštadieniais konsultuodavau poliklinikoje. Kartais, įtarus insultą, su greitosios medicinos pagalbos ekipažu vykdavau pas ligonius į namus.

Įsimintinas atvejis, kai į ligoninę atvežė du vienos šeimos vaikus, apie 7–9 metų, apsinuodijusius smalkėmis. Jaunesnė mergaitė po mūsų paskirto gydymo

²¹ Stikliuką.

²² Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo Leonas Apšega, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras 2023 metais.

²³ Dabar – Panevėžio statybos trestas.

greitai gerėjo. Vyresnio berniuko būklė buvo sunkesnė. Iš Panevėžio iškviesta vaikų gydytoja apžiūrėjusi pasakė, kad vyresnysis mirs, nes smalkėse esantis anglies monoksidas susijungs su kraujo hemoglobinu ir gausis karbohemoglobinas, kuris yra mirtinas nuodas. Išgelbėti nėra vilties, tik laiko klausimas. Išvykus konsultantei skyriaus vyr. sesuo, sužinojusi prognozę, su ašaromis prašė manęs padėti. Atėjęs į savo kabinetą pradėjau ieškoti, kam paskambinti ir pasitarti. Radau telefonų sąrašą įrašą „Barokamera (hiperbarinė oksigenacija), Vilnius, Pirmą tarybinę ligoninę“. Paskambinau. Atsiliepusi med. sesuo pasakė, kad barokamera laisva ir galiu atvežti ligonį. Skubiai išvežėme šį vaiką į Vilnių ir išgelbėjome. Tokiems ir panašioms atvejams aprašyti reikėtų atskiros knygos.

Kupiškyje gavome puikų 3 kambarių butą, žmona Antanina pradėjo dirbti Pionierių namų direktore, vėliau – bibliotekininke. Dainius pradėjo lankyti mokyklą, po to – muzikos mokyklos smuiko klasę, dalyvavo dramos būrelyje, šoko liaudies šokius, o kiek paaugęs ėmė uždarbiauti dirbdamas dažytoju.

1977 metų spalį Kaišiadoryse įvyko brolio Edvardo ir Valentinos vestuvės. Aš pirmą ir vienintelį kartą buvau piršlys. Supiršti pasisekė gerai: gyvena kartu jau 46 metai, turi 38 metų dukrą Kristiną, 30 metų sūnų Paulių ir du anūkus.

Tuo metu Kupiškyje buvo organizuojamos jaunųjų specialistų vakaronės, kuriose dalyvaudavo sveikatos apsaugos ministras V. Kleiza, Lietuvos televizijos atstovai ir kiti svečiai. Kupiškio rajono ligoninė pagal darbo rodiklius Lietuvoje buvo pasiekusi 3 vietą iš 44 rajonų.

Laikydama gydytojo diplomą ir darbo knygėlę su įrašu, kad baigiau internatūrą, vieną karštą 1980 metų liepos pabaigos popietę jau stovėjau prie Kupiškio r. centrinės ligoninės vyriausiojo gydytojo kabineto durų. Koks tas vyr. gydytojas? Ką pasiūlys? Oi, neramu. Girdėjau, jaunas, greitas, su akinukais. Sekretorė Rožė nusišypsojusi tarė: „Mūsų daktaras ankstyvas; jau 6 val. apžiūrėjo ligonius skyriuje, paskirstė darbus pavaldiniams ir išvyko į Vilnių. Tuoj bus čia“.

„Kaip gerai, jaunimo reikia, – girdžiu balsą koridoriuje. – Labas, tai jaunojo vaistininko Kęstučio žmona esi? Manau, įsitvirtinsite šiame krašte; pasirūpinsime butu, darželiu. Reikia apylinkės gydytojo, galėsi greitojoje padirbėti“, – greit išpyškino ir sėkmės palinkėjo vyr. gydytojas Povilas Rimkus. Sutinku ir džiaugiuosi Antašavos, Alizavos, Bakšėnų, Salamiesčio, Gyvakarų, Virbališkio žmonėmis, kabineto sesele Janina.

Po 4 mėnesių vyr. gydytojas pasikvietė į kabinetą: „Reikia išleisti neurologę Dalią į kelių mėnesių specializaciją, padirbėk jos vietoje“. „Ar sugebėsiu, juk aš po terapijos internatūros?“ Daktaras nukerta: „Reikia, padėsiu, kai bus neaišku“. O dar po mėnesio vėl žinutė iš vyr. gydytojo: „Psichiatrė Jūratė išeina ilgalaikių atostogų, reikia padėti!“

Vyr. gydytojas P. Rimkus žodį „reikia“ tarė ne tik savo kolegoms, kitiems bendradarbiams, bet ir sau. Reikia atnaujinti, suburti jaunų gydytojų, seselių, akušerių, felčerių kolektyvą, reikia naujos ligoninės su visais skyriais, operacinėmis, naujausia aparatūra, deguonies, stebėjimo sistemomis. Reikia rajono vadovų, ministerijų, aukštųjų mokyklų, klinikų pagalbos. Jaunatviškas užsispyrimas, ryžtas ar žodelis „reikia“? Ir reikia pamiršti nuoskaudas, kurios vadovaujамame kolektyve kartais pasikartodavo, ir reikia atsiminti visų jubiliejinius gimtadienius (o kartais ir eilinius), ir su gėlės žiedu ištarti „Su gimtadieniu, sėkmės, kantrybės Tau“.

„O kas pas Tave? Kaip vaikai, tėtis, mama? – dažnai klausdavo bendraudamas su kolega vyr. gydytojas. – Gal pagalbos? Duodu mašiną, vairuotoją ir važiuokite“.

„Ką šiomet į jaunųjų specialistų krikštynas kviečiame, kas ves

vakara? O prisimenat praeitus metus, „krikštijom“ jaunuosius vaistininkus, higienistus, gydytojus, kai linksmino Simas Babravičius, Vytautas Kernagis, renginį vedė Zigmas Katauskas ir Rima Grybauskienė?“ – nerimo vyr. gydytojas vieno susirinkimo metu. Ir taip kasmet jaunųjų specialistų įtvirtinimui ruošėsi ne tik kolegos: Sergejus Matulevičius, Aldona Matulevičienė, Edita Bučaitė, Laima Albrektaitė ir kt., užsivilkdami deivių ir dievų rūbus, bet ir kolūkių pirmininkai.

O kaip laukėme naujos ligoninės ir kaip džiaugėmės įžengę į erdvę penkiaaukštį. Užteko vyr. gydytojo P. Rimkaus, ligoninės vyr. sesers Aldonos Žekonienės šypsenos ir reiklaus žodžio, kad vieni plautų rūsius, langus, kiti sodintų egles, pušis, tujas, putinus, alyvas, iervas. Galingi žalieji augalai ir šiandien džiugina personalo ir pacientų akis.

Aš Kupiškio ligoninėje gydytoja išdirbau 43 metus, tai vienintelė mano darbovietė. Per šį laikotarpį ligoninės vyr. gydytojo, direktoriaus kėdėje sėdėjo septyni.

P. Rimkus per du vadovavimo Kupiškio ligoninei etapus paliko tvirto, užsispyrusio, reiklaus, jautraus, siekiančio gerovės Kupiškio ligoninės personalui ir kupiškėnams žmogaus įvaizdį. Buvo gera dirbti. Ačiū Jums, vyr. gydytojau!²⁴

²⁴ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo buvusi Kupiškio ligoninės vyr. gydytojo pavaduotoja, gydytoja Roma Ramanauskienė 2023 metais.

1980 metų gegužę Kupiškyje gimė sūnus Tomas. Broliai gerai sugyveno. Dainius lankė mokyklą, o Tomas daugiau būdavo su mama ar aukle. Abu vaikai nenorėjo lankyti darželio, juos padėjo prižiūrėti kaimynė Paliutė, kuri atkentėjo tremtį ir daug apie ją pasakojo.

Aš labai dėkingas linkimui, kad mes susitikome. Kad jis yra mano tėtis, o aš – jo sūnus. Man tai didelė garbė ir didelis džiaugsmas. Bet taip pat žinau, kad būti geru tėvu vienam yra labai sunku. Dar reikia ir mamos. Noriu padėkoti ir mamai, ir tėčiui, kad jie kartu. Kad mama palaiko tėtį, o tėtis – mamą. Jie leidžia vienas kitam atsiskleisti. Mūsų santykiai niekada nebuvo draugų santykiai, bet pas mus visada buvo jaukumas, pagarba, pagalba, atrama. Tos vertybės padeda ir mano šeimoje.²⁵

1982 metų spalio 5 d. pagaliau buvo padėtas pamatinis ligoninės akmuo ir užkasta kapsulė. Prasidėjo ilgai lauktos Kupiškio ligoninės statyba. Kitų metų kovo 12 d. įmūryta pirmoji ligoninės plyta. Tiesą sakant, apie šias statybas galima būtų parašyti atskirą knygą.

Tuo metu ligoninė buvo tik keli mūriniai ir mediniai pastatai, išsidėstę Vytauto ir Vilniaus gatvėse. Neaišku, kada remontuoti. Povilas Rimkus, apžiūrėjęs savo apgriuvusias valdas, ėmėsi darbo, pradėjo tvarką vesti, smulkius remontus daryti, aparatūra nauja atsirado, naujų gydytojų. Pradėjo rajono valdžiai neleisti miegoti ir Centro komiteto nutarimus skaityti, į ministerijas važinėti ir prašyti pagalbos. Vieną kartą, atsimenu, rajono valdžia pyktelėjo: „Ar ne per daug sau leidžia tas ligoninės viršininkas?“ Po kokių trejų metų pasklido kalbos, kad Kupiškyje bus statoma nauja ligoninė, mat ir rajono valdžiai, ir Vilniuje Rimkus įrodė, kad tai daryti būtina. Reikia 3 milijonų rublių. Tais laikais tai buvo baisiai įsivaizduojami pinigai. Bet Rimkus užsispyrė ir įrodė. Apie 1982 metus prasidėjo ligoninės statyba, plikame lauke ant Kupos kranto. O 1985 metų spalio 25 dieną ligoninė buvo pridurta rajono žmonėms gydyti. Aš nė neabejoju, kad tai Povilo Rimkaus neįmanomų pastangų dėka buvo tai padaryta. Jei gerai prisimenu, paskutinį pusmetį Povilas mažiau vadovavo ligonių gydymui, o užsiėmė nauja įranga, ligoninės gerove. Reikia nežmoniškų pastangų 12 tūkst. kv. m plotą padaryti funkcionalų. Ačiū Tau, Povilai, visų kupiškėnų vardu.<...>

---

²⁵ Iš sūnaus Tomo sveikinimo kalbos mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

Tais laikais privalėjome vykdyti partijos ir vyriausybės nutarimus. Vienas iš tokių – visos rajono įstaigos turėjo padėti žemdirbiams. Žaidelių kolūkio šefais buvo paskirti rajono medikai. Nors mes ir patys viską susitvarkydavome, bet Povilui ir man reikėdavo teikti ataskaitas partijos komitetui, ką gera nuveikė šefai padėdami ūkininkauti Žaidelių kolūkio žemdirbiams. Taigi medikai, užuot gydę žmones, turėjo autobusais ar net sunkvežimiais važiuoti į Žaidelius pavasarį rinkti akmenis, vasarą krauti į daržines šieną, rudenį kasti bulves ar burokus. Mes su Povilu kažkaip tas ataskaitas pagražindavome, kad rajono valdžia nekritikuotų. Po vadinamosios talkos abudu pavaišindavome. <...>

Prisimenu ir komišką atvejį. Šalta lietinga rudens diena, o daktarai atvažiavo burokų rauti. Aš nuvažiavau prie jų, klausiu, kaip sekasi. Sako, gerai, bet karštos arbatos tai reikėtų. Aš greitai sureagavau – prikaitė keturių kibirų bidoną arbatos. Mano gospadinės²⁶ ir sako man: „Jie nuo tavo arbatos nesusils, reikia ją kaip nors pagerinti“. Pagerinome – kokį butelį „Sostinės“ degtinės įpylėme, paragavome, visai neblogai. Atidavėme ir išvažiavau. Pavakare, sakau, reikia dar kartą aplankyti. Girdžiu dainuoja: „Tyliai leidžiasi pavargusi saulė“. Tai va kaip aš artimiau susipažinau su Povilu ir jo kolektyvu.²⁷

²⁶ Šeimininkės.

²⁷ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Leonas Apšega 2023 metais.

1983 metais priduoja nauja Subačiaus ambulatorija, kuriai vadovavo gydytojas Antanas Šeputis. Tai buvo pirmas sveikatos priežiūros objektas, pastatytas Kupiškyje man dirbant. Jau judėjo ir ligoninės statybos, tačiau dar laukė ilgas sunkus darbas.

Tų pačių metų gegužę mane pasikvietė sveikatos apsaugos ministro pavaduotojas Aloyzas Griškevičius ir pranešė, kad kartu su ministru Jonu Platūkiu siūlo man dirbti Vilniuje, ministerijoje. Paaškinau, kad pirmiausiai norėčiau pastatyti ligoninę. Vėliau dar kelis kartus kalbėjau su ministru. Jis pasakė konkrečiai: aš jam reikalingas vadovauti Gydyimo profilaktikos valdybai. Tada kadrų klausimus sprendavo ministerija kartu su rajono valdžia. Tuometis rajono partijos komiteto pirmasis sekretorius kategoriškai nesutiko, kad išeičiau iš Kupiškio. Derybos tęsėsi dvejus įtemptus metus – iki 1985-ųjų pavasario, kol atvyko Lietuvos centro komiteto atstovas ir pasakė, kad reikia baigti ligoninės statybą ir tada nuspręsti: man likti Kupiškyje ar išvykti į Vilnių. Pridavus naują ligoninę ministerijoje jau dirbo kitas asmuo ir aš likau dirbti Kupiškyje, bet neilgam. Iš rajono saugumo darbuotojo sužinojau, kad rajono partijos vado nurodymu kiekvieną mano išvyką į Kauną ar Vilnių sekė: kur važiuoju, su kuo susitinku. Tačiau buvo tik darbo reikalai, taigi manęs nepagavo ir negalėjo šantažuoti ar bausti.

1984-aisiais paruošiau 1977–1983 metais atliktų darbų ir ateities planų, kaip gerinti Kupiškio rajono gyventojų sveikatą, ataskaitą. Pagal šią medžiagą gruodžio 28 d. gavau aukščiausią kvalifikacinę sveikatos organizatoriaus kategoriją ir, žinoma, priedą prie atlyginimo.

1984 metų vasarą buvo priduoti pirmieji Kupiškio ligoninės pastatai: gretosios medicinos pagalbos ir ūkio dalies. Be pagrindinio ligoninės pastato reikėjo ir pagalbinių patalpų, todėl greičiausiai buvo pastatyti šie, o pagrindinis dar buvo statomas iki 1985 metų pabaigos. Pagal mano paruoštą ir ministerijos patvirtintą planą 1986 metais turėjo būti pastatytas ir 40 butų gyvenamasis namas medikams, bet jo aš jau nespėjau.

1984 metais Kaune duktė Gintarė, baigusi vidurinę ir sulaukusi 19 metų, ištekojo už bibliotekininko Rimanto Kantmino. Prieš vestuves su Gintare kalbėjomės Kauno muzikinio teatro sode. Dukra pasakė, kad baigia mokyklą ir stos į konservatoriją. Jei neįstos, ištekęs. Kadangi iš karto neįstojo, ištekojo. Aš paprašiau, kad nepadarytų manęs greitai seneliu. Po beveik metų pranešė žinią – aš jau tapsiu seneliu. Liko tik palinkėti laimingai išnešioti, pagimdyti ir sveikatos abiem. 1985 metų rugpjūtį Gintarė padovanojo pirmąją anukę Ievutę. Taigi 45 metų tapau seneliu.

Prieš atidarant naują Kupiškio ligoninę 1985 m. rugsėjo mėnesį į rajoną atvyko 7 gydytojai ir 21 viduriniojo personalo specialistas (tuo metu Kupiškio rajone atitinkamai dirbo 68 ir 269). Šiuos specialistus aš taip pat rinkausi, agitavau skirstymo komisijoje Kaune.

Prieš ligoninės atidarymą Žaidelių kolūkio visuotinis susirinkimas svarstė, ką padovanoti ligoninės įkurtuvių proga. Mes juk esame šefai, negi tuščias į įkurtuves nueisi. Buvo nutarta nupirkti gal dešimt dailės kūrinių iš molio sienoms papuošti. Beje, šie paveikslai ir dabar ant sienos kabo. Taip pat buvo nutarta nupirkti 4 televizorius, kiekviename aukšte po vieną, kad ligoniams ir personalui būtų kur laisvalaikį leisti. Kokie tada tie televizoriai buvo – nespaltoti, griozdai, bet tada tiko. Sužinojo apie tai rajono valdžia, išsikvietė mane ir sako, ko čia savivaliauju, kolūkio piniginę mėtau. Aš ir sakau: „Taip visuotinis susirinkimas nutarė“. Tačiau vis vien liepė dovanas atsiimti. Surizikavau ir paveikslus palikau, o televizorius paėmiau. Pasakiau, kad įsakymas įvykdytas, nors rizikavau. O kur čia buvo šuo pakastas? Ogi pavydas, kaip čia dabar...²⁸

1985 metų spalio 26 d. buvo priduta Kupiškio ligoninė. Mane apdovanojo Sveikatos apsaugos ministerijos ir Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos garbės raštu. Tą pačią dieną broliui Edvardui gimė dukra Kristina.

---

²⁸ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Leonas Apšega 2023 metais.

1986 metų pradžioje paskambino man iš Sveikatos apsaugos ministerijos ir skubiai iškvietė pas ministrą Joną Platūkį. Pokalbis buvo trumpas: „Atvyksta komisija iš Maskvos tikrinti Lietuvos kraujo tarnybos darbo ir organizuoti karinius mokymus su prirašomuoju personalu (mobilizacija). Kadangi šiuo metu Respublikinėje kraujo perpylimo stotyje nėra nuolatinio vadovo, reikia tau perimti vadovavimą“. Aš patikslinau, ar mano perkėlimas suderintas su rajono partine valdžia. Ministras pareiškė, kad suderintas be mano žinios su Lietuvos centro komitetu ir rytoj privalau atvykti į darbą.

1986 metų vasario 26 d. atsisveikinau su Kupiškiau. Nuo kolektyvo gavau puikų albumą su nuotraukomis ir įrašu, o rajono valdžia tylėjo.

Buvusiam vyr. gydytojui Povilui Rimkui, 1977–1986.

Prabėgo devyni jau metai kaip dienos, kaip mirksniai keli.

Sustokim tarp riedančių ratų, pažvelkim, kas liko kely.

Prabėgo negrižtami metai, kaip rūkas pasklido laukuose

Ir šiandieną aiškiai jau matos sidabro gija Jūs plaukuos.

Pas mus per šį laiką pakito rodikliai ir skaičiai visi,

Išaugo sveikatos miestely ligoninė nauja, erdvi.

Tie metai praėję parodė, kiek daug čia įdėjot širdies,

*Jūsų darbas ir pastangos lieka širdy ir puslapiuose kraštotyros
darbų.*

Juk teko per šiuos metus visko, visokių dienų palydėt,

*Šiandien Jums stovint prie naujo tikslo telieka širdingai palinkėti
geros kloties.*

Kaip greitai praėjo laikas kilti į kitą vietą ir kito karto

jau pas mus nebus,

*Todėl norėtume, kad liktų Jūs albume neblėstančios akimirkos to
darbo, kurį atlikote pas mus²⁹.*

---

²⁹ Kupiškio centrinės PPO, kraštotyra.

Pagaliau 1986 metų vasario 27 d. sveikatos apsaugos ministro J. Platūkio įsakymu buvau perkeltas dirbti į Vilnių. Tapau Respublikinės kraujo perpylimo stoties (RKPS) direktoriumi. Iki 1987 metų rugsėjo gyvenau bendrabutyje, paskui Pašilaičiuose gavau trijų kambarių butą. Iš pradžių bendrabutyje gyvenau su sūnumi Dainiumi, kuris dirbo³⁰ RKPS laboratorijos sanitaru, o 1989–1992 m. mokėsi Utenos aukštesniojoje medicinos mokykloje.

Gydytojas P. Rimkus vadovavimą RKPS vadina įdomiu laikotarpiu. „Darbą pradėjau netikėtai 1986 vasarį. Tuomet vadovavau Kupiškio ligoninei, sulaukiau skambučio iš ministro ir skubiai iš gydymo įstaigos vadovo tapau RKPS direktoriumi. Praėjus savaitei nuo mano paskyrimo, Lietuvoje pradėtos kraujo tarnybos karinės mobilizacijos pratybos. Atvyko kariškiai iš Maskvos, Leningrado, Pabaltijo karinės apygardos. Viskas vyko labai griežtai. Po pratybų, bent taip tuomet gąsdino atvykėliai, dažnai „nuimdavo“ sveikatos apsaugos ministrą ir kraujo tarnybos vadovą. Įsivaizduojate, ką reiškia mobilizacija? Buvo sukviestos be jokio perspėjimo medicinos sesutės iš ligoninių, ambulatorijų pagal vadinamąjį prirašomą karinį laipsnį. Tikrintojai aršūs. Buvo žmonių ir iš atokesnių kaimų, kurie rusiškai ne viską suprasdavo. Pasiūliau, kad aš galėčiau išversti iš rusų kalbos... Tikrintojų viršininkas trinkelės kumščiu į stalą: „Molčy. Rasberiomsia na palcach“ („Tylėk. Išsiaiškinsime ant pirštų“ – liet.) Bet patikrinimas baigėsi įvertinimu „Chorošo“ („gerai“ – liet.). Pasibaigus pratyboms, sveikatos apsaugos ministras doc. J. Platūkis per kolegijos posėdį prisipažino, kad mano dėka išliko ir tarnyba, ir jis išsaugojo ministro postą“³¹.

1986 metų balandžio 22 d. gavau sveikatos apsaugos ministro padėką už šias pratybas, o tų pačių metų spalio 26 dieną buvau paskirtas neetatiniu vyriausiuoju kraujo tarnybos specialistu. 1987 metų birželio gale Maskvos centriniame hematologijos ir kraujo perpylimo mokslinio tyrimo institute vyko pasitarimas, kuriame buvo sprendžiama kraujo tarnybos ateitis. Iškeltas klausimas pereiti prie ūkiskaitos ir dėl to nutarta daugelyje Tarybų Sąjungos respublikų

³⁰ 1987 m. liepos 13 – 1989 m. rugpjūčio 31 d.

³¹ Ištrauka iš Lietuvos kraujo donorystės metraščio „Apie vakarienę restorane ir pasiryžimą ekonominiam eksperimentui“, Vilnius, 2016.

įgyvendinti ekonominį eksperimentą. Pasitarime priimta rezoliucija, kad dabar reikia galvoti apie mūsų veiklą kaip apie biudžetinę su ūkiskaitos elementais, kuriuos toliau plečiant galima būtų pereiti prie visiškos ūkiskaitos.

Tada į Maskvą vykau kartu su Respublikinės kraujo perpylimo stoties vyriausiuoju finansininku Petru Brazdžiūnu. Kaip šiandien pamenu, buvo Petrinių ir Povilinių išvakarės. Išgirdome apie tą rengiamą ekonominį eksperimentą. Norinčios respublikos galėjo atsiskirti nuo Maskvos ir tvarkytis savarankiškai. Tiesa, patarė gerai apgalvoti sprendimus. Tai praktiškai buvo atsijungimas nuo Maskvos ir naujo kraujo tarnybos modelio kūrimas.

Vakare su Petru nuėjome į restoraną vakarieniauti ir pasitarti. Klausiu Brazdžiūno: „Ką darome?“ O jis, vyriausiasis finansininkas, sako: „Kaip pasakysite, daktare, taip ir darysime“. „Bet čia gi rimtas sprendimas, kaip bus su finansais, kaip dirbsime?“ O Brazdžiūnas man ir sako: „O kodėl gi mums nepabandžius?“ Na tikrai, o kodėl gi ne? Taip Petras ir Povilas varduvių išvakarėse priėmė sprendimą dirbti savarankiškai. Kitą dieną mums sutikus Lietuvos kraujo tarnyba buvo įtraukta į šį eksperimentą, kurį reikėjo įgyvendinti 1987–1989 metais.

Lietuva buvo pirma tarp Baltijos šalių ir, beje, vienintelė iš tarybinių respublikų, pasisakiusių už savarankišką kraujo tarnybą. Nuoširdžiai sakau, nežinojome, ką darome, bet širdimi jautėme, kad sprendimas geras. Taigi pasirašėme dokumentus ir atsijungėme nuo Maskvos. Pirmiausia reikėjo sukurti naują kraujo tarnybos sistemą. Šiam atsiskyrimo eksperimentui metodiškai vadovavo Leningrado hematologijos ir kraujo perpylimo mokslinių tyrimų institutas, o kraujo preparatų kontrolę toliau vykdė Ryga, kurioje buvo įkurta kontrolinė laboratorija, tikrinusi Baltijos šalyse pagamintų kraujo komponentų ir preparatų kokybę.

Pagrindinis ekonominio eksperimento tikslas – paruošti ūkiskaitos mechanizmus pagal biudžetinį finansavimą, kad vėliau būtų galima pereiti į visišką ūkiskaitą. Kartu turėjo būti sprendžiami žaliavos (kraujo) gavimo ir racionalaus panaudojimo, gydymo ir profilaktikos įstaigų poreikio tenkinimo bei kiti klausimai, atsižvelgiant į kraujo tarnybos materialinę padėtį.

Tuo metu visose Lietuvos rajoninėse ligoninėse buvo po atskirą kraujo perpylimo skyrių, iš viso 45. Be mūsų Respublikinės kraujo perpylimo stoties, dar buvo Kauno ir Panevėžio stotys, Šiaulių ir Klaipėdos padaliniai. Kiekvienas kraujo perpylimo skyrius tvarkėsi savaip ir priklausė nuo įstaigos vadovybės. Iš pradžių sukūrėme valdybą iš visų padalinių atstovų. Tuo metu visi padaliniai gamino preparatus, ruošė kraują ir jo komponentus. Nutarėme tvarkytis vieninškai, pasiskirstėme darbus, kad geriau aprūpintume gydymo įstaigas krauju, jo komponentais ir preparatais. Taip iki 1989 metų birželio buvo kuriamas naujas kraujo tarnybos modelis. Labai dažnai teko vykti į Leningradą darbiniais reikalais. 1988 metų rugsėjį buvau Kraujo tarnybos kursuose, kur skaičiau pranešimą apie Lietuvoje vykdomą ekonominį kraujo tarnybos eksperimentą.

Kai 1986 metais ėmiau dirbti Vilniuje, jau buvo pradėtas statyti Respublikinės kraujo perpylimo stoties gamybinis korpusas. Reikėjo jį užbaigti, ieškoti įrenginių ir spręsti kitus klausimus. Šio korpuso tikslas buvo gaminti kraujo preparatus ne tik Lietuvai, bet ir visoms Baltijos šalims, kadangi Latvijoje ir Estijoje jų negamino, tad surinkusios savo šalyse kraują jos tikėjosi gauti iš mūsų kraujo preparatus. Gamybinis korpusas baigtas laiku – 1988 metais. Beje, tai buvo aštuntas sveikatos objektas, kurį man teko rekonstruoti / statyti Lietuvoje.

Dirbdamas Respublikinėje kraujo perpylimo stotyje 1989 metų sausio 30 d. buvau priimtas į Leningrado hematologijos ir kraujo perpylimo mokslinių tyrimų institutą ruošti ir 1993 metais ginti kandidatinę disertaciją moksline tema „Lietuvos kraujo tarnybos gamybinės veiklos, moksliniai-organizaciniai pagrindai, esant naujam ūkininkavimo mechanizmui“. Kaip gaila, kad jau antra mano rašyta disertacija buvo nebaigta, nors eksperimento medžiagą spėjau paruošti.

1988 metų birželio mėnesį mirė Antaninos tėtis Pranas. Staiga ištiko insultas. Buvo puikus, darbštus, principingas žmogus, daug padaręs savo didelei šeimai išlaikyti, ypač turint omenyje pokario sąlygas kaime. Mat paėmė į žmonas našlę Liudvisę su 4 vaikais. Kartu jie susilaukė dar dviejų vaikų – mano Antaninos ir Alvydo. Trys vaikai baigė aukštuosius mokslus: dvi mokytojos ir vienas ekonomistas.

1989 metų gegužę kartu su Respublikinės kraujo perpylimo stoties gydytoju Jurgiu Sinkevičiumi dalyvavome I tarptautiniame Europos transfuziologų

kongrese Lugano mieste (Šveicarijoje). Kongrese pirmi iš Tarybų Sąjungos tapome Tarptautinės transfuziologų draugijos (ISBT) nariais. Buvo įdomus nuotykis: mums vykstant į kongresą reikėjo turėti šiek tiek valiutos. Laisvai jos nebuvo galima gauti. Iš Lietuvos Respublikos plano komiteto gavome po 20 dolerių, kuriuos po komandiruotės reikėjo grąžinti per Respublikinę kraujo perpylimo stotį.

Lietuvoje toliau brendo nepriklausomybės dvasia. 1987 metų rugpjūčio 23 d. vyko pirmoji politinė demonstracija prie A. Mickevičiaus paminklo; po metų, taip pat rugpjūčio 23 d., Vingio parke – Lietuvos persitvarkymo Sąjūdžio mitingas (jame mes dalyvavome); 1989-ųjų rugpjūčio 23 d. – Baltijos kelias, kuriame taip pat stovėjome; 1990 metų kovo 11-ąją atkurta Lietuvos Nepriklausomybė; 1991 metų sausio 13-ąją – Laisvės gynėjų dieną – žuvo 14.

Kaip rašiau, 1989 metais Dainius įstojo į Utenos aukštesniąją medicinos mokyklą, medicinos felčerio specialybę. Po metų tapo kandidatu į Kauno medicinos instituto Gdomąjį fakultetą ir gyveno Kaune pas mano tėvukus. Studijavo iki 1991 metų sausio. Suderinau su Utenos medicinos mokyklos vadovybe, kad nuo vasario 1 d. Dainius tęstų mokslus Utenoje, kur gyveno bendrabutyje. 1992 metų pavasarį baigęs šią mokyklą įgijo medicinos felčerio specialybę.

O aš neapleidau ir gydytojo specialybės. Aštuonerius metus³² puse etato dirbau gydytoju neurologu Vilniaus Šv. Jokūbo ligoninėje – rytais nuo 7 iki 9 val. ir budėjau naktimis.

1989 metų birželį Sveikatos apsaugos ministerijai pradėjus vadovauti ministrui Antanui Vinkui, buvau iškviestas pokalbio, man siūlė pereiti į ministeriją ir tapti atsakingu už medicinos technikos tiekimą Lietuvos gydymo įstaigoms. Po ilgų įkalbinėjimų ir iš dalies spaudimo sutikau, palikęs nebaigtą savo kandidatinę disertaciją. Respublikinėje kraujo perpylimo stotyje jau buvo nacionalistinių konfliktų su rusakalbiais darbuotojais, kurie reikalavo, kad visi susirinkimai vyktų rusų kalba. Birželio 2-ąją iš RKPS buvau perkeltas dirbti į Sveikatos apsaugos ministerijos Ekonomikos valdybą vyr. specialistu medicininei technologijai (gydytoju).

1988 metų liepos 27 d. TSRS davė leidimą Baltijos šalims pereiti prie ūkiskaitos. Sutariau su Latvijos ir Estijos medicininės technikos tarnybomis bendradarbiauti – gaminti ir tiekti medicinos techniką. Kauno radijo gamykla gamino elektronikos aparatus (televizorius), plastmasės gamykla „Plasta“ – įvairius plastmasės dirbinius. O Estijoje buvo gerai išvystyta optikos, Latvijoje – gumos pramonės. 1989 metų rugsėjį suorganizavau pirmąją medicinos technikos parodą Lietuvoje LITEXPO rūmuose, už tai ir sėkmingą parodą gavau sveikatos apsaugos ministro padėką ir premiją.

---

32 1986 m. kovo 1 d. – 1994 m. kovo 24 d.

1988 metų rudenį su keliais Respublikinės kraujo perpylimo stoties darbuotojais vykome į Čekijos Respubliką pasidalinti patirtimi kraujo tarnybos klausimais. Įvyko avarija, kurios metu, Dievui saugant, likome gyvi. Tai matyti ir nuotraukoje.

1990 metų vasario 9 d. priimtas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimas Nr. 39 „Dėl trūkstamos medicinos technikos gamybos organizavimo respublikoje“. Tai man buvo svarbu, nes pats aktyviai padėjau ruošti nutarimo tekstą, vyko daug derinimo peripetijų su Ministrų Taryba, finansų ministru Romualdu Sikorskiu.

1990 metų kovo 11 d. buvo paskelbta Lietuvos Nepriklausomybė. Aš tuo metu dirbau Sveikatos apsaugos ministerijoje, dar priklausiau Tarybų Sąjungos komunistų partijai (TSKP). Po dviejų dienų visi ministerijos komunistai padėjo partinius bilietus.

1990 m. kovo 19 d. sveikatos apsaugos ministras A. Vinkus pasirašė įsakymą Nr. 85 „Dėl gamybinio-prekybinio susivienijimo „Medtechnika“ reorganizavimo“ ir paskyrė mane generaliniu direktoriumi. Naujas sveikatos apsaugos ministras Juozas Olekas 1990 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 102 sustabdė šį įsakymą ir „Medtechnikos“ reorganizaciją, o aš likau dirbti ministerijoje. Jau buvau paruošęs visų trijų Baltijos valstybių ekonominio bendradarbiavimo sutartį, kurią balandžio 12 d. pasirašė naujas ministras J. Olekas. Birželio 12 d. man įteikė atleidimo iš darbo lapelį ir rugsėjo 28 d. išėjau iš Sveikatos apsaugos ministerijos. Pradėjau keliauti iš vieno darbo į kitą.

1990 metais Gintarės šeima išsiskyrė, mūsų anūkė Ievutė liko gyventi su savo mama. 2004 metais Ievutė baigė VDU Ugnės Karvelis gimnaziją ir įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto anglų filologijos specialybę. Tačiau nepatiko mokymo sistema ir išvyko į Jungtinę Karalystę, kur 2005 metais įstojo į Lamberto koledžą studijuoti socialinių mokslų. Vėliau Kento universitete įgijo verslo administravimo bakalauro laipsnį. Per tą laiką apgynė draudimo profesijos magistrą.

NAUJASIS VILNIUS. 1990–2004

1990 metų spalio 1 dieną verslininkų grupė mane pakvietė dirbti UAB „Ekoliet“ Medicinos skyriaus viršininku. Mano darbas buvo ieškoti farmacijos įmonių, kurios tiekėtų vaistus arba medicininę įrangą Lietuvai. Patirties turėjau nedaug, todėl rimtų kontaktų nepavyko rasti. Be to, nuolat dirbau gydytoju neurologu Šv. Jokūbo ligoninėje. Tuo metu Lietuvoje buvo neramu, Maskvos kariuomenė dar buvo Šiaurės miestelyje ir organizavo įvairias provokacijas.

Dar kai dirbau Sveikatos apsaugos ministerijoje, 1990 metų pavasarį, pas mane apsilankė dr. Kamelija Kadziauskienė ir ukrainietis Sergejus Dudovas iš Dniepropetrovsko³³ pasiūlė dirbti su bitininkystės produktais ir priemonėmis. Iš pradžių nesutikau, bet vėliau po ilgų pokalbių sutarėme. Buvo sukurta bendra Lietuvos–Ukrainos įmonė „Cveten“³⁴ (registruota Dniepropetrovske), kurios direktoriumi paskyrė mane.

³³ Dabartinis Dnipro (Ukraina).

³⁴ Veikusi 1991 metų balandžio 1 – rugsėjo 30 d.

Generalinis direktorius buvo S. Dudovas. Ukrainoje tuo metu sėkmingai buvo vystoma bitininkystė ir apiterapija. Mes organizavome bitininkystės reikmenų ir preparatų pirkimą ir pardavimą Lietuvoje. Ši įmonė kartu su mūsų bitininkais ir dėstytojais pradėjo organizuoti apiterapijos kursus. Pirmieji įvyko 1991 m. balandžio 21–27 d. Druskininkuose. Juos lankiau ir aš, gavau pažymėjimą. Paskaitas skaitė Lietuvos ir Ukrainos dėstytojai. Kursų klausytojai buvo iš Latvijos, Estijos, Rusijos ir kt. Tada Druskininkuose gimė mintis Lietuvoje sukurti apiterapijos organizaciją. 1991 m. spalio 2 d. įkūrėme Lietuvos apiterapeutų asociaciją (LAA). Buvau išrinktas pirmuoju jos prezidentu³⁵.

Dirbdami su ukrainiečiais susidūrėme su kai kuriomis tiekimo ir atsiskaitymo problemomis. Lietuvoje dar nebuvo iki galo nusistovėjusi atsiskaitymo sistema su kitomis šalimis. Ukrainoje buvo vienokia tvarka, o pas mus – kita, todėl nutarėme nutraukti šią veiklą ir įkurti lietuvišką įmonę. Tačiau ryšiai su ukrainiečiais liko.

Dar kai dirbau Sveikatos apsaugos ministerijoje, buvęs ministras A. Vinkus pokalbio metu pasvajojo, kad būtų gerai Lietuvai turėti savo vienkartinių švirkštų ir aparatūros, kuri padėtų iš kraujo lašo gauti visus tyrimo atsakymus.

1991 metų vasarį Ministras Pirmininkas Gediminas Vagnorius pasirašė Vyriausybės nutarimą dėl vienkartinių medicininių švirkštų, adatų ir intraveninių sistemų gamybos organizavimo Lietuvoje³⁶. Kodėl miniu šį nutarimą? Jo svarstymo stadijoje dalyvavau ir aš, kaip Sveikatos apsaugos ministerijos atstovas. Vėliau istorija pasisuko ne taip, kaip visų planuota. Vyriausybė laidavo, o Kauno „Inkaras“ pasiėmė 22 mln. frankų paskolą iš Šveicarijos banko, kad

³⁵ Apie kursus ir Lietuvos apiterapijos pradžią plačiau rašau šios knygos skyriuje „Dabartinis Vilnius. Nuo 2019 m. iki dabar“.

³⁶ 1991 m. vasario 13 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas Nr. 67 „Dėl vienkartinių medicininių švirkštų, adatų ir intraveninių sistemų gamybos organizavimo Lietuvoje“.

atidarytų naują švirkštų gamybos liniją. Tačiau, kaip rašė spauda, be „Inkaro“ direktoriaus, nei švirkštų, nei pinigų daugiau niekas nematė, nors valstybė toliau mokėjo palūkanas, o gamykla bankrutavo³⁷.

Birželio 14 d. mirė Antaninos mama, gyvenusi Alytuje pas brolių Alvydą. Ji buvo tvarkinga, darbšti namų dvasia, pagimdžiusi ir kartu su savo dviem vyrais išauginusi 6 vaikus.

1991 metų spalio 1 d. įkūrėme Lietuvos–Ukrainos uždaryją akcinę bendrovę „Astėjas“, bet jau registravome Lietuvoje. Jos direktoriumi vėl tapau aš. Iš pradžių veikla buvo tokia pati, kaip ir „Cveten“, o vėliau pradėjome prekiauti vaistais, medicininėmis priemonėmis ir dezinfekcinėmis medžiagomis. Tuo metu „Astėjas“ buvo vienintelė įmonė, tiekusi chloraminą (dezinfekcinę medžiagą) ir eugenolį (stomatologams) Lietuvos gydymo įstaigoms. Man pačiam teko važiuoti į Kalugos³⁸ gamyklą „Aromasintez“, iš kur atveždavau chloramino, kitų cheminių medžiagų ir vaistų. Vėliau keliavome į Tulą³⁹, kurioje gamino chloraminą. Tekdavo važiuoti kas ketvirtį lengvuju automobiliu, o specialusis transportas (15–20 tonų) atvykdavo sutartu laiku iš Lietuvos. Vykdavau ne vienas: tai su broliu Edvardu, tai giminaičiu Juozu ir kitais. Kelionės ir, žinoma, verslas tada, 1991-aisiais, pirmais Lietuvos nepriklausomybės metais, buvo pavojingi, bet likome gyvi ir sveiki.

1992 metų birželio 27 d. Karmėlavos bažnyčioje vyko auksinės (50 metų) tėvų vestuvės. Dalyvavo visa mūsų šeima, įskaitant du anūkus, nemažai artimųjų ir giminių. Dėl šios šventės tėvai iš pradžių prieštaravo, nes abu buvo silpnos sveikatos. Su broliu Edvardu sutarėme organizuoti ir galiausiai jie liko patenkinti. Kaip ir mes visi.

1993 metai buvo išskirtiniai dėl daugelio įvykių. Skaudžiausias – tėtės Petro liga ir mirtis balandžio 15 d.

Mes pirmąkart imame suprasti mirtį tiktai tada, kai ji pasiima mūsų mylimą žmogų“ (Germaine de Staël)⁴⁰

Rugpjūčio 31 d. pagaliau iš Lietuvos buvo išvesta rusų kariuomenė. Rugsėį Lietuvą aplankė popiežius Jonas Paulius II. Namiškiams primygtinai prašant rudenį nusipirkome Babiniuose sodą. Lapkričio 30 d. liūdnei – be tėtės – atšventėme mano 50-metį.

1993 metų rugsėjo 30 d. nutariau įkurti naują įmonę – UAB „Apiterapija“, kuriai vadovavau iki 2004 metų spalio 29 d. Nuo 1993 metų pas mane pradėjo dirbti dukra Gintarė. Penkerius metus dirbo pardavimo vadybininke.

37 Valiukevičius, J. 2018 m. birželio 15 d. *Šiaurės Atėnai* Nr. 12 (1292), 5, 11 p. cit. Raugalaite, I. straipsniai apie „Inkaro“ situaciją, *Laikinoji sostinė*, 2000-01–2000-03. Šaltinis: <http://www.satenai.lt/wp-content/uploads/2018/02/Nr.12-1292-2018-06-15.pdf>

38 Rusijos Federacija.

39 Rusijos Federacija.

40 Daugiau mano pamėgtų citatų – knygos tekste ir skyrelyje „Mano gyvenimo sentencijos“.

Kadangi buvau ir Lietuvos apiterapeutų asociacijos prezidentas, kartu su doc. Algirdu Baltuškevičiumi Mangalijoje (Rumunija) skaitėme paskaitas apie apiterapiją Lietuvoje ir bičių produktų panaudojimą.

Įkūrus naują įmonę reikėjo partnerių. 1993 metais pradėjau ieškoti, kaip bendradarbiauti su farmacijos įmonėmis. Susipažinau su verslininku lenku Edward Pontchek. Jo dėka išmokau daug vadybos, reklamos dalykų. Mes abu Lietuvoje parinkome pavadinimus, patentavome ir užregistravome vaistus: APAP, „Gripex“, „Ibuprom“, „Xenna“, „Manti“, kurie ir dabar yra rinkoje. Kartu su E. Pontchek laikau save šių vaistų Lietuvoje krikštatėviu.

1995 metų vasario 18 d. įvyko sūnaus Dainiaus ir Jolitos vestuvės. Labai gaila, kad tų pačių metų birželio 1 dieną gimė, o 2 dieną mirė mūsų anūkėlė Marija.

1995 metų rugpjūtį apie 50 lietuvių bitininkų ir apiterapeutų vyko į XXIV „Apimondijos“ kongresą Lozanoje (Šveicarija). Važiavome geru autobusu, nes kelionė buvo nelengva – 10 dienų per Lenkiją, Vokietiją. Pasiekus Šveicarijos sieną kilo problemų, muitininkai kruopščiai tikrino mūsų maisto atsargas, teigdami, kad jų įvežti į Šveicariją negalime. Daugelis turėjo palengvinti pinigines. Pirmą kartą kongrese dr. K. Kadziauskienė pristatė mūsų bendrai paruoštą pranešimą anglų kalba apie Lietuvos apiterapeutų veiklą. Kongrese dalyvavo maždaug 4 tūkst. dalyvių iš 56 šalių.

Be darbo su bičių produktais ir apiterapijos problemų, kai kurių vaistų prekybos, toliau ieškojau kontaktų su užsienio įmonėmis, kurios tiektų vaistus į Lietuvą. Mūsų organizuotose medicinos technikos parodose vėliau ėmė dalyvauti ir farmacijos įmonės. 1995 metų parodoje susipažinau su vokiečių įmone „Desitin“ atstove Sibile Graf. Pradėjome bendradarbiauti, nes ši įmonė

gamino daug vaistų neurologiniams ligoniams gydyti, o aš dar dirbau neurologu. Vokiečiai paskyrė mane „Desitin“ atstovu Lietuvoje ir kartu tiekėju, kuriuo dirbau iki 2001 metų.

Pradėjau glaudžiai bendradarbiauti ir su buvusiais savo mokytojais: prof. Egidijumi Jaržemsku, prof. Algiu Mickiu ir kt. 1996 metais tapau Lietuvos epileptologų draugijos (LED) nariu (prezidentas buvo prof. E. Jaržemskas). Tarpininkaujant S. Graf Lietuva tapo Tarptautinės epileptologų draugijos nare.

1996 metais Kaune įvyko Pirmoji Lietuvos epileptologų konferencija, kurios rėmėja buvo mano atstovaujama įmonė „Desitin“. Su vokiečiais lektoriais keliavome po Lietuvą, išleidome informacinę knygėlę apie „Desitin“ įmonės vaistus. Tuo metu dalyvavau daugelyje renginių: parodoje Minske; Pirmoje tarptautinėje Ukrainos epileptologų konferencijoje Kijeve (ją, beje, organizavo ir rėmė „Desitin“); Penktajame Europos epileptologų kongrese Hagoje (Olandija); XXII epileptologų konferencijoje Dubline (Airija); Tarptautiniame vaikų neurologų kongrese Tartu. Į visus renginius vykdavau su 4–5 lietuviais gydytojais. Mano rūpestis buvo padengti šių medikų kelionės ir viešbučių išlaidas iš įmonės „Desitin“ biudžeto.

Iki 1996 metų liepos 10 d. buvau ir UAB „Astėjas“ direktorius, o ją likvidavus likau vadovauti UAB „Apiterapija“.

Tačiau gyvenimas nestovi vietoje ir 1996-ųjų spalio 16 d. gimė Dainiaus sūnus, mūsų anūkas Pranukas. Visų mylimas ir lepinamas sugebėjo sėkmingai mokytis, baigė gimnaziją, o Vilniaus universitete – ekonomiką, gavo gerą darbą ir sukūrė šeimą. 2022 metų liepos 8 d. atšventėme smagias vestuves.

Kartą man pasakei, kad nors esi daug padaręs ir dirbęs, nesijauti dėl šeimos padaręs iki galo taip, kaip norėjęs. Man tai buvo labai netikėta, aš niekada negalėjau nė pagalvoti, kad taip galėtų būti. Nes visada tu buvai pavyzdys: ir šeimoje, ir darbe, ir apskritai gyvenime. Tavimi visada galima nuoširdžiai pasitikėti, į tave galima atsiremti. <...> Esi pavyzdys ir žmogus iš didžiosios S – Senelis. Noriu tau už tai padėkoti⁴¹.

1997 metais iš „Desitin“ gavau premiją už gerą darbą. Nutarėme pakeliauti. Aš, Antanina ir sūnus Tomas išvykome į Kiprą. Kartu dar aplankėme Egiptą ir Izraelį. Nuostabi kelionė!

Neapleidau apiterapijos, dalyvavau tarptautiniuose renginiuose: 1997 metais „Apimondijos“ kongrese Antverpene (Belgija), po metų – Tarptautiniame apiterapijos simpoziume Portorože (Slovėnija). 1998–1999 m. UAB „Apiterapija“ rėmė Kauno medicinos instituto studentų medikų draugijos konferencijas – buvo generalinė rėmėja.

1998 metais Tomas baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Vilniaus Gedimino technikos universitetą, o po metų perstojo į Lietuvos teisės universitetą (dabar Mykolo Romerio Universitetas), kuriame vėliau įgijo viešojo administravimo specialybę.

1999 metų sausį su draugų grupe nutarėme išvykti į Nidą atšvęsti prasidėjusius paskutinius XX šimtmečio metus ir draugų gimtadienius, tarp jų – Antaninos. Prieš vakarienę pasivaikščiojome. Lipdamas ant Didžiosios kopos kelis kartus pajutau dūrius širdies plote, pristojau ir tęsiau kelionę. Leidžiantis nuo

⁴¹ Iš anūko Prano sveikinimo kalbos mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

kopos dūriai pasikartojo, ėjau lėčiau. Įdomu, kad tuo metu atkreipiau dėmesį į juodus dangaus debesis, kuriuos nufotografavau.

Vakarienės metu prie stalo viena moteris pasiūlė mums ištraukti po vieną kortą. Aš ištraukiau juodą kryžių tūzą (mirties kortą), bet man paaiškino, kad tai – nieko ypatinga. Sausio 11-osios naktį užėjo stiprus širdies priepuolis: šalia gulėjusi Antanina mane pažadino, nes dejavau, buvau išpiltas šalto prakaito. Iškvietė greitąją medicinos pagalbą, kartu ir keltą, pristatė mane į Klaipėdos ligoninę, kurioje stentavo tik po paros, nes iš pradžių nesutikau. Po reabilitacijos Palangoje grįžau į darbą.

1999 metų balandžio 20 d. Lietuvos apiterapeutų asociacijos (LAA) prezidentu perrinktas doc. A. Baltuškevičius. Aš aktyviai į LAA veiklą neįsitraukiau, nes neturėjau laiko ir mačiau, kad mano patarimų nereikia. Be to, po infarkto norėjau mažinti veiklos krūvį.

Kartais po nelaimės ateina ir džiugių naujienų. Tų pačių 1999-ųjų gegužę Dainiui ir Jolitai gimė sūnus Jokūbas, o mums – dar vienas anūkas. Abu anūkai augo greitai ir buvo stiprūs, prižiūrimi tėvų ir senelių.

2000 metų gruodžio mėnesį E. Pontchek pakvietė mane į Varšuvą. Vakare pasiūlė aplankyti kazino ir sužaisti ruletę. Mes žaidėme iki 2 val. nakties. Tai išlošdavome, tai pralošdavome. Galiausiai baigęs žaidimą paskaičiavau, kad išlošiau 350 dolerių. Tai buvo vienintelis ir sėkmingas kartas mano gyvenime. Kvitą dar turiu atminimui.

2001 metais įmonėje „Desitin“ prasidėjo reorganizacija. Pasikeitė vadovybė, kuri pasiūlė su manimi atsisveikinti. Birželio 8–9 d. buvau pakviestas į Hamburgą, kur vyko tarptautinė mugė. Kartu gražiai atsisveikinau su „Desitin“. Liko malonūs prisiminimai.

Tais pačiais metais reikėjo plėsti UAB „Apiterapija“ darbų apimtį, norėjau toliau dirbti su dezinfekcinėmis medžiagomis. Pradėjau bendrauti su vokiečių įmone „Lysoform“, kurios atstovai buvo Rygoje. Subūrėme gerų specialistų komandą: R. Budginaitę ir D. Žiupsnienę. Kartu ruošėme naudojimo instrukcijas, saugos duomenų lapus ir kitus reikalingus dokumentus. Beveik po metų šią įmonę pasisavino vienas mano darbuotojas. Ėmiau susirašinėti su įmone „Schülke Mayer“, į Lietuvą pasikviečiau jos atstovą Hansą Schönbergerį ir pradėjome bendrą veiklą, kuri tęsiasi jau daugiau kaip 20 metų, nepaisant to, kad įmonei jau nevadovauju. Mes pirmi į Lietuvą įvežėme naujos kartos dezinfekcines medžiagas.

Tuo metu stipriai plėtojau švietimo veiklą. 2001–2004 metais Lietuvos gydymo įstaigose kartu su R. Budginaite ir D. Žiupsniene skaitėme paskaitas apie naujas dezinfekcines medžiagas. Be to, sveikatos apsaugos organizatoriams Kauno medicinos institute aš skaičiau paskaitas apie darbų saugą ir medicinos darbuotojų sveikatą dirbant su cheminėmis medžiagomis.

2002 metų liepą pablogėjo mamos sveikata. Iš brolio Edvardo namų mama buvo išvežta į Prienų ligoninės reanimaciją, vėliau perkelta į Vidaus ligų skyrių. Rugpjūčio 23 d. suteiktas paskutinis patepimas, po septynių dienų visi aplankėme mamą, jautėsi geriau. O rugsėjo 4-ąją mama Prienų ligoninėje mirė.

Čia norėčiau pasidalinti mintimis, kaip praėjo ši diena. Turėjau iš Vilniaus vykti į Marijampolės ligoninę skaityti paskaitą apie dezinfekcines medžiagas. Nuo ryto man buvo labai bloga, svaigo galva, pykino. Išgėriau vaistų ir išvažiavau kartu su bendradarbe, pats vairavau. Su broliu Edvardu kas antrą dieną mamą lankėme Prienų ligoninėje ir aš pažadėjau ją aplankyti prieš išvykdamas į Marijampolę. Užsukau, mama primygtinai klausė, ar atvežiau lauktuvių ją gydančiai gydytojai. Parodžiau jas (saldainiai, kava ir gėlės), mama liko patenkinta. Aplankęs gydytoją įteikiau lauktuves. Ji pasakė, kad mama jaučiasi geriau ir numato išleisti savaitgalį. Grįžęs į palatą viską mamai paaiškinau, ji labai apsidžiaugė. Aš ją pasodinau, atrėmiau, kad galėtų pasėdėti. Atsisveikinome... Mano savijauta truputį pagerėjo. Marijampolėje vėl jaučiausi prastai, bet atsigėręs vandens, atidaręs patalpos langus sėkmingai perskaičiau paskaitą. Grįždamas norėjau užvažiuoti į ligonę, tačiau apsigalvojęs pravažiavau. Netrukus paskambinęs brolis pasiteiravo, kur esu, paprašė sustoti ir pranešė, kad mirė mama. Apsisukęs grįžau į ligoninę. Radau ją dar šiltą. Tada organizavau su broliu laidotuves. Štai mano blogos savijautos priežastis.

Reikia nugyventi ilgą gyvenimą ir pasenti, kad suprastum, koks jis trumpas. (A. Šopenhaueris)

2003 metų balandžio 5 d. Lietuvos apiterapijos asociacijos prezidentu buvo perrinktas doc. A. Baltuškevičius, kuris kartu su prof. Sonata Trumbeckaite užmezgė ryšį su Vokietijos ir Rumunijos bitininkais ir apiterapeutais.

Gydytoją Povilą Rimkų pažįstu nuo 1991 metų, kai įkūrus Lietuvos apiterapeutų asociaciją jis tapo prezidentu. Geriau ir giliau susipažinti teko nuo 2003 metų, kai kartu su kitais valdybos nariais intensyviai pradėjome organizuoti LAA renginius. Pamenu, kai 2012 metais dalyvavau tarptautinėje apiterapijos konferencijoje Vokietijoje, Pasau mieste, gyd. P. Rimkus, LAA viceprezidentas, nepabūgo ilgos kelionės automobiliu ir kartu su sūnumi atvyko į šį renginį. Ir ne veltui, nes kaip tik tais metais buvo inicijuotas Tarptautinės apiterapijos federacijos (IFA) steigimas ir mes kartu su Vokietijos, Rumunijos, Vengrijos, Serbijos, Portugalijos, Ekvadoro, Kanarų salų dalyviais tapome jos steigėjais. Gyd. P. Rimkus buvo išrinktas valdybos nariu ir IFA etikos nuolatinės komisijos pirmininku.

Kaip LAA valdybos narys ir viceprezidentas gyd. Rimkus kartu su kitais LAA valdybos nariais aktyviai organizavo išskirtinį renginį Lietuvoje ir mūsų šalies apiterapijos istorijoje – antrąjį IFA kongresą, kuris įvyko 2016 metais Kaune. Renginys sulaukė daug tarptautinių dalyvių, apiterapijos srities ekspertų. Nors teko įveikti nemažai iššūkių, gyd. Rimkus savo veiklumu ir organizuotumu labai prisidėjo, kad renginys puikiai pasisektų. Gyd. Rimkaus iniciatyva kasmet organizuojamos LAA konferencijos. O 2023 m. rugpjūčio 7–11 d. Trakuose vyko apiterapijos mokymai, kuriuos vedė pasaulyje pripažintas apiterapijos ekspertas iš Rumunijos gydytojas Stefanus Stangaciu. Mokymus organizavo Lietuvos apiterapeutų asociacija, vadovaujama gydytojo Povilo Rimkaus.

Labai svarbu pažymėti, kad gyd. Povilas Rimkus buvo iniciatorius ir Papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros natūraliosios ir liaudies medicinos srities biologinio poveikio paslaugų grupės (apiterapijos paslaugos) dokumentų rengimo varomoji jėga, be to, inicijavo ir mokymų programos PASP apiterapijos specialistams ir padėjėjams rengimą. Nuolat dalyvauja bitininkų šventėse ar kitose iniciatyvose, propaguoja apiterapiją TV, radijo laidose. Sunku viską paminėti, nes gyd. P. Rimkaus veiklų spektras yra be galo didelis ir platus.

Povilas Rimkus yra išskirtinė asmenybė. Tai neabejotinai talentingas vadovas, turintis ne tik būtinas vadovo, bet ir gerąsias žmogiškąsias savybes. Visada be galo malonu dirbti komandoje su Povilu Rimkumi, nes jis yra ne tik puikus organizatorius, bet ir be galo iniciatyvus, atsakingas, dėmesingas, punctualus, sumanus, darbštus, veiklus, empatiškas, šiltas žmogus. Neabejotinai didelė laimė yra sutikti savo kelyje tokių neeilinių asmenybių kaip gyd. Povilas Rimkų.

Jubiliejaus proga linkiu ir toliau neblėstančios kūrybinės ugnelės ir sėkmės visuose sumanymuose ir darbuose⁴².

O aš tais metais daug dirbau su „Schülke Mayer“ produktais, skaičiau pasikaitas gydymo įstaigose, parodose pristaciau dezinfekcines medžiagas. Antanina sėkmingai dirbo „Gabijos“ gimnazijoje prancūzų kalbos mokytoja, Dainius įstojo į Klaipėdos universitetą, kadangi tuo metu medicinos felčerio specialybė tapo nepopuliari, nes laikyta tarybiniu reliktu. Baigęs reabilitacijos ir slaugos bakalauro studijas 2006 metų kovo 30 d. įgijo kineziterapeuto specialybę.

2003 metų balandžio 16 d. Kaune atšventėme vaistų APAP, „Gripex“ pasirodymo Lietuvoje 10-metį. Tuo metu įmonei „EU Pharmacia“, kuri prekiaavo šiais vaistais, vadovavo Jurgita Unčiurytė-Bakšienė, jai pagelbėjau registruoti vaistus. Atstovai iš Lenkijos sunkiai pristatydavo reikiamus perregistravimo dokumentus, bet daug mums padėdavo Vaistų departamento vadas kursioakas prof. Vytautas Basys.

⁴² Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo LAA viceprezidentė, prof. Sonata Trumbeckaitė 2023 metais.

Vasaromis buvo nemažai veiklos sode, į kurį traukdavome po kasdienių darbų. Turėjome didelį (60 kv. m) šiltnamį, kuriame augindavome iki 100 pomidorų daigų ir kitokių daržovių. Antanina prižiūrėjo savo gėlynus ir kitus augalus.

2004 metų pradžioje paskambino E. Pontchek ir pakvietė mane trumpam vadovauti įmonei. Taigi nuo kovo 1 iki spalio 29 d. buvau „EU Pharmacia“ vadovas. Tačiau pagrindinis darbas buvo UAB „Apiterapija“.

IR VĖL KUPIŠKIS. 2004–2011

2003 metų rudenį perskaičiau spaudoje, kad Kupiškio ligoninė yra ties bankroto riba. Paskambinau rajono merui Leonui Apšegai ir paklausiau, kas atsitiko ir ką numato daryti. Meras paaiškino, kad išėjo iš darbo vyriausiasis gydytojas chirurgas Robertas Lapka ir ieškomas ligoninei naujas vadovas. Paprašiau susitikti. Atvykdamas į Kupiškį nustebinau merą. Pasisiūliau pretenduoti į ligoninės vadovo postą, L. Apšega labai apsidžiaugė ir paprašė atsiųsti dokumentus konkursui. Jį laimėjau prieš ilgametę gydytoją Romą Ramanauskienę ir nuo 2004 metų lapkričio 2 d. vėl buvau Kupiškio ligoninės vyriausiasis gydytojas. 2003 metų spalio 31 d. Mindaugui Danilevičiui perdaviau vadovauti UAB „Apiterapija“⁴³. Atsisveikinau ir su „EU Pharmacia“, kurios vadove liko J. Unčiurytė-Bakšienė. Abi įmonės iki šiol sėkmingai vykdo savo veiklą ir plečia apimtis.

Į ligoninę aš grįžau 2004 m. lapkričio 2d. Simboliška, kad ją palieku beveik tokiu pat laiku, rudenį, praėjus septyneriems metams. Čia dirbau 1977–1986 m. – daugiau nei aštuonerius metus, taigi iš viso Kupiškiui „atidaviau“ 15 darbo metų.

Apsispręsti antrą kartą imtis vadovo pareigų ryžausi ne todėl, kad neturėjau darbo. Iš tiesų tuomet vadovavau firmai „Apiterapija“, prekiaujančiai dezinfekcinėmis medžiagomis, tačiau nuolat sekdavau situaciją ir pokyčius sveikatos apsaugos sistemoje. Savaitraštyje „Lietuvos sveikata“ aptikau straipsnį, kad Kupiškio ligoninėje nėra vyriausiojo gydytojo ir jai gresia bankrotas. Nutariau grįžti ir pabandyti gelbėti situaciją. Visuomet juokdamasis sakydavau, kad turiu tris biologinius vaikus, o Kupiškio ligoninė – ketvirtas, man dirbant, 1985 m. ji buvo pastatyta, tad sentimentai, be abejo, buvo

---

⁴³ Nuo 2023 metų – UAB „Sanova“.

likę. Paskambinau tuometiniam rajono vadovui Leonui Apšegai ir pasiūliau susitikti, o pokalbio metu pateikiau savo kandidatūrą. Merui tai buvo netikėta, nemanė, kad mesiu darbus sostinėje ir ryšiuosi grįžti. Įvykus konkursui, kuriame dalyvavau su gydytoja Roma Ramanauskiene, jį laimėjau ir vėl ėmiau dirbti⁴⁴.

Grižęs į Kupiškį susitikau su klebonu Vladu Rabašausku, nutarėme pagerbti mirusius medikus. Nuo to laiko kasmet lapkričio pirmąją savaitę pagerbiami mirę kolegos aplankant kapines ir pasimeldžiant už juos mišiose. Iš pradžių gyvenau laikiname bute vienas, o vėliau gavau dviejų kambarių butą, kuriame apsigyvenome su Antanina. 2004 metų sutiktuose Kupiškio meras L. Apšega mane pasveikino žodžiais: „Sugrįžęs namo – visur gerai, bet namie geriausiai“.

Pastatęs ligoninę Povilas Rimkus išvyko iš Kupiškio į Vilnių. Sugrįžo 2004 metų rudenį atgal į Kupiškį. Dirbo iki 2011 metų. Kiek sveikatos, energijos Kupiškio ligoninėje paliko. Buvo atgijusi ligoninė. Vėl patapo statybų aikšte. Reikėjo tobulinti, rekonstruoti. Čia aš jau konkrečiai susidūriau su jo reklamu, diplomatija išsireikaujant pinigų remontui, įrangai, nes jau dirbau rajono meru. Turėjau pareigą rūpintis rajono žmonių sveikata. Supratau, kad šitas žmogus gali viską, net ir neįmanoma. Išėjo iš Kupiškio 2011 metų rudenį, kiek žinau, į privatų verslą, kur ir dabar dirba. Geros sveikatos mums patiems ir mūsų žmonoms Antaninai ir Palmyrai⁴⁵.

Apie sugrįžimą laikraščio „Kupiškėnų mintys“ žurnalistė Gaila Matulytė parašė straipsnį⁴⁶. Tada jai sakiau, kad nebijau permainų, prisiimtoms rizikos ir atsakomybės, juk reikia įrodyti, kad kupiškėnai pajėgūs tvarkytis.

Nemažai kupiškėnų dar mane prisimena, – įsitikinęs P. Rimkus. – Teko rūpintis naujosios ligoninės statyba, sutvarkyti jos bazę. Užsukęs į ligoninę matau pažįstamus veidus. Smagu, kad įstaigoje verda darbas, ji Kupiškiui reikalinga. Pagrindinė ir novatoriška vyr. gydytojo veiklos kryptis – siekti, kad pacientas būtų patenkintas sveikatos priežiūros paslaugomis. Jei ligoniuai tai pavyks įgyvendinti, tai jis ir gydysis čia⁴⁷.

44 Juodytė, U. „Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?“, „Kupiškėnų mintys“, 2011-10-13. <http://kmintys.lt/archyvas/?psl=1psl&id=3017>

45 Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Leonas Apšega 2023 metais.

46 „Sugrįžęs vyriausiasis gydytojas žada permains“. „Kupiškėnų mintys“, 2004-10-04. Šaltinis: <https://kmintys.lt/2004/10/12/sugrizes-vyriausiasis-gydytojas-zada-permainas/>.

47 Ten pat.

Kupiškyje atradau daug skubiai spęstinių klausimų: darbuotojai po kelis mėnesius negaudavo atlyginimų, apskritai nebuvo aišku, ar pati ligoninė egzistuos. Sveikatos apsaugos ministras Raimondas Šukys pasiūlė Kupiškyje atidaryti psichiatrijos ligoninę, aš atsisakiau. Buvo matyti, kad ligoninės administracija sutrikusi, nežino, ką daryti. Rajono valdžia nesiūlė jokios pagalbos.

Nutariau veikti nieko nelaukdamas. Pirmiausia su banko „Nord“ vadove Diana Umbriene sutariau ir gavau 100 tūkst. litų sąskaitos kreditavimą (angl. „overdraft“), kad būtų galima greičiau darbuotojams išmokėti atlyginimus. Išanalizavęs ligoninės veiklos rodiklius pamačiau, kad reikia paruošti restruktūrizacijos planą, jį įgyvendinti ir taip išgelbėti ligoninę. Tuo metu Europos Sąjunga skyrė lėšų, tik reikėjo paruošti projektus.

Reikėjo keisti Chirurgijos-traumatologijos skyriaus darbą. Pvz.: atėjęs į skyrių ryte visus (gydytoją, medicinos seseris, slaugytojas) rasdavau geriančius kavą, per pietus – tas pats. Klausdavau, kodėl nedirba? Atsakydavo, kad nėra darbo, t. y. ligonių. Tuo metu Sveikatos apsaugos ministerija siūlė steigti dienos chirurgijos skyrius vietoje stacionarių. Apskaičiavau ir paruošiau 2006–2008 metų restruktūrizacijos planą. Į Kupiškio rajono tarybos posėdį, kuriame svarstė skyriaus likimą, neatvyko Sveikatos apsaugos ministerijos atstovai, bet mano kvietimu dalyvavo Panevėžio teritorinės ligonių kasos direktorius Jonas Narbutas ir Panevėžio ligoninės vyriausias gydytojas Česlovas Gutauskas, kurie papildė mano pateiktą planą. Kupiškio rajono taryba trijų balsų persvara patvirtino šį planą ir nuo 2006 metų sausio 1 d. chirurgijos-traumatologijos skyrius pradėtas reorganizuoti į Dienos chirurgijos skyrių Kupiškio ligoninė pirmoji Lietuvoje uždarė Chirurgijos skyrių, nors Lietuvos gydytojų vadovų sąjungos vadovybė barė mane už šį žingsnį. Juk reikėjo atleisti dalį darbuotojų, išmokėti išeitines išmokas ir atlikti viską pagal įstatymą, tačiau kito kelio, kaip išgelbėti ligoninę, aš nemačiau.

Be to, reikėjo pakeisti vyriausiasias buhalterę ir slaugytoją. Neekonomiška buvo laikyti ir savo virtuvę (Lietuvoje tuo metu jau kai kurios gydymo įstaigos atsisakė šios paslaugos ir samdė įmones). Konkurso būdu pasirinkome įmonę „Kretingos maistas“.

Vilniaus Santaros klinikos, vadovaujamos prof. Aleksandro Laucevičiaus, organizavo Rytų ir Pietryčių Lietuvoje kardiologijos projektą ir pasiūlė mums kartu jį ruošti ir vykdyti. Tam buvo skirta europinių lėšų. Įsijungėme į šį projektą ir 2005 metų liepos 18 d. pradėtas kardiologijos kabinetų remontas, o spalio 26 d. atidarytas kardiologijos konsultacijų centras.

Pagaliau pasinaudojant „overdraftu“ pirmą kartą 2005 metų Kūčių išvakarėse, taigi beveik laiku, buvo išmokėtas gruodžio mėnesio avansas. Gerėjo ir mano buities sąlygos. Gruodžio pradžioje gavome butą, tad galėjome tvirčiau įsikurti Kupiškyje, nors žmona nebuvo patenkinta mano pasirinkimu, mat po savaitės darbų vykdavome atgal į Vilnių.

Vietiniai partijų lyderiai primygtinai ragino tapti jų vadovaujamų partijų nariu. Atsakydavau, kad jau vienoje⁴⁸ buvau ir daugiau nenoriu. Verčiau savo darbui padėsiu kurti rajono gerovę.

Kokią Kupiškio ligoninės viziją matėte ateidamas jai vadovauti?

Mano misija buvo konkreti ir aiški – pagal esamas sąlygas, turimus kadrus, aprūpinimą suteikti pirmąją būtinąją pagalbą rajono gyventojams, o esant reikalui sudaryti galimybes jiems gydytis kitose įstaigose. Juk ne viską galime padaryti mes. Niekada nesiekiau Kupiškėje sukurti klinikas, į esamą situaciją žvelgiau realiai.

Rekonstravę Kardiologijos centrą išgelbėjome tikrai ne vieno kupiškėno gyvybę, stiprindami konsultacinę polikliniką sudarėme galimybes pasinaudoti įvairių specialistų paslaugomis – ligoniai pas juos gali patekti per savaitę. Taip pat siekiant, kad rajono gyventojams netektų gydytis kitose ligoninėse, sudarytos sąlygos išlaikyti vaikų ir terapijos skyrius. Kadangi turime slaugos skyrių, norėjosi, kad ligoninėje būtų teikiamos ir globos paslaugos. Išeidamas nerimauju, kad liko neišspręsta viena problema – Subačiaus senelių namų gyventojų įkurdinimas ligoninėje. Tuomet ji būtų visiškai sukomplektuota.

Viziją, kurią buvau numatęs, įgyvendinau, pagrindiniai dalykai, manau, padaryti, tačiau tobulinimui ribų nėra. Žinoma, ką sugalvoja vadovas yra viena, tačiau kitas svarbus momentas yra tai, ką diktuoja laikmetis.

Spręsdami daugelį ligoninės klausimų bendraudavome su respublikinės Panevėžio ligoninės vyriausioju gydytoju Česlovu Gutausku, teritorinės ligonių kasos direktoriumi Jonu Narbutu. Aš apskritai mėgstu lankytis kitose gydymo įstaigose, stebėti jų darbą bei įdiegti pamatytą patirtį savo vadovaujamoje įstaigoje. Štai visai neseniai savaitę praleidau Druskininkuose ir stebėjau, kokios ambulatorinės reabilitacijos paslaugos čia teikiamos. Aplankęs Likėnus, pamatęs, kad Anykščiuose uždaryta sanatorija, pamaniau, kad vandens procedūras puikiausiai galime teikti mūsų ligoninėje. Tai buvo mano svajonė jau nuo 1985 m., kurią pavyko įgyvendinti dabar⁴⁹.

⁴⁸ Komunistų partijoje.

⁴⁹ Juodytė, U. „Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?“, „Kupiškėnų mintys“, 2011-10-13. <http://kmintys.lt/archyvas/?psl=1psl&id=3017>

2005 metų balandžio 2 d. mirė Popiežius Jonas Paulius II. Buvo puikus žmogus, vedlys ir kovotojas už žmogų, jo teises. Visas pasaulis su giliu liūdesiu palydėjo jau labai ligotą Dievo vietininką žemėje.

Išsiskyrusi su R. Kantminu Gintarė susipažino su Valdemaru (mes vadiname Valdu) Maslausku, su kuriuo 2004 m. gegužės 14 d. sukūrė šeimą, o 2005 metų spalio mėnesį gimė dukrelė, o mūsų anūkė Upytė Elžbieta.

2006 metais gerėjo Kupiškio ligoninės finansiniai reikalai, gauta iš ministerijos 100 tūkst. litų darbuotojų išeitinėms išmokoms. Kovo mėnesį ligoninėje lankėsi sveikatos apsaugos ministras Žilvinas Padaiga ir Kupiškio meras L. Apšega, su kuriais aptarėme ligoninės problemas.

Kovo 23 d. Dainius Klaipėdos universitete apgynė reabilitacijos ir slaugos bakalaurą ir pradėjo dirbti Vilniaus Antakalnio ligoninėje. Rugpjūtį jis išsiskyrė su Jolita. Anūkai liko pas mamą.

2006-ųjų balandžio 20 d. Vilniuje paminėtas Kraujo tarnybos 60-metis, kuriame teko dalyvauti. Tuo metu tarnybai vadovavo Vytenis Kalibatas. Prieš 20 metų, kai atvykau dirbti į Vilnių, Kraujo tarnyba šventė 40-metį Antakalnio poliklinikoje. Buvo matyti, kaip per du dešimtmečius į gerą pasikeitė tarnybos veikla.

Tų pačių metų gegužės 11 d. po remonto atidarytas Kupiškio ligoninės priėmimo skyrius. Gruodį ligoninėje lankėsi sveikatos apsaugos ministras Rimvydas Turčinskas, kuris domėjosi ne tik ligoninės, bet ir poliklinikos reikalais.

2007-ųjų sausį Dainius susipažino su dabartine savo gyvenimo drauge Sigita. O mes metus pradėjome kelione. Vasario 26 – kovo 5 d. su Antanina keliavome po Turkiją, aplankėme: Kemera, Antaliją, Pamukalę ir kitas vietas. Kelionė buvo puiki, daug įspūdžių ir naujų draugų. Daugiau kaip 10 metų išgulėjęs ligoninėje balandžio 4 d. po insulto mirė Kupiškio ligoninės gydytojas ginekologas R. Savukas. Po aštuonių dienų Kupiškio gyventojai išrinko naują merą Joną Jarutį. Taigi gyvenimas tęsėsi.

2007 metų liepos 28 d., įvyko sūnaus Tomo ir Karolinos vestuvės. Bažnytinė santuoka vyko Trakų Švč. Mergelės Marijos apsilankymo bazilikoje, o iškilminga vakarienė Europos parke.

Pagaliau rugpjūčio 30 d. buvo įrengtas Kupiškio ligoninės dienos chirurgijos 10 lovų skyrius su operacine. Tačiau metai baigėsi liūdnu įvykiu – antrą Kalėdų dieną mirė V. Kleiza, 20 metų buvęs sveikatos apsaugos ministras, gydytojas chirurgas, draugas ir, žinoma, mokytojas. Išties kiekvienam žmogui reikia mokytojo, kuris būtų pavyzdys ir skatintų eiti pirmyn. Gyvenime turėjau daug mokytojų, tačiau V. Kleiza buvo didžiausias iš jų. Kitas mano mokytojas – prof. Pranas Šerpytis (su juo įgyvendinome kardiologijos projektus Gruzijoje ir likome geri draugai) – labai taikliai pastebėjo:

Jūsų gyvenimas buvo labai įvairus. Jūs galite sau pasakyti, kad gyvenote ne veltui – pasirinkote gydytojo specialybę, dirbote neurologu, ėjote įvairias pareigas: pradėjote nuo vyriausiojo gydytojo ir baigėte vyriausiuoju gydytoju, dirbote Sveikatos apsaugos ministerijoje. Jei reikėtų sudaryti geriausių sveikatos organizatorių dešimtuką, Jūs jame neabejotinai būtumėte.

Niekada Jums nesakiau, bet manau, kad daug nuveikėte ir dėl to, jog turėjote pavyzdį – šviesaus atminimo Vytautą Kleizą. Nepaisant to, kad jis dirbo tarybiniais laikais, buvo žmogus, kuris mokėjo dirbti su žmonėmis ir išlikti specialistu. Taip, Kleiza Jums buvo pavyzdys. Jeigu žmogus nežino, kur plaukia, joks vėjas nepadeda. Jūs žinojote, kur plaukiate, nes kas kartą lygiavotės į kelrodę žvaigždę. Ir nuveikėte labai daug. Kad ir kur dirbote, Jus labai vertino kolektyvas. Dirbote žmonėms <...>⁵⁰

Nepaisydami, kad gyvenome ir Vilniuje, ir Kupiškyje, su Antanina rasdavome laiko aplankyti Vilniaus teatrus, žiūrėjome spektaklius „Triukšmas už kulisių“, „Karalius Elnias“, „Rigoletas“, „Visada tavo. Ana Frank“, klausėmės A. Raudonikio ir R. Dambrausko koncertų Filharmonijoje ir daug kitų.

Po kelių mėnesių, 2008 metų balandžio 6 d., sužinojau, jog Kaune mirė Kupiškyje dirbęs gydytojas chirurgas Zigmas Katauskas, o liepos 19-ąją pranešė, kad Vilniuje darbo metu mirė mano mokytojas ir kolega prof. Egidijus Jaržemskas.

Mirtis – nemalonus formalumas, tačiau priimami visi kandidatai (P. Claudel).

Tuo metu buvo apstu visuomeninės veiklos. Balandžio 24 d. su keliais veteranais: Albinu Mastausku, Gediminu Rimdeika, Vytautu Basiu ir kitais įkūrėme Senjorų medikų diskusijų (SMD) klubą, kuris jungė buvusius sveikatos apsaugos vadovaujančius darbuotojus. Paruošėme ministro V. Kleizos pirmųjų mirties ir 100-ųjų gimimo metinių minėjimus, išleidome prisiminimų knygą.

---

⁵⁰ Iš prof. Pr. Šerpyčio sveikinimo kalbos, pasakytos per mano 75-ojo jubiliejaus šventę 2018 metais Vilniuje.

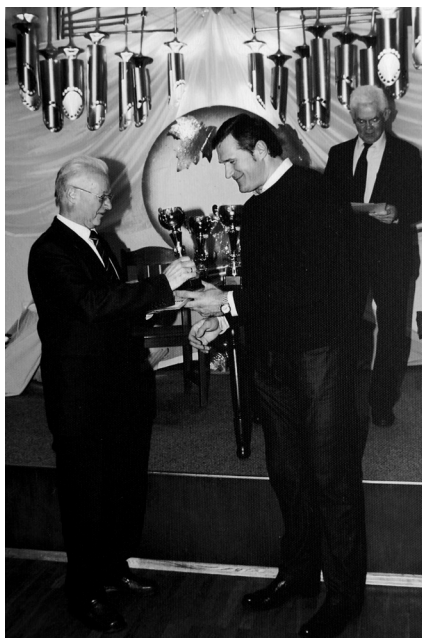
2008 metų spalį kartu su Antanina lankėmės Maltoje. Buvome Valetėje, Medinoje, Goce, apskritai keliavome po visą salą. Daug gražių išpūdžių ir prisiminimų.

Nenutrūko Lietuvos apiterapeutų asociacijos veikla, lapkričio 15 d. rinkomės Tarandėje pas Sigitą Vasiliauską aptarti darbų ir perspektyvų. O darbų buvo daug, tad reikėjo kiek pailsėti.

Kupiškio tarybos konservatorių partijos nariams ir kai kuriems rajono medikams nepatiko, kad aš nestojau į jų partiją, drąsiai dariau sveikatos reformas, nekreipdamas dėmesio į jų nepagrįstas pastabas. Nuo kovo, o ypač lapkričio ir gruodžio mėnesiais buvo organizuoti keli patikrinimai, rašė raštus, paklausimus, bet nieko nepasisėkė padaryti. Net norėjo nepatvirtinti 2009 metų veiklos plano.

O tuo metu buvo ruošiami Kupiškio ligoninės projektai, Vilniuje pas architektą Kazimierą Regimą *Plyčiuraitį*-Plyčių vyko projektavimo darbai. Centrinė projektų valdymo agentūra (CPVA) tvarkė galutinius finansavimo dokumentus. Nuolat iš Kupiškio keliavau į Vilnį ir Kauną.

2009 metų lapkričio 22 d. Kupiškyje vyko šaškių turnyras. Aš užėmiau 3 vietą. Taurę įteikė disko metikas kupiškėnas, dabar Seimo narys Virgilijus Alekna. Šaškėmis žaisti išmokau savo pirmoje darbovietėje – Kauno sanitarijos ir epidemiologijos stotyje dirbdamas dezinfektoriumi. Kai būdavome laisvi nuo darbo, žaidėme šaškėmis. Atvykęs į Kupiškį įsijungiau į šaškininkų klubą ir štai rezultatas – viena iš prizinių vietų.

Galiausiai 2010 metų vasario 17 d. gautas Sveikatos apsaugos ministerijos leidimas tęsti Kupiškio ligoninės rekonstrukciją.

Kovo 27 d. sode man įvyko stiprus stenokardijos priepuolis, išgėriau vaistų ir praėjo. Nuvykus į darbą Kupiškyje skausmai širdies plote kartojosi, bet buvo nedideli. Tyrimai ir elektrokardiograma pavojaus nerodė. Sutvarkęs darbus 31 dieną išvykau į Santariškes, kur paguldė į kardiologinę reanimaciją. Atlikus koronarografiją ir neradus naujų ryškių pakitimų perkėlė į skyrių, iš kurio po dviejų dienų buvau perkeltas į Kupiškio ligoninės reanimacijos skyrių stebėti. Balandžio 6 d. buvau išrašytas ir toliau sekė rehabilitacija Druskininkuose. Per tempimas ir nereikalingos intrigos darbe padarė savo, reikėjo poilsio.

2010 metų balandį ir gegužę Sveikatos apsaugos ministerijoje vyko pasitarimai dėl el. sveikatos platformos kūrimo, juose aš dalyvavau kaip komisijos narys nuo rajono ligoninių.

Gegužės 6 d. rajono tarybos posėdyje patvirtinta ligoninės 2009 metų darbo ataskaita, bet opozicija vis buvo nepatenkinta ir drumstė vandenį kolektyve. Gegužės 25 d. mane pakvietė į Panevėžį ligoninės vadovas ir pasiūlė dirbti Likėnų sanatorijos vadovu. Atsisakiau, nes norėjau užbaigti pradėtus darbus Kupiškyje. Birželio 14 d. baigiau konsultacinės poliklinikos remontą. Išvykau su šeima pailsėti į Palangą, o 26 d. pasiekė žinia, kad po ilgos sunkios ligos mirė prezidentas Algirdas Mykolas Brazauskas. Tai buvo protingas ir įžval-

gus vadovas, kuris įeis į Lietuvos istoriją kaip ryški to laikotarpio asmenybė. Kiekvienais metais visa šeima dvi savaites poilsiaudavo Palangoje, apsidavome medikų bendrabutyje ir stiprindavome sveikatą.

Birželio 8 d. pasirašyta sutartis dėl rangos darbų ir pradėti konsultacinės poliklinikos darbai. Po mėnesio profesoriai Aleksandras Laucevičius ir Pranas Šerpytis atvyko tikrinti Kupiškio kardiologijos centro. Abu buvo patenkinti tiek įrengtu centru, tiek kardiologine pagalba rajone.

Rugsėjo mėnesį Kaune susitikau su klasės auklėtoju Jurgiu Strazdu (83 m.) ir klasiokėmis. Mes nesimatėme net 50 metų...

Rugsėjo 23 d. Kupiškio rajono tarybos posėdžio metu konservatoriai pasiūlė man atsistatydinti. Kolektyve brendo streikas – atlyginimai vėlavo, darbuotojai nerimavo, kad gali būti atleisti. Konservatoriai, kaip minėjau, buvo nepatenkinti, kad nestojau į jų gretas. Rugsėjo 29 d. ligoninėje įvyko Seimo sveikatos komiteto išvažiuojamasis posėdis, kuris po audringų pasisakymų baigėsi mano pergale, nes komiteto nariai pritarė vykdomoms reformoms.

2010 metų spalio pradžioje abu su Antanina keliavome po Kretos salą. Įsimintina ir sena, padavimais apipinta jos istorija. Vaikščiodamas po tokią salą pradėdi manyti, kad legendos apie minotaurą ir kitas mitines būtybes buvo realybė.

Spalio viduryje į Panevėžio zonos gydymo įstaigas atvyko gruzinai. Jie lankėsi ir Kupiškyje, tada susipažinau su gydytoju Levanu. Lapkričio pradžioje su medikų grupe lankiausi Gruzijoje, o vizitą vainikavo gruodžio 20 d. pasirašyta Gruzijos ir Panevėžio zonos gydymo įstaigų bendradarbiavimo sutartis.

2010 metų gruodžio mėnesį į suremontuotas patalpas persikėlė Kupiškio konsultacinės poliklinikos ir fizioterapijos skyriai.

2011 metais tęsiau pradėtus darbus. Vyko projektavimas, reabilitacijos skyriaus aprūpinimas voniomis ir kita įranga, viešieji pirkimai, atsiskaitymas su Centrine projektų valdymo agentūra, finansų derinimo klausimai ir kt.

Kokius konkrečius darbus pavyko nuveikti per tuos septynis vadovavimo įstaigai metus?

Žinoma, tai nebuvo lengvas laikotarpis. Pirmiausia džiaugiuosi, kad pavyko stabilizuoti finansinę ligoninės padėtį, sumažėjo jos skolos. Kitas svarbus, gal kiek drastiškas ėjimas“ buvo chirurginio skyriaus uždarymas. Teko kelerius metus stebėti situaciją, atlikti ekonominius skaičiavimus ar išlaikyti skyrių naudinga. Mačiau, kad operacijų skaičius mažėja, dauguma ligonių vyksta į kaimyninį Panevėžį, o išlaikyti operacinės seserų, anesteziologų postus ištisą parą buvo finansiškai nenaudinga, be to, trūko gydytojų chirurgų. Todėl buvo priimtas sprendimas skyrių uždaryti ir įkurti Dienos chirurgijos padalinį. Žinoma, teko susidurti sveikatos apsaugos ministerijos, ligonių kasos, rajono valdžios, tarybos narių pasipriešinimu, tačiau nors ir sunkiai, įrodėme, kad galima apsieiti ir be šio skyriaus.

Tokiam žingsniui ryžomės vieni pirmųjų respublikoje kartu su Kuršėnų ligonine.

Pradėjus dirbti jau buvo startavęs Kardiologijos centro rekonstrukcijos projektas, taigi teko įgyvendinti ir jį, įsigijome šiuolaikinės diagnostikos ir gydymo įrangos, atnaujinome kabinetus. Projektas pasiteisino, pagrindinis mano darbo tikslas visuomet buvo vienas – sudaryti sąlygas, kad rajono gyventojai kuo daugiau medicininių paslaugų gautų vietoje ir jiems nereikėtų važiuoti į kitas gydymo įstaigas. Stiprinome Konsultacinę polikliniką, čia ėmė darbuotis atvykstantys specialistai, atidarėme endokrinologinį, echoskopijų kabinetus.

Tuo metu buvo galimybė iš privalomojo sveikatos draudimo fondo per ligonių kasas gauti lėšų tam tikrų skyrių remontui. Pirmiausia buvo rekonstruotas priėmimo, vėliau – reanimacijos skyrius. Ligoninėje būtent šie skyriai, kuriuose žmogui suteikiama skubi pagalba yra svarbiausi. Po to sutvarkėme slaugos skyrių, netrukus pradėsime teikti ambulatorinės reabilitacijos paslaugas. Optimizavome laboratoriją, rentgeną – vėlgi siekdami, kad paslaugas ligoniai gautų vietoje. Tam tikrus tyrimus padarėme mokamus, bet gyventojams nebereikia dėl jų važinėti į Panevėžį. Labai svarbu buvo sutvarkyti visas komunikacijas, pakeisti seni vandentiekio vamzdynai, kompiuterizuota šildymo sistema, boilerinė. Be remonto ligoninėje liko tik antras ir ketvirtas aukštai bei ne iki galo sutvarkyti stogai. Dėl kiekvienos teikiamos paslaugos privalėjome gauti licenciją, buvome nuolat tikrinami, tad lengva tikrai nebuvo.

Per šį laikotarpį Kupiškio ligoninė įsisavino apie 5 milijonus lėšų. Pagal galimybes visuomet prisidėjo ir rajono savivaldybė.

Žinoma, bet kokiame pastate darbas nevyksta be žmonių, apie juos visuomet buvo galvojama. Teko išverti nelengvą laikotarpį, kai teko atleisti daugiau nei 20 ligoninės darbuotojų, stengėmės, kad tai būtų pensinio amžiaus ar neįgalumą gaunantys žmonės, kurie turėjo tam tikras pajamas⁵¹.

---

⁵¹ Juodytė, U. „Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?“, „Kupiškėnų mintys“, 2011-10-13. <http://kmintys.lt/archyvas/?psl=1psl&id=3017>

Nepaisydami darbų srauto, atradome laiko su Antanina dvi savaites pasigydyti Druskininkuose. Gaila, bet vasario 16 d. mirė Justinas Marcinkevičius – prienietis, puikus poetas ir didelis žmogus.

Gegužės gale Kupiškio ir Rokiškio ligoninėse lankėsi kolegos iš Gruzijos. Draugystė tęsiasi.

Birželio 3 d. mirė auklėtojas J. Strazdas, bet aš sužinojau po laidotuvių, kai buvau Nidoje. Labai geras žmogus, nuostabus auklėtojas, kuris paliko man tarpukario laikraščių ištraukas apie savo partizaninę veiklą. Birželio 16 d. palaidojome kursiokę gydytoją J. Rudienę, kuri dirbo Kupiškyje okuliste. Be jos, Kupiškyje dar dirbo taip pat mano bendramokslė dermatologė N. Zulonienė, kuri 2017 metais mirė.

Liepos 26 d. pasirašyta sutartis su Sveikatos apsaugos ministerija ir Centrine projektų valdymo agentūra dėl remonto darbų koregavimo ir lėšų (100 tūkst.) skyrimo už atliktus darbus. Rugsėjo 5 d. pagaliau po ilgų ir sunkių derybų buvo gauti pinigai (beveik 100 tūkst. eurų) darbuotojų išeitinėms išmokėti.

Rugsėjo 14–22 d. tikrinimą pradėjo Valstybinė komisija, kuri turėjo priimti ligoninės rekonstrukcijos darbus. Darbai buvo priimti Aš savo planuotus darbus atlikau ir padaviau pareiškimą išeiti iš darbo.

Kodėl atlikus tiek darbų, labai netikėtai, ryžotės trauktis iš ligoninės vadovo posto?

Apsisprendimą palikti ligoninę priėmiau prieš tris mėnesius, nes pastebėjau ženkliai blogėjančią regėjimą. Rimtų bėdų dėl regos turiau jau nuo vaikystės, ėmė formotis katarakta ir reikia ryžtis operacijai. Taigi pagrindinė mano pasitraukimo priežastis – sveikatos problemos. Nutariau iki išėjimo užbaigti visus nebaigtus darbus, paskutinis projektas dėl ambulatorinės reabilitacijos paslaugų teikimo buvo išties nelengvas ir pareikalavo daug jėgų, informavau rajono vadovą apie savo planus ir spalio 10 d. padaviau pareiškimą dėl pasitraukimo iš užimamų pareigų. Tai buvo netikėta visiems, išskyrus šeimos narius. Juos labiau nustebino prieš 7 metus priimtas mano sprendimas grįžti dirbti į Kupiškį. Galbūt dar būtų buvusi galimybė padirbėti ir ilgiau, bet norisi pagyventi sau, skirti laiko pomėgiams, laikas iš tiesų bėga labai greitai. Kartu su žmona paliekame Kupiškį ir grįžtame į sostinę, ten – vaikai, giminės. Nuolatinis važinėjimas atimdavo nemažai laiko, be to, sutrikus regėjimui, ilgos kelionės tapo gana pavojingos. Abu esame jau pensijinio amžiaus, savo darbą padariau, tegul dirbti ateina jaunimas.

Ar apsisprendimui išeiti neturėjo įtakos nuolatinis rajono politikų spaudimas?

Prie šito jau pripratau. Praeitais metais, rugsėjo 23 d. tarybos posėdyje sulaukiau opozicijos siūlymo atsistatydinti, tačiau turėjau užbaigti pradėtus darbus. Nėra malonu, kai tavo darbą mato tik iš blogosios pusės, tačiau sveikatos apsauga nėra parduotuvė, veikianti pagal principą „perku – parduodu“, tai labai sudėtinga sistema⁵².

Spalio 3–8 d. Druskininkuose dar abu su Antanina pailsėjome, o spalio 20 d. rajono taryba mane atleido. Spalio 27 d. 14.30 val. vyko paskutinis gamybinis pasitarimas ir išleistuvės, kuriose dalyvavo rajono valdžia, Panevėžio TLK, kolektyvas ir namiškiai. Atsisveikinau su Kupiškio ligonine, kurią sutvarkiau už gautus Europos Sąjungos pinigus, dėl dviejų priežasčių. Rajono valdžia nenorėjo daugiau pertvarkų (siūliau sujungti ligoninę ir polikliniką į vieną įstaigą, kad būtų geriau valdyti ir aptarnauti rajono gyventojus). Be to, pradėjo blogėti regėjimas, formavosi sveikos kairės akies katarakta, todėl ilgai svarstęs pasiryžau kairės akies lęšiuko persodinimo operacijai ir susitariau su Kauno klinikų medikais dėl operacijos.

Kokie artimiausi ir tolesni Jūsų planai?

Atsisveikinsiu spalio 28 d. Iki tol reikia atlikti dar nemažai nebaigtų darbų. Galiu pasigirti, kad ligoninę palieku ne pačioje blogiausioje finansinėje padėtyje – darbuotojai turi darbo, atlyginimus, nors ir mažus jie gauna laiku, skolos siekusios daugiau nei 700 tūkst. dabar sumažėjo iki 500. Ligoninių kasos mums dar skolingos apie pusę milijono litų, tad jos dar labiau sumažės. Dirba sukomplektuotas darbuotojų kolektyvas, džiugu, kad savo gretose turime penkis jaunus specialistus, kurie čia budi ir planuoja grįžti dirbti į Kupiškį. Lapkritį stengsiuosi išspręsti sveikatos problemas, o tolimesnių konkrečių planų neturiu, taip pat ir tikslo eiti dirbti kitur. Atvirai pasakius, galvojau, kad Kupiškio ligoninėje sutiksiu jubiliejų, tačiau išeinu pora metų anksčiau.

Koks žmogus Jūsų nuomone galėtų vadovauti ligoninei?

Linkiu rajonui išsirinkti vadovą, turintį ekonomisto, vadybininko, idealu būtų, jei jis turėtų ir medicininį išsilavinimą. Medikas

⁵² Juodytė, U. „Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?“, „Kupiškėnų mintys“, 2011-10-13. <http://kmintys.lt/archyvas/?psl=1psl&id=3017>

vadovauti ligoninei vargu ar tikty. Man buvo gera dirbti dar ir todėl, kad neužsiėmiau gydytojo praktika, galėjau daug laiko skirti finansiniams skaičiavimams atlikti. Ligoninei reikia naujų vėjų, kito mąstymo žmogaus.

Kaip manote, ko labiausiai šiandien reiktų Kupiškio ligoninei?
*Gero vadovo*⁵³.

Kitos dienos, spalio 28 d., ryte išvykome į Vilnių, o vakare ėjome į spektaklį „Valkirija“. Gruodžio 8 d. vyko Panevėžio TLK šventė, gavau kvietimą ir padėką už bendradarbiavimą dirbant Kupiškyje.

Vienas iš tokių mano bendražygių, kovos draugų, bičiulių yra Povilas Rimkus. Mes susitikę ar telefonu kalbėdami visada jaučiame vienas kitam pagarbą, dėmesį, juk ne vienas pūdas druskos suvalgytas per tas pažintis, bendro gyvenimo metus. Mūsų gyvenimai ėjo per pokario metus, okupaciją, sovietinę santvarką. Ne mažiau pasidarbuota ir Nepriklausomos Lietuvos labui. Mane kartais labai siūtina, ypač jaunų žmonių pasakymas „kolaborantas“, „tarnavo sovietams“. Aš jų paklausiu, o kur reikėjo dėtis, gyvam į žemę

⁵³ Juodytė, U. „Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?“, „Kupiškėnų mintys“, 2011-10-13. <http://kmintys.lt/archyvas/?psl=1psl&id=3017>

sulįsti? Negi griovius kasi, jei turi galvą, aukštąjį išsimokslinimą? Mes su Povilu prisimename mūsų tėvų pokalbius: „Prie Smetonos buvo taip ir taip...“ ir mintyse pasvajodavome, kad ir mes gyvensime laisvi, nepriklausomi. Ir tie laikai atėjo. Mes su Povilu ir toliau kiek galime Lietuvėlei padedame, man taip atrodo.

Iki malonių susitikimų Povilai. Apie Tavo veiklą, energiją, inteligenciją, diplomatiją, galima ne du puslapius, o, mano nuomone, daugiau parašyti. Sugrąžintų Dievas Tave 20–30 metų atgal, būtum nuostabus Lietuvos sveikatos apsaugos ministras. Deja, tokių žmonių dabar nereikia. Yra gudresnių, o gal ir ne. Ne mums spręsti⁵⁴.

Lapkričio 11 d. mane išvedė į operacinę 2011-11-11 d. 11 val. 11 min. Neįtikėtina skaičių magija! Idomu, kad Kauno klinikose mane gydė ir po dešinės akies traumos 1949 metais. Į ligoninę lydėjo sūnus Tomas, kuris labai palaikė moraliai, nes buvo didelė rizika, jei nepavyktų – likčiau aklas... Ačiū Dievui, viskas pavyko gerai. Ryte po operacijos atvyko manęs pasiimti Tomas ir duktė Gintarė. Nuėmus raištį pradėjau geriau matyti. Valio!

2011 metais Tomas kartu su žmona Karolina įkūrė VšĮ „New Ideas“, kuri teikia verslo konsultacijas, organizuoja renginius ir mokymus.

SVEIKATOS MOKYMŲ INSTITUTAS (SMOKI). 2011–2013

Po sėkmingos akies operacijos pradėjau galvoti, ką veikti. Ilgai svarstęs nutariau įkurti UAB „Sveikatos mokymų institutas“⁵⁵. Norėjau organizuoti mokymus gydymo įstaigose, kad gydytojai gautų kvalifikacinių valandų neišvykę iš darbovietės. Vedėme mokymus Plungės, Telšių, Rokiškio ir kt. miestų gydymo įstaigose. Be to, pradėjome projektą su Gruzija⁵⁶.

Bendradarbiauti su Grijos regiono gydytojais pradėjome 2011 metais. Po metų projektas išsiplėtė, jau apėmė Adžarijos regioną, sėkmingai įgyvendintas ir 2014–2015 metais. Jo tikslas buvo stiprinti Grijos ir Adžarijos sveikatos priežiūros įstaigas keliant specialistų kvalifikaciją. Nes kuo aukštesnė kvalifikacija, tuo geresnė gyventojų medicininio aptarnavimo kokybė, kuri sudaro prielaidas mažinti mirtingumą nuo širdies ir kraujagyslių ligų.

⁵⁴ Šiais prisiminimais su manimi pasidalijo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Leonas Apšega 2023 metais.

⁵⁵ Įmonė veikė nuo 2011 metų gruodžio 7 d. iki 2013 m. lapkričio 30 d.

⁵⁶ Projektas „Gruzijos Grijos ir Adžarijos regionų sveikatos priežiūros įstaigų veiklos vystymas kardiologijos srityje“.

Kadangi šiuose Gruzijos regionuose nebuvo vieningos kardiologijos ligonių diagnostikos ir gydymo metodikos, 2014 metais parengėme, išvertėme į gruzinių kalbą ir išleidome klinikinių sprendimų priėmimo vadovą. Jį buvo patogiau naudoti, nes paremtas algoritmais ir lentelėmis. Susidomėjimas leidiniu buvo toks didelis, kad po metų išleistas pakartotinai.

2013 metais mokėme 108 gydytojus, kitus dvejus metus – 135 gydytojus. Specialistų mokymai vyko ir Gruzijoje, ir Lietuvoje. Dirbti su gruzinais padėjo sūnus Tomas – ruošė dokumentus, organizavo susitikimus. Vėliau, kai pradėjau dirbti Jiezne, Tomas ėmė vadovauti projektui ir toliau dirbome kartu.

2015 m. gruodį pateikėme naują ateinančių dvejų metų projekto koncepciją. Pagal ją planavome daugiau dėmesio skirti insulto profilaktikai ir gydymui, tobulinti reabilitacijos srities žinias, apmokyti 124 sveikatos priežiūros specialistus, daugiausia iš kaimiškų vietovių. Pasirašėme vystomojo bendradarbiavimo sutartis su Gurijos ir Adžarijos socialinių paslaugų agentūromis. Vietos valdžios atstovai itin teigiamai vertina mūsų indėlį stiprinant dvišalius santykius ir integraciją į Europos Sąjungą.

Povilas labai daug padarė dėl sveikatos apsaugos. Tiek Lietuvos, tiek ir Gruzijos. Nevardysiu visko, bet esu liudytojas to, ką jis padarė. Kartu su juo ir sūnumi Tomu penkerius metus įgyvendinome projektus. Pasakysiu nuoširdžiai: labai sėkmingai įgyvendinome, daug naudingų dalykų, metodų įdiegėme į Gurijos ir Adžarijos mediciną. Dabar sunkiai sergantys žmonės gauna gerą medicinos pagalbą, žmonės jau galima išgelbėti. <...> Povilas yra ryški asmenybė, pavyzdys ne tik jaunajai kartai, bet ir mums, vyresniems. Jei jis tokio amžiaus yra energingas, vadinasi, ir aš galiu toks būti, tad man lieka viltis. Ačiū tau už viską⁵⁷.

Šio projekto partneriai buvo Vilniaus universiteto Santariškių klinikos aukštos kvalifikacijos specialistai (prof. P. Šerpytis, prof. G. Marinskis, prof. K. Ručinskas, dr. J. Barysienė ir kt.), Gurijos ir Adžarijos regionų socialinių paslaugų agentūrų koordinaciniai centrai.

Niekada nepamiršiu vieno Gruzijos okulisto. Pirmą kartą nuvykęs paklausiau, kaip tikrina akies dugną. O jis ištraukia iš kišenės didinamąjį stiklą, tiesiog lupą, ir rodo: „Štai ku““. Įgyvendinus šį projektą ir vėliau man lankantis Gruzijoje šis okulistas laimingas pasikvietė į savo kabinetą: „Gydytojau, pažiūrėkite, kaip aš dabar dirbu“. Parodė naują aparatą. Per penkerius metus tokia pažanga!

---

⁵⁷ Iš Levano sveikinimo kalbos mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

Aš toliau tęsiau darbus Lietuvos apiterapeutų asociacijoje. 2011 metais buvau išrinktas jos viceprezidentu, o prof. Jūratė Jankauskienė – prezidentė. Didžiausias darbo krūvis teko man: organizuoti renginius, tvarkyti apskaitą ir kitus administracinius darbus..

2012 metų kovą Kijevo konferencijoje⁵⁸ kartu su gydytoja Dalia Bunevičiene skaitėme paskaitas apie bičių produktų panaudojimą Lietuvoje, susipažinome su Ukrainoje taikoma avilio terapija.

Balandžio 20 d. Vokietijos Passau mieste Lietuvos apiterapeutų asociacija tapo Tarptautinės apiterapeutų federacijos steigėja ir nare, o aš buvau išrinktas etikos komisijos pirmininku. Tada kartu dalyvavo sūnus Tomas, su kuriuo vyko savo automobiliu, o prof. Sonata Trumbeckaitė atvyko anksčiau.

SMOKI veikla išsiplėtė Lietuvoje: įvairiose gydymo įstaigose (Visagine, Plungėje, Trakuose, Klaipėdoje ir kt.) organizavome mokymo kursus įvairiomis temomis, kuriuose pranešimus skaitė profesoriai iš Kauno klinikų.

Gegužės 18 d. po ilgos ir sunkios ligos mirė mūsų krikšto dukters Onutės tėtis Bonifacijus (Antaninos sesers Danutės vyras). Buvo labai šiltas, protingas ir nagingas žmogus. Tą pačią dieną brolio Edvardo duktė Kristina jam padovanojo Faustą – pirmąją anūkę.

Gegužės 22 d. Užsienio reikalų ministerija pasirašė sutartį su SMOKI dėl mokymų Gruzijoje ir gavome finansavimą. Birželio 13–16 d. su Santariškių kardiologais skaitėme paskaitas Gruzijoje.

Birželio 28 d. sūnus Dainius baigė Utenos kolegiją. Jam buvo suteikta kiniziterapeuto bakalauro kvalifikacija.

⁵⁸ Konferencija „Avilio terapija. Įrodymais pagrįsta medicina ir pasidalinimas patirtimi“.

Liepos 4 d. mirė pusbrolis Algirdas Tamašauskas, buvęs Sibire daugiau kaip 10 metų, nes šokiuose grojo smuiku su draugais partizanais. Grįžęs 1975 metais sukūrė šeimą ir gyveno Kaune. Karo metu, pasakojo tėtis, kai rusai bombardavo Guldynus, kuriuose mes vasarojome, Algirdas išgelbėjo mano gyvybę – pridengė mane savo kūnu.

Rugpjūčio 3 d. Kupiškyje buvo bitininkų šventė, kurioje dalyvavo prezidentė Dalia Grybauskaitė. Jai buvo įteiktas avilys su bičių spiečiumi. Renginys vyko Kupiškio marių saloje, vadinamoje Uošvės liežuvio.

Rugpjūčio 20–24 d. į Lietuvą atvyko gruzinai. Jie ne tik pasisėmė žinių, susipažino su mūsų laimėjimais kardiologijos srityje, aplankė Santariškių, Rokiškio, Kupiškio ligonines, bet ir susipažino su Lietuva. O rugsėjo 23–29 d. su grupe, lankiausi Gruzijoje. Buvo skaitomos paskaitos Batumio, Čochataurio, Lančchučio, Ozurgečio gydytojams. Aš skaičiau apie Lietuvoje įgyvendinamą kardiologijos projektą ir jo rezultatus. Gaila, skraidėme per Rygą, nes tiesioginio reiso į Gruziją dar nebuvo.

Spalio 20 d. Kaune vykusioje Lietuvos apiterapeutų asociacijos konferencijoje skaičiau pranešimą apie apiterapijos laimėjimus ir ateities kryptis.

Gruodžio 15 d. mirė mano vaikystės draugas Algis Paulauskas. Jis buvo kaltas dėl mano akies traumos per nekaltus vaikiškus piratų žaidimus. Gyvendamas Kaune, netoli Petrašiūnų kapinių, Algis prižiūrėdavo mūsų giminės (tėtės mamos, t. y. mano močiutės, ir sesers) kapą, bet, žinoma, ne už dyką. Jo gyvenimas buvo nelengvas: augo be tėvo, sirgo mama, bet reikalui esant visada vienas kitą palaikydavome ir padėdavome.

2013 metai prasidėjo žinia apie buvusio ilgamečio sveikatos ministro pavaduotojo Jono Babravičiaus mirtį sausio 9 dieną. Šį gerbiamą žmogų pažinojau dar statydamas Kupiškio ligoninę ir po to ilgai bendravome įgyvendinant Kupiškio ligoninės rekonstrukcijos projektus. Jam pritrūko nedaug – devynių – dienų iki 85-ojo jubiliejaus.

Toliau skaičiau paskaitas medikams Jurbarkė, Rokiškyje, Plungėje, Telšiuose, Šakiuose, Varėnoje. Pradėjau skaityti paskaitas Trečiojo amžiaus universiteto klausytojams Marijampolėje, Plungėje, Prienuose ir kt. Paskaitos buvo apie aseptiką ir antiseptiką, apiterapiją, bičių produktų panaudojimą sveikatinimui, Lietuvos sveikatos apsaugos ministrus ir kt.

Gegužės 16–19 d. Gruzijoje vyko kardiologų kongresas, kuriame prof. Pr. Šerpytis skaitė pranešimą apie kardiologijos ligonių gydymo ypatumus Lietuvoje, o mano pranešimas buvo apie įgyvendinamą Rytų ir Pietryčių Lietuvos kardiologijos programą ir pasiektus rezultatus. Labai jaudinausi, bet padėjo profesorius. Po to aplankėme Gorio miestą, kurio miesto aikštėje 2008 metais užpuolus rusams sproginėjo bombos. Baisu ir pagaltoti apie karą.

Birželio 4–9 d. atvyko Levanas, Fatima ir grupė Gruzijos medikų, kurie klausė mūsų kardiologų paskaitų ir susipažino su kardiologine reanimacija. Kaune aplankėme Medicinos muziejų, pilį ir senamiestį. Išleidęs svečius kitą dieną kartu su grupe Lietuvos gydytojų vadovų išvykau į Taliną, Helsinkį, Stokholmą susipažinti su sveikatos organizavimu Skandinavijos šalyse. Labai įdomu ir naudinga, tik pas mus tai sunkiai įgyvendinama dėl to, kad naujovėms priešinas patys medikai, ir dėl Sveikatos apsaugos ministerijos neveiklumo.

Rugpjūčio 4–10 d. vėl Gruzijoje skaičiau paskaitas ir pristačiau mūsų paruoštą projektą, kaip jiems tobulinti gyventojų medicininį aptarnavimą. Vieną dieną praleidome prie Juodosios jūros, kurios paplūdimio smėlis juodas ir labai karštas.

Broliai Edvardai rugsėjo mėnesį po ilgų svarstymų dėl stentavimo ir šuntavimo (operacija atvėrus krūtinės ląstą) įdėjo du stentus. Džiaugėmės abu.

Rugsėjo 29 – spalio 2 d. Kijeve, „Apimondijos“ kongrese, dalyvavo daug Lietuvos bitininkų ir apiterapeutų. Įmonė „Wilara“ laimėjo aukso medalį už bitininkystės produkciją. O spalio 19 d. Kaune vyko Lietuvos apiterapeutų asociacijos konferencija.

Spalį sužinojau, kad Jiezno PSPC nėra direktoriaus. Pagalvojęs, pasitaręs su kolegomis ir gavęs iš Sveikatos apsaugos ministerijos informacijos, kad Prienų rajonas jau seniai nedalyvauja ES projektuose, o yra galimybių gauti lėšų ir sutvarkyti PSPC patalpas, kurios jau neatitiko reikalavimų, nutariau dalyvauti vadovo konkurse. Jį laimėjau ir 2013 metų gruodžio 3 d. pradėjau dirbti VšĮ Jiezno PSPC direktoriumi.

Prieš išvykdamas į naują darbą 2013 metų lapkričio 30 d. su artimaisiais, giminėmis ir draugais šauniai atšvenčiau savo 70-metį. Šventės metu draugai nuo 1980 metų jiezniečiai Algis ir Rūta Slabadai, Aleksandras ir Tamara Krinickai, Regina Malcienė džiaugėsi, kad vėl dirbsiu Jiezne.

2014 metai prasidėjo lėšų paieškomis, projektavimu ir derinimo reikalais. Reikėjo iš senos Jiezo ligoninės, statytos 1956 metais, iškelti Slaugos skyrių į naujai rekonstruotas poliklinikos patalpas. Patirties jau turėjau, pažinojau gerų projektuotojų, kurie paruošė puikų projektą. Iš pradžių viskas vyko sklandžiai. Apie tai rašė ir vietos žiniasklaida. Tad daug nelaukęs įsteigiau sunkiai judantiems ligoniams kineziterapijos kabinetą, kuriame jie pagal išgales mankštinosi, lavino judesius.

P. Rimkus pasakoja, jog pretenduodamas į šią vietą, buvo gerai išstudijavęs poliklinikos ir slaugos skyriaus poreikius bei savo galimybes kažką keisti. Jiezo PSPC ir Stakliškių odontologų darbą labai palengvino naujas odontologinis rentgeno aparatas. O P. Rimkaus mintyse jau sukasi idėja atgaivinti fizinės terapijos procedūras, kurioms būtų galima panaudoti bičių vašką, parafiną ir kt. Tačiau svarbiausia ateities planuose – viso sveikatos priežiūros centro pertvarka, kai į renovuotą pastatą bus sukelti ir bendrosios praktikos gydytojų, odontologų kabinetai, ir slaugos skyrius, atsiras vieta virtuvei, bus liftas, atstatomųjų procedūrų kabinetai, jaukios ir šiltos palatos. Ir tai ne svajonės – projekto derinimo ir tikslinimo darbai žengia pirmuosius žingsnius, tad tiek poliklinikos darbuotojams, tiek pacientams teks apsišarvuoti kantrybe, kol pokyčiai per sunkų triūsą taps realybe⁵⁹.

Jieze apsilankę sveikatos apsaugos ministras Vytenis Povilas Andriukaitis ir Seimo narys Antanas Vinkus pritarė mano planui. Prienų rajono valdžia taip pat buvo patenkinta.

Darbštų ir atsakingą vadovą gerbia ne tik pavaldiniai, bet valdžios atstovai, patikėdami jam sudėtingus, reikalaujančius kompetencijos, patirties ir žinių darbus. Pirmieviu, atradėju ir steigėju P. Rimkui teko pabūti ne vienoje medicinos srityje, tad tik stebėtis tenka, iš kur šis žmogus semiasi tiek jėgų, naujų minčių, optimizmo?

---

⁵⁹ Lazauskienė, D. „Permainų vėjas Jiezo PSPC“. 2014-07-08. Šaltinis: <https://kvitrina.lt/permainu-vejas-jiezno-pspc/>

Iš žemės, iš jos derlingumo ir dosnumo. Mėgstamiausia gydytojo laisvalaikio veikla – darbas sode. Savo sodyboje jis ne tik sumaniai prižiūri sodą, bet ir darbuojasi šiltnamyje, kur džiaugsmą jam teikia pomidorai, agurkai, paprikos ir kitos gausiai derančios daržovės. Daug apie žmogaus būdą pasako ir tai, jog jis yra apiterapeutas – gydytojas, skatinantis žmones daugiau naudoti bičių produktus ir iš jų pagamintus preparatus⁶⁰.

2014 metų gegužę mirė mano bendraamžis pusbrolis Vytautas Šabūnas o liepos mėnesį jo mamai ir mano tetai Marytei suėjo 90 metų. Kokie kartais būna gyvenimo keisti vingiai...

Rugpjūtį apsilankiau pas anūkę Ievutę Anglijoje, susipažinau su Londonu, Kembridžo universitetu. Puikiai praleidau kelias dienas pajūryje. Rugsėjo 22–26 d. Lietuvoje lankėsi gydytojai iš Gruzijos, kurie Santariškių klinikoje klausė paskaitų, dalyvavo pasitarimuose su vietos gydytojais, trumpai tariant, kėlė savo kvalifikaciją pagal vykdomą projektą, kurį organizavo Tomas. Teko su jais praleisti kelis vakarus.

Lapkričio mėnesį Jiezne apsilankė nauja sveikatos apsaugos ministrė Rimantė Šalaševičiūtė, kuri buvo patenkinta slaugos skyrių plėtra rajono gyventojams. Maždaug po metų vietos laikraštis „Gyvenimas“ rašė apie nuveiktus darbus:

Jo iniciatyva buvo parengti keli pirminės sveikatos priežiūros centro pastato modernizavimo ir patalpų pritaikymo projektai. <...> Jo rūpesčiu įsigytas rentgeno aparatas odontologiniam kabinetui. <...> Siekdamas dar labiau priartinti įstaigą prie pacientų, P. Rimkus svarsto joje nuo rudens teikti mokamas fizioterapijos paslaugas. Jo teigimu, Jiezne turi išlikti ir dantų protezavimo kabinetas. Kiek įmanoma, stengiamasi palengvinti slaugos ir palaikomojo gydymo skyriuje atsidūrusių žmonių būtį, suteikti jiems vilties ir toliau kabintis į gyvenimą. Kineziterapeutė keliskart per savaitę vaikstančius ligonius sukviečia į užsiėmimus, kuriuose jie mankštinausi, išjudindami sustingusius sąnarius ir raumenis. Yra koplytėlė, kurioje galima pasimelsti. Pasiteisino praėjusiais metais kartu su valstybinio Mokslinių tyrimų instituto Inovatyvios medicinos centru vykdytas inovatyvus Sveiko senėjimo projektas, miestelio bendruomenė

⁶⁰ Lazauskienė, D. „Permainų vėjas Jiezno PSPC“. 2014-07-08. Šaltinis: <https://kvitrina.lt/permainu-vejas-jiezno-pspc/>.

*palankiai vertina skaitytas paskaitas sveikatos išsaugojimo ir stiprinimo klausimais vyresniame amžiuje*⁶¹.

*Kai prieš kelerius metus Povilas Rimkus vėl sugrįžo į Jiezną (vyr. gydytoju čia jis dirbo 1969–1977 metais), užsibrėžęs pagerinti įstaigos prestižą, prikelti merdinčius pastatus, pritraukti daugiau pacientų, parengtas projektas nelengvai skynėsi kelią, nes netrūko skeptiškai nusiteikusių valdininkų, kurie baksnojo į dideles veiklos sąnaudas, tačiau situaciją pakeisti iš esmės nesiskubino, neveiklumą motyvuodami lėšų stygiumi. P. Rimkus nesėdėjo sudėjęs rankų ir rizikavo imdamasis iniciatyvos pertvarkyti šildymo sistemą*⁶².

2015 metų rugpjūtį Raudondvaryje šauniai atšventėme dukters Gintarės 50-metį ir anūkės Ievutės 30-metį. O metų gale Tomas ir Karolina įsivaikino Benediktą, mūsų jauniausią ir mylimiausią anuką. Su Antanina labai apsidžiaugėme ir kiek galėjome iš pradžių padėjome jį auginti.

⁶¹ Lazauskienė, D. „Nuo šiol aš – Jiezo ligoninės simpatikas...“. 2015-07-14, „Gyvenimas“. <https://www.gyvenimas.eu/2015/07/14/nuo-siol-as-jiezo-ligonines-simpatikas/>

⁶² Lazauskienė, D. „Šiomet prasidės Jiezo pirminės sveikatos priežiūros pastato renovacija“. 2016-02-05, „Gyvenimas“. <https://www.gyvenimas.eu/2016/02/05/siomet-prasides-jiezo-pirmines-sveikatos-prieziuros-pastato-renovacija/>.

2016 metų pradžioje paskambino Lietuvos gydytojų vadovų sąjungos (LGVS) pirmininkas, Joniškio ligoninės vyriausias gydytojas Edmundas Baltakis ir paprašė mano gyvenimo aprašymo (CV), kurį reikėjo pristatyti Sveikatos apsaugos ministerijai dėl apdovanojimo. Buvau nustebęs, bet paaiškino, kad tai yra LGVS tarybos nutarimas.

2016 metų balandžio 27d. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro Juro Požėlos įsakymu Nr. K-211 man suteiktas Nusipelnusio Lietuvos sveikatos apsaugos darbuotojo vardas ir gavau Garbės ženklą Nr. 310.

Darbas Jiezno PSPC – tik vienas iš gydytojo P. Rimkaus gyvenimo ir veiklos etapų. Nusipelnusio Lietuvos sveikatos apsaugos darbuotojo vardu ir garbės ženkleliu įvertintas ilgametis šio energingo, iniciatyvaus ir ryžtingo žmogaus triūsas. 1969 metais dirbant Jiezne jo pastangomis buvo pastatytas vaistų sandėlis ir gyvenamasis namas medikams, Kupiškio rajone – nauja ligoninė, dvi ambulatorijos, Vilniuje – Respublikinės kraujo perpylimo stoties gamybinis korpusas. 1993 metais P. Rimkus su bendraminčiais įkūrė Lietuvos apiterapeutų asociaciją, dabar yra jos viceprezidentas. Nemažai savo nuopelnų gydytojas dar ir nutyli, nes viskam aprašyti, ko gero, reikėtų nemažai laiko. Tad jei sakoma, kad už žmogų kalba jo darbai, šis posakis geriausiai tinka gydytojui P. Rimkui. O dar geriau tai, kad jo veikla neliko nepastebėta, kad vadovas, kuriuo didžiujasi kolektyvas, pelnytai pagerbtas ir ministerijos dėmesiu⁶³.

63 „Už žmogų kalba jo darbai“. 2016-04-26. <http://kvitrina.lt/uz-zmogu-kalba-jo-darbai/>.

Deja, tuo metu pasikeitė Sveikatos apsaugos ministerijos ir Prienų rajono valdžia, taigi atsirado įvairių sunkumų ir trukdžių.

Vasario mėnesį sveikatos apsaugos ministras savo įsakymu patvirtino, jog ir 2017 metais Jiezno PSPC projektui bus skirta 100 000 eurų darbų tęstinumui. Deja, kovo mėnesį iš ministerijos atskrido žinia, jog ministro įsakymas – dar ne viskas, ir ar bus skirtas finansavimas, nusprendė viceministrė Gintarė Šakalytė, kuri yra darbo grupės, skirstančios VIP lėšas, vadovė. <...> Prienų rajono savivaldybės meras Alvydas Vaicekauskas, kuris lydėjo viceministrę jos trumpos viešnagės metu, sakė, jog nieko gero iš G. Šakalytės lūpų neišgirdo. Susirūpinimą išsakė ir Jiezno PSPC vadovas Povilas Rimkus. <...> Deja, atrodo jiezniškių svajonės gali žlugti, nes ministerijos noras stabdyti rekonstrukciją pradeda pildytis⁶⁴.

2016 metų balandį staiga mirė Rimantas Kantminas, buvęs Gintarės vyras. Rugsėjo 20 d. Kongresų rūmuose malonu buvo kartu su Antanina dalyvauti renginyje, skirtame kraujo tarnybos 70-mečiui. Buvo išleistas metraštis, kuriame daug įdomių faktų, prisimintas ir mano indėlis į kraujo tarnybos veiklą.

Po kelių dienų Kaune įvyko antroji tarptautinė IFA konferencija, kurioje skaičiau pranešimą. Konferencijoje dalyvavo IFA generalinis sekretorius dr. Stefanus Stangaciu, apie 50 dalyvių iš Vokietijos, JAV, Rumunijos ir kitų šalių. Spalį Gruzijoje su lektorių grupe konferencijose skaičiau paskaitą apie Lietuvos sveikatos apsaugos reformas.

2016–2019 metais Dainius dirbo Norvegijoje. Iki kelionės jis išmoko norvegų kalbą, susipažino su jų sveikatos apsaugos sistema, kad galėtų dirbti slaugytoju namuose.

2017 metais Tomas kartu su bendraminčiais įsteigė Lietuvos globėjų ir įvaikintųjų asociaciją (LGIA), kurios tikslas, vienyti globėjų ir įtėvių šeimas, bei siekti, kad Lietuvos globos ir įvaikinimo sistema, būtų kuo palankesnė vaikų gerovei. Apskritai tie metai buvo džiaugsmingi: gegužės mėnesį Vilniuje Gintarės dukra Ievutė susituokė su Austumu. Rugpjūčio 26 d. Kauno medicinos instituto baigimo 50-mečio proga įvyko mūsų kurso susitikimas, kuriame, deja, iš 214 baigusiujų dalyvavo tik 50. Kitą dieną, sekmadienį, Vievio bažnyčioje pakrikštytas anūkas Benediktas. Ta proga galėjome visi susitikti, pabendrauti ir džiaugtis dar vienu krikščioniu šeimoje.

⁶⁴ Staknys, V. „Viceministrės verdiktas: provincija neverta turėti šiuolaikinės medicininės įstaigos“. 2017-04-27. <http://kvitrina.lt/viceministres-verdiktas-provincija-neverta-tureti-siuolaikines-medicinines-istaigos-papildyta-viceministres-komentarul/>.

2018-ieji metai prasidėjo V. Kleizos 10-ųjų mirties metinių minėjimu Lietuvos medicinos bibliotekoje. Susirinko kolegos, bendradarbiai, šeimos nariai. Pasakyta daug gražių žodžių apie buvusį gydytoją, kolegą, vadovą ir taurų žmogų. Galutinai nutarta organizuoti V. Kleizos gimimo 100-mečio minėjimą ir išleisti prisiminimų knygą.

Kovo pradžioje Antaninai pablogėjo sveikata. Reikėjo ir skubios, ir geros gydytojų pagalbos. Galiausiai rasta priežastis. Laukė sudėtinga operacija. Kovo 26 d. kunigas Ričardas Doveika lankėsi pas mus namuose, bendravome, paguodė, suteikė optimizmo ir palinkėjo Dievo pagalbos. Po dviejų dienų atlikta sudėtinga žarnyno operacija (operavo prof. Eligijus Poškus). Viskas pavyko gerai, bet reikėjo reabilitacijos. Todėl balandžio 10 d. išvykome į Birštono „Tulpės“ sanatoriją, kurioje po ilgo, atkaklaus gydymo ir savo optimizmo Antanina grįžo į normalų gyvenimą.

2018 metų balandžio 20 d. dalyvavau „Aušros“ gimnazijos, kurioje mokiausi iki 1959 metų ir kurią baigė mano brolis Edvardas, 100-mečio minėjime. Taip pat buvo šią gimnaziją baigę Valdas Adamkus su žmona Alma, Vytautas Landsbergis su žmona Gražina ir kiti garbūs svečiai.

Po šešių dienų, balandžio 26 d., buvo baigtas Jiezno PSPC I aukšto remontas. Gydytojų, laboratorijos, fizioterapijos, odontologijos ir odontologo-rentgenologo kabinetai perkelti į naujas patalpas. Liko baigti jau pradėtą II aukšto patalpų remontą.

Trumpai papasakosiu, kaip man atvykus į Jiezną reikėjo tvarkytis su įstaigos finansais. Buvo 20 tūkst. eurų sena (nuo 2013 metų) skola už šildymą. Sugalvojau ir pasitaręs su Kauno teritorine ligonių kasa (TLK) pradėjau guldėti daugiau slaugos reikalingų ligonių. Tuo metu Kauno zonos ligoninėse labai trūko lovų slaugomiems ligoniams. Mums Kauno TLK apmokėdavo tik už 15 lovų, nors galėjome guldėti iki 40 ligonių rudenį ir žiemą. Tai buvo rizikinga, bet atsipirko. Kasmet uždirbdavome po 50–70 tūkstančių eurų virš plano. Taip pasisekė sumažinti skolas, išskyrus tą seną 20 tūkst. eurų skolą už šildymą. Paskutinius 2017 metus baigėme turėdami 20 tūkst. eurų pelną, o pradėjome turėdami lygiai tiek skolos. Rajono valdžia skaičiavo kitaip ir čia mes nesutarėme.

2018 metų birželio 4 d. Prienų merui įteikiau pareiškimą, kad nuo birželio 29 d. išeinu. Pagaliau baigiau savo ilgą darbo – 58 metų bendrą ir 51 metų gydytojo – karjerą. Suprantama, oficialiai sakiau, kad dėl asmeninių priežasčių palieku Jiezno PSPC vadovo postą.

Kolektyvas organizavo išleistuves Paverknės sodyboje ir naujose Jiezno PSPC patalpose. Rajono valdžios atstovo nebuvo. Išleistuvių proga gavau nuostabų kolektyvo sveikinimą.

„Tai nuo tavęs čia taip šviesu. // Nuo žodžio šitaip pasakyto. // Nuo pagalvojimo balsu: // Turbūt ne dėl savęs esu – // Esu turbūt dėl ko nors kito.“ (J. Marcinkevičius)

Gerb. direktoriau,

visus, kam tenka su Jumis dirbti ir bendrauti, žavi Jūsų darbštumas, energija, o širdies šiluma, atidumas ir pagarba kitiems suteikia pasitikėjimą ir norą dirbti. Ačiū už Jūsų begalinę kantrybę mažais daigeliais viltingai auginant bendrumo, pagarbos, savitarpio pasitikėjimo, didžiavimosi įstaiga ir jos pacientais jausmus, už supratingumą ir ramų bendravimą, už atlaidumą, gerumą ir rūpestį, už puikią nuotaiką.

Linkime Jums su kasdienine išmintimi augti ir stiprėti, visada su šypsena dienas sutikti ir palydėti, išgirsti balsą plakančios širdies, kad pajustumėt pilnatvę skubančios būties.

Ištarti norim dar kartelį nuoširdžiausiai AČIŲ.

VŠĮ Jiezo PSPC kolektyvas, Jieznas 2018

Tą patį birželį anūkas Jokūbas baigė mokyklą ir išvyko į Potsdamą (Vokietiją) studijuoti animaciją Babelsbergo Kondrato Volfo kino universitete.

Prieš išvykdamas į Vokietiją kalbėjausi su seneliu. Labai smagu išgirsti tavo nuomonę, išgyvenimus, patarimus, tą išmintį, kuri tikrai labai daug reiškia ir kuria vadovaujosi, galbūt tiksliau – stengiuosi vadovautis, nors ne visada pavyksta. Labai gera turėti tokią pavyzdį. Ir tikiuosi pasiekti bent pusę tiek, kiek tu per savo gyvenimą⁶⁵.

Birželio 29-ąją, per Petrines ir Povilines sode, prisiminėme a. a. mamos 100-ųjų gimimo metinių sukaktį. O gruodžio 1 d. paminėjome mano 75-ąjį gimtadienį. Dalyvavo šeima, giminės, artimieji, draugai, tarp kurių buvo profesoriai Pranas Šerpytis ir Vytautas Basys su žmonomis, Levanas su Fatima iš Gruzijos ir kt. Po kelių dienų su anūku Jokūbu jau buvome Tbilisyje ir šventėme Levano 65-ąjį jubiliejų. Gruodis buvo dosnus dar vienu įvykiu – 10 d. anūkei Ievutei ir Austumui gimė sūnus Otis, mano pirmas proanūkis. Aš jau turtingas senelis, turiu penkis anūkus ir du proanūkius.

---

⁶⁵ Iš anūko Jokūbo sveikinimo mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

Svarbiausias yra žmogaus ryšys su žmogumi, kaip sakė A. de Sent Egziuperi. Ne bet koks, bet tvirtas, stiprus, kai žmogumi gali pasitikėti, jausti jo ranką arba petį. Pragyventi daug metų kartu nebūna lengva, ypač turint tokį vyrą – Šaulį. Nes jis ne vaikšto, eina, bet bėga, lekia. Jeigu turėtų sparnus, galbūt skristų. Deja, sparnų neturi.

Dėkojame Viešpačiui už tai, kad galima atsiremti į jo petį, kai reikia, ir džiaugtis, kad taip nuostabu, tokie dideli anūkai, sūnūs ir tie patys draugai daugybę metų – iš Jiezno, Kupiškio laikų, iš Sakartvelo. Puiku!

Norėčiau palinkėti kuo geriausios sėkmės, kad jau grįžai po klajonių net po du kartus iš Kupiškio, Jiezno. Labai norėčiau savo, vaikų ir anūkų vardu pasakyti: „Sveikas sugrįžęs į Vilnių. Duok, Dieve, pagyventi ramėliau, tykia, daugiau žvalgytis, kas šalia, ne taip toli. Ačiū Dievui, kad jau nutūpei Vilniuje⁶⁶.

2019-ųjų vasario 1 d. minėjome Vytauto Kleizos 100-ąsias gimimo metines Vilniaus universiteto Medicinos fakultete. Daug padėjo prof. Rimantas Stukas, V. Kleizos dukra, platinome išleistą knygą „Vytautas Kleiza. Dviejų dešimtmečių ministras“. Be šeimos narių, buvo gydymo įstaigų vadovai, profesoriai, kolegos ir kiti, pažinoję ir dirbę kartu – pilna auditorija. Po minėjimo prie kavos puodelio dar tęsėsi prisiminimų vakaras.

Tais metais kartu su S. Vasiliausku, prof. R. Stuku ir kt. skaičiau paskaitas apie bičių produktus, papildomą ir alternatyvią sveikatos priežiūrą įvairiuose renginiuose Seime, rajono ligoninėse, Trečiojo amžiaus universitete ir kt. Aktyviai dalyvavau Lietuvos medicinos bibliotekoje vykusiuose renginiuose; Lietuvos apiterapijos asociacijos konferencijose; akademiko Jurgio Brėdikio 90-mečio minėjime ir kt. Nemažai laiko po darbų skyriau sodui: laisčiau augalus, genėjau ir prižiūrėjau pomidorus, pjoviau žolę, taisiau sugedusią techniką. Sekmadieniais lankydavomės Pilaitės bažnyčioje pasimelsti ir paklausyti nuostabių kunigo R. Doveikos pamokslų ir su juo asmeniškai pabendrauti.

Puikiuose renginiuose Kaune buvau ir klausytojas, ir pranešėjas: Klinikose prof. E. Daktaravičienės 100-mečio gimimo šventėje, Medicinos ir farmacijos istorijos muziejuje – Kauno aukštųjų kursų 100-mečio minėjime ir kt.

---

⁶⁶ Iš žmonos Antaninos sveikinimo mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

Birželio 6 d. anūkas Pranas sėkmingai baigė Vilniaus universitete ekonomiką ir šauniai tai atšventėme Jolitos tėvų sodyboje.

Rugpjūčio 7 d. kartu su prof. R. Stuku vykome į Gelgaudiškį, kur Bitininkų šventėje abu skaitėme paskaitas apie mitybos ypatumus, bičių produktus ir jų naudą žmonių sveikatai. Kelionės metu aš daug pasakojau apie savo veiklą, tad profesorius pasiūlė viską aprašyti ir išleisti knygą. Tai buvo pirmą užuominą į šios knygos gimimą.

Gaila, bet tų metų rugsėjo 9 d. Alytuje mirė kursiokas gydytojas Juozas Jaktis, ilgametis Alytaus ligoninės vyriausias gydytojas. Deja, sunki, klatinga liga nugali ir medikus.

Spalio 17 d. Kauno profesorių klube skaičiau pranešimą „1919–1940 metų sveikatos apsaugos ministrai“. Sutarėme bendradarbiauti su mūsų Senjorų medikų diskusijų klubu, o jau spalio 22 d. gydytojas R. Žekas Vilniuje, Lietuvos medicinos bibliotekoje, skaitė paskaitą apie sveikatos reformas. O paskutinę spalio dieną kartu su S. Vasiliausku Kupiškio bibliotekoje ir ligoninėje skaitėme paskaitas apie bičių produktus ir jų panaudojimą, pristatėme Lietuvoje gaminamus bičių produktus ir preparatus.

Lapkričio 1 d., kaip ir kiekvienais metais, aplankiau Kauno Petrašiūnų ir Romainių kapines, kuriose palaidoti tėvai ir dešimt pažįstamų mokytojų medikų, kitų žinomų asmenų. Kai kurie giminaičiai palaidoti Užusalio (Jonavos r.) kapinėse. Vieną dieną kartu su Antanina vykstame į Panočius (Varėnos r.), kur ilsisi jos tėvai ir giminės. Toks jau yra mūsų ritualas kasmet pagerbti giminės mirusiuosius. Kartais vykstu kartu su Antanina ar vaikais, o kartais – vienas.

Vienus metus baigiau, o kitus pradėjau džiugiai: Seimas priėmė Papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros įstatymą, o J.E. Prezidentas Gitanas Nausėda jį pasirašė 2020 metų sausio 14 d. Tai daugiau negu 10 metų kolektyvinio darbo rezultatas.

2020-ųjų pradžia vėl prasidėjo pranešimais ir paskaitomis apie sveikatos apsaugą, hospitalinę infekciją (HI), papildomąją ir alternatyviąją sveikatos priežiūrą, apiterapiją.

Vasario 23 d. sužinojau, kad Vilniuje mirė pažįstama gydytoja Aldona Opolskienė. Su ja dirbau Jiezne – buvo mano pavaduotoja, o vyras Vytautas – dantų technikas. Mūsų šeimos bendravo, abiejų sūnūs gimė Jiezne tais pačiais metais. Vilniuje Aldona dirbo terapeute Karoliniškių poliklinikoje iki savo sunkios ligos. Nuostabus žmogus ir puiki medikė.

O jau kovo 16 d. dėl pasaulinės pandemijos COVID-19 paskelbtas karantinas Lietuvoje. Su Antanina pasiskiepijome, kaip buvo nurodyta. Balandį tyliai paminėjome Dainiaus 49-ąjį gimtadienį ir mūsų su Antanina jubiliejų – 50 metų kartu. Renginiai nevyko, bet užteko darbo nuotoliniu būdu tvarkant papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros dokumentus Sveikatos apsaugos ministerijoje kartu su Asta Kandratavičiene, ministro patarėja. Birželio 8 d. sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkys patvirtino Papildo-

mosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros plėtros komiteto, į kurį buvau įtrauktas ir aš, sudėti. Teko dalyvauti pasitarimuose, dažniausiai – nuotoliniuose.

Rugpjūčio 1 d. Prienuose suorganizuota bitininkų šventė. Ji vyko įmonėje „Wilara“, kurios vadovas Gediminas Olsevičius yra aktyvus Lietuvos apiterapeutų asociacijos narys ir rėmėjas. Tada skaičiau paskaitą apie naujus papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros įsakymus ir apiterapijos perspektyvas.

2020-ųjų antra pusė nestokojo gerų įvykių. Rugpjūčio 29 d. Atšventėme anūko Benedikto 5 metų šventę. Susirinko daug giminių ir draugų. Šventė buvo labai šauni, visi išvykome geros nuotaikos. Rugšėjo 9 d. su sūnumi Dainiumi tikrąja to žodžio prasme šienavome baravykus Dzūkijoje, o savaitgalį su Antanina pas gimines Vidą ir Petrą Petrauskus rinkome rudmėsės ir aviečiavome. Neprisimenu, kada tiek teko matyti ir prisirinkti gerų grybų.

Spalio 17 d. Kauno boulinge atšventėme anūkės Upytės 15-ąjį gimtadienį. Mes su Antanina pasirodėme neblogai – ne pirma, bet ir ne paskutinė vieta, apie viduriuką. Metai baigėsi gera naujiena: gruodžio 6 d. anūkas Pranas ir Ernesta paskelbė apie sužadėtuves, vadinasi, artėja vestuvės.

2021 metai prasidėjo darbingai – tapau neetatiniu Seimo sveikatos reikalų komiteto ekspertu. Kovo 5 d. mirė doc. Jonas Bunevičius, aktyvus Lietuvos apiterapijos asociacijos narys ir gydytojos D. Bunevičienės vyras. Po poros savačių dar viena netektis – kovo 22 d. mirė geras mūsų šeimos draugas Vytautas Petras Opolskis, jį laidojo balandžio 17 d. Prieš metus palaidojome jo žmoną Aldoną. Tą laiką Vytautas labai dėl jos išgyveno, susirgęs COVID niekur nesikreipė, o kai nuvyko į ligoninę, buvo jau vėlu. Liko bendrametis su mano Dainiumi jų sūnus Kęstas.

Daug laiko skiriau papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros apiterapijos specialisto pareigybei įteisinti. Visą laiką galvojau, kaip įtraukti bitininkus, be jų nebus ir apiterapijos. Pagaliau gimė mintis: įvedus apiterapijos padėjėjo specialybę bitininkai bus įtraukti į papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros veiklą. Tam pritarė sveikatos apsaugos ministro patarėja A. Kandratavičienė ir kiti mūsų asociacijos valdybos nariai.

Balandžio 17 d. sūnui Dainiui suėjo 50 metų. Atšventėme pas mus namuose. Beje, tą pačią dieną gimęs ir kunigas R. Bičkauskas, su kuriuo man teko bendrauti Jiezne. Tą dieną Vilniuje buvo laidojamas Vytautą Opolskis, o Londone – Anglijos Karalienės Elžbietos II vyras Princas Filipas. Kiek pasaulyje būna įdomių sutapimų.

Gegužės 6 d. Kaune kartu su gydytoju Gediminu Rimdeika aplankėme prof. Jurgį Brėdikį, kuriam balandžio 30 d. suėjo 92 metai. Puikiai pabendraavome, kalbėjome apie netradicinę mediciną, papildomąją ir alternatyviąją sveikatos priežiūrą. Profesorius buvo labai patenkintas gera naujiena, kad jo pradėti darbai tęsiasi ir jau yra rezultatų. Gaila, tai buvo mūsų paskutinis susitikimas,

nes rugpjūčio 15 d. jo netekome. Vakare pas mus svečiavosi dukra Gintarė su Valdu – buvo jų vestuvių 17-osios metinės. Gyvenimas įvairus ir prasmingas.

Gegužės 14 d. Kaune su S. Vasiliausku aplankėme prof. A. Gendrolį ir pasveikinome su 95-uoju gimtadieniu. Profesorius buvo žvaliai nusiteikęs, šauniai leidome laiką, dalijomės prisiminimais.

Birželio 6 d. mūsų sode atšventėme Tėvo dieną. Dalyvavo net 14 namiškių. Labai džiugu, kad galėjome susitikti ir šauniai praleisti laiką. Birželio 15 d. Santaros klinikose broliui Edvardui darė koronografiją, užteko stentuoti, taigi nereikėjo šuntavimo operacijos.

Liepos 3 d. pagal seną mūsų tradiciją jiezniečiai draugai atvyko švęsti Po-
vilinių pas mus sode. Pirmiausia aplankėme draugų Opolskių kapus. Vėliau puikiai leidome laiką sode su vaisėmis, dainomis ir prisiminimais. Liepos 16 d. anūkė Ievutė pagimdė sūnų, mano antrą proanūkį Uvį Simoną Povilą. Giminė plečiasi, auga, tačiau rugpjūčio 21 d. į susitikimą Guldynuose mūsų atvyko labai mažai – tik keturi. Rugsėjį anuką Benediktą išleidome į priešmokyklinę klasę.

Netrukus teko rūpintis ligoniais. Rugsėjo 4 d. COVID susirgo gera pažįstama gydytoja, kurią gydžiau namie, nes nenorėjo kreiptis į medikus. Ji ignoravo skiepus, jai jau per 80 metų. Po trijų dienų pablogėjus sveikatai ją išvežėme į ligoninę per prievartą. Laiku pristatyta ir gydyta pasveiko. Kaune rugsėjo 16 d. su S. Vasiliausku aplankėme ilgametį Lietuvos apiterapeutų asociacijos narį, mano kursioką sunkiai sergantį Česlovą Zvicevičių. Labai maloniai praleidome laiką.

Po karantinų pasipylė nuotoliniai renginiai. 2021 metų rugsėjo 27 d. dalyvavau nuotolinėje Europos Parlamento nario prof. Liudo Mažylio surengtoje virtualioje tarptautinėje konferencijoje „Bitininkystė: praeities tradicijos ir ateities iššūkiai“. Savo pranešime papasakojau, kad pirmos žinios apie bites, medų ir vašką Lietuvoje užfiksuotos dar XIII a., o bitininkystė paliko aiškius pėdsakus mūsų mitologijoje, tautosakoje, papročiuose, socialinėje ir ekonominėje raidoje. Kalbėjau, kad prie Lietuvos apiterapijos ištakų buvo ne tik medikai, bet pirmiausia bitininkai, biologai, farmacininkai, gydytojai ir kiti specialistai. Pasidalinau žiniomis, kaip pažangi medicinos mokslo sritis apiterapija gali palengvinti ligų sukeltus negalavimus ir pasitarnauti įvairių ligų profilaktikai ir gydymui. Kadangi ši sritis man labai artima ir svarbi mūsų šalies apiterapijos istorijai, noriu pasidalinti pranešimo⁶⁷ medžiaga.

Lietuvoje apiterapijos veikla prasidėjo dar 1962 metais, kai Kauno medicinos instituto prof. A. Lukoševičiūtė ir doc. A. Eviltis klinikose pradėjo tirti šviežio bičių pienelio įtaką ligoniams, sergantiems širdies ligomis. Po ketverių metų prie Kauno farmacijos fabriko „Sanitas“ įsteigta medikų apiterapeutų ekspertinė grupė: V. Stankevičius, V. Kempinskas ir A. Viščius atliko bandymus leisdami bičių pienelį į vištų kiaušinius ir stebėdami viščiųukų vystymąsi. „Sanitas“ ėmė gaminti propolio etanolio ekstraktą ir bičių pienelio tabletes.

1967 metais sukurtas pirmas lietuviškas bičių nuodų tepalas „Apitrit“. Pirmuosius gerus rezultatus lėtinių sąnarių ligų atvejais rinko ir analizavo dr. A. Baltuškevičius. Po ketverių metų bičių pikio tyrimus pradėjo farmacininkas A. Gendrolis. 1992 metais jo dėka patvirtintas propolio žaliavos farmakopėjos straipsnis ir atsirado galimybė iš šios žaliavos kurti įvairius vaistus.

1975-aisiais gydytojas L. Mackevičius pirmasis Lietuvoje gydymui panaudojo bičių nuodus (igėlimais) ir sukūrė specialų aparatą. Kauno kūno kultūros instituto prof. J. Ivaškevičienė, doc. V. Železnė, dr. A. Baltuškevičius ir kt. sukūrė specialų bičių produktą iš bičių duonelės ir medaus, stimuliuojantį sportininkų fizinį darbingumą.

1986 metais surengta Vilniuje pirmoji respublikinė konferencija „Bičių produktai ir apiterapija“, kurioje dalyvavo apiterapeutai iš Latvijos, Ukrainos ir Baltarusijos. 1988 metais gydytoja Vida Danilienė pirmoji Lietuvoje įkūrė apifitoterapijos kabinetą Druskininkų „Eglės“ sanatorijoje. Ji po Černobylio

⁶⁷ *Pranešimas skaitytas 2021 09 27 Europos Parlamento nario prof. Liudo Mažylio surengtoje virtualioje tarptautinėje konferencijoje „Bitininkystė: praeities tradicijos ir ateities iššūkiai“.*

avarijos ligonius gydė bičių įgėlimais, medaus masažais ir arbatomis. Dar po dvejų metų Druskininkuose vyko pirmasis seminaras apie bičių produktų panaudojimą kompleksiniam sanatoriniam gydymui⁶⁸, o 1991-ųjų balandį organizuoti pirmi 42 val. apiterapijos kursai. 18 klausytojų iš Lietuvos gavo pirmuosius apiterapijos pažymėjimus, paskaitas skaitė mūsų šalies ir Ukrainos lektoriai.

1991 metų balandžio 26 d. Druskininkuose įvyko steigiamasis Lietuvos apiterapeutų draugijos susirinkimas. Dalyvavo 24 nariai, išrinkta septynių žmonių draugijos taryba, kuri turėjo paruošti asociacijos steigimo dokumentus. Spalio 2 d. farmacijos įmonėje „Sanitas“ įvyko steigiamasis Lietuvos apiterapeutų asociacijos susirinkimas. Jau buvo 72 dalyviai. Mane išrinko pirmuoju LAA prezidentu. Ši diena laikoma Lietuvos apiterapeutų asociacijos gimtadieniu. Įsteigus asociaciją netrukus Druskininkuose organizuoti ilgesni – 60 val. – kursai. Dalyvavo 27 klausytojai ne tik iš Lietuvos, bet ir Estijos, Rusijos, Latvijos, Ukrainos. 1992 metais Palangoje vyko tarptautinė mokslinė konferencija „Bitė ir žmogus“, kurioje dalyvavo 130 medikų iš Baltijos šalių, Ukrainos, Vokietijos, Lenkijos, Rusijos.

1995 metais Kauno klinikų oftalmologei prof. E. Daktaravičienei vadovaujant gydytoja J. Jankauskienė pirmoji Lietuvoje pradėjo naudoti medų kai kurioms akių ligoms gydyti. Po trejų metų užregistruoti akių lašai su medumi „Oftalmelis“, kurie drėkina akis, mažina stiklakūnio drumstį, gerina regėjimą. Šiuo metu Lietuvoje dar gaminami lašai sudirgusioms akims „Oculocin Propo“, kurių sudėtyje yra propolio. 2006 metais prof. J. Jankauskienės dėka sukurtas „Viziovitalis“, kurio sudėtyje yra bičių pienelio ir kurį rekomenduojama naudoti kartu su kitais gydymo būdais sergantiems ankstyvąja amžine makulos degeneracija. Šis preparatas, mano nuomone, turi ateityje padėti daugeliui ligonių.

Nuo pat apiterapijos judėjimo pradžios Lietuvoje skelbta nemažai mūsų mokslininkų darbų apie gydymą propoliu ginekologijoje, bičių produktus ligoninėse, augalų ir bičių produktų taikymą sąnarių ligoms gydyti ir kt. Prof. A. Gendrolis parašė 10 knygų apie įvairius bičių produktus, tarp jų ir apie propolį anglų kalba. Nemažai leidinių apie bičių produktus išleido doc. Algirdas Baltuškevičius. Taip pat Lietuvos mokslininkai atliko bičių produktų tyrimų onkologijoje, daromi kiti tyrimai.

Su gydytoju Povilu Rimkumi suvedė bendras pomėgis – apiterapija, kuris tęsiasi iki šiol. Mūsų ryšiai sustiprėjo, kai 1988 metais pradėjau dirbti Kauno medicinos instituto Farmacijos fakulteto Vaistų technologijos ir farmacijos darbo organizavimo katedros vedėju ir čia prasidėjo kai kurių bičių produktų moksliniai tyrimai. Darbai

⁶⁸ Apie jį rašiau šios knygos skyriuje „Naujasis Vilnius. 1990–2004“.

judėjo labai pamažu, nes norinčių dirbti šia tema buvo tik vienas kitas entuziastas. Be to, KMI buhalterija neturėjo galimybės nupirkti tyrimams reikalingų bičių produktų, nes jų prekybos tinkluose nebuvo. Tik bitininkų kioskuose už grynuosius, o tai daryti reikėjo iš savo atlyginimo. <...>

Tiriamieji darbai stipriai paspartėjo, kai apie 1993–1994 metus UAB „Apiterapija“ vadovas padovanojo 1000 litų. Už juos įsigijome propolio, medaus ir kitų bičių produktų, tyrimams reikalingų reagentų. Taigi išplėtėme tyrimų temas ir prisijungė KMI Farmacijos fakulteto vyresniųjų kursų studentai.

Kad bet kuris bičių produktas būtų įteisintas kaip žaliava vaistų gamybai, buvo reikalinga pagal Sveikatos apsaugos ministerijos reikalavimus moksliniu pagrindu parengti atitinkamą dokumentą – farmakopėjos straipsnį. Tokį pirmą parengėme propoliui, nuo kurio viskas ir prasidėjo. Per palyginti trumpą laiką iš įteisintos propolio žaliavos buvo sukurta įvairių vaisto formų: tinktūrų, ekstraktų, tablečių, tepalų, supozitorijų ir kt. Įteisinus medų kaip žaliavą vaistams gaminti buvo sukurti akių lašai ir t. t.

Pasistūmėjus šiems darbams studentai pradėjo rašyti diplominius darbus apie bičių produktus. Sonata Trumbeckaitė parengė diplominį darbą „Tepalo su propolio ekstraktu technologijos sukūrimas“. Daiva Majienė iš propolio ekstrakto sukūrė žvakučių gamybos technologiją. Loreta Kubilienė apgynė diplominį darbą „30 proc. akių lašų su medumi gamyba vaistinėje“; vėliau – daktaro disertaciją „Lietuviško medaus, skirto vaistų gamybai, tyrimai ir kokybės vertinimas bei medaus akių lašų technologija ir ypatybės“. Ji sukūrė 30 proc. medaus akių lašų technologiją, vaistas pavadintas „Oftalmeliu“. Naujas preparatas įrašytas į Lietuvos vaistų registrą, jį gamino „Korio laboratorija“. Kristina Ramanauskienė parengė diplominį darbą „Kojų kremas „Propote“ technologijos sukūrimas“, o jo serijinę gamybą pradėjo Kuršėnų vaistinė.

Visos čia paminėtos studentės dabar yra profesorės, dirba Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Farmacijos fakulteto padaliniuose, toliau domisi bičių produktais, juos tiria, apie jų darbus rašo Lietuvos ir užsienio žurnalai. Kiek vėliau bičių produktais susidomėjo

Kauno kolegijos Medicinos ir socialinių mokslų studijų centro Farmacijos katedros diplomantai. Taigi bičių produktais, apiterapijos galimybėmis sveikatai saugoti ėmė domėtis vis daugiau žmonių.

Nežinau, ar Povilas skirdamas tuos pinigus įsivaizdavo, kad taip paspartės šie darbai ir per palyginti trumpą laiką pasieks tokios pažangos. Bet neabejoju, kad žmogus, nutaręs paremti apiterapijos ir mokslo raidą, yra nesavanaudis, toli žvelgia, kūrybiškai mąsto, giliai suvokia galimus rezultatus, pasitiki žmonėmis. Negyvenusiems tuo metu turbūt sunku suvokti, kiek Povilui reikėjo jėgų ir energijos, kad eidamas įvairias pareigas tuo pat metu skirtų laiko apiterapijai.

Daugiau nei 30 metų pažįstu gydytoją P. Rimkų, per tiek metų žinau jį kaip puikų specialistą, sumanų vadovą, apdovanotą organizaciniais gebėjimais. Jis gali didžiuotis vertingu indėliu į Lietuvos sveikatos apsaugą ir apiterapiją.

Žmogus laimingas, jei gali dirbti ir dalintis savo vaisiais. Povilui pavyko dar daugiau – daryti laimingus daugelį žmonių. Jo prasminga ir kryptinga veikla, tolerancija ir nuoširdumas atvėrė kelią į apiterapijos pažinimą ir svarbiausią žmogaus laimę – sveikatą⁶⁹.

Kaip jau rašiau, 2012 metais Passau mieste (Vokietija) buvo įsteigta Tarptautinė apiterapijos federacija (IFA). Jos steigėjai – Serbijos, Portugalijos, Vokietijos, Rumunijos, Kanarų salų, Lietuvos ir Ekvadoro atstovai. Kitų metų liepą IFA užregistruota Rumunijoje. Generaliniu sekretoriumi išrinktas dr. Stefanus Stangaciu. Apiterapijos komisijos pirmininke tapo rumunė prof. Christina Mateescu, o aš – IFA etikos nuolatinės komisijos pirmininku. Pirmasis IFA kongresas įvyko 2014 m. Rumunijoje, po dvejų metų Kaune organizuotas antrasis, trečiasis – Ekvadoro Kito mieste 2018 m. Ketvirtasis 2020 m. Turkijoje dėl pandemijos neįvyko, tad 2021 m. surengtas nuotolinis.

2021 metų spalio 2 d. Kaune įvyko Lietuvos apiterapeutų asociacijos ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas, kuriame ne tik skaičiau pranešimą, bet ir vėl buvau išrinktas prezidentu. Spalio 18 d. 80-mečio proga sveikinome LAA veteraną Luką Mackevičių. Po keturių dienų dalyvavau nuotolinėje „Apimondijos“ kongreso konferencijoje Slovėnijoje, o lapkritį skaičiau pranešimą nuotolinėje konferencijoje, kurią organizavo latviai, taip pat dalyvavo Moldovos atstovai.

⁶⁹ Šiais prisiminimais su manimi pasidalino habil. dr., bičiulis Antanas Juozas Gendrolis 2023 metais.

Pagaliau po septynerių metų Jiezno PSPC rekonstrukcija buvo baigta. Lapkričio 20 d. slaugos ligoniai buvo perkelti iš senų patalpų į naujas. 2021 metų gruodžio 22 d. į oficialią projekto pabaigos ceremoniją, kurioje perduotas simbolinis raktas, atvyko Prienų rajono savivaldybės meras A. Vaicekauskas, tarybos narys J. Vilionis, rangovo atstovas A. Zdanys, savivaldybės administracijos ir Jiezno seniūnijos vadovai, visuomenės atstovai. Buvau pakviestas ir aš, kaip buvęs Jiezno PSPC vadovas.

2022-ieji prasidėjo biurokratiniais reikalais: sausį ir vasarį reikėjo organizuoti Lietuvos apiterapeutų asociacijos pasitarimus dėl naujos valdybos, įstatų pakeitimo ir registravimo. Tik vasario 18 d. Registrų centre užregistruota LAA valdyba ir nauji įstatai. Valdybos narys Povilas Kalesinskas sukūrė naują asociacijos logotipą, puodelius ir vėliavą.

Vasario 19 d. iš Gruzijos atvyko Levanas su šeima. Santariškių ligoninėje Levanui atlikus reikiamus tyrimus nutarta, kad jokios intervencijos daryti nereikia. Po kelių dienų, vasario 22 d., pietaudami sužinojome, kad Rusija užpuolė Ukrainą. Prasidėjo karas. Levanas su šeima išvyko vakare namo. Lietuvoje paskelbta nepaprastoji padėtis.

Tas, kuris kariauja su visu pasauliu, vargu ar yra susitaikęs su savimi pačiu (W. Hazlitt)

Nepaisydami sumaišties ir nerimo, tęsėme darbus. Lietuvos medicinos bibliotekoje kovo 25 d. organizavau Senjorų medikų diskusijų klubo posėdį apie sveikatos sistemos reformą. Kovo 30 d. įvyko Pasaulinės apiterapijos dienos minėjimas. Balandžio 26-ąją inicijavau susitikimą su Kauno medicinos ir farmacijos istorijos muziejaus vadovu Tauru Meku, derinome J. Brėdikio veiklos minėjimą kartu su profesoriaus dukra gyd. Aida Stankevičiene. Sutarta paruošti kilnojamąjį stendą apie prof. J. Brėdikio veiklą ir supažindinti Lietuvos medikus. Po dviejų dienų Medicinos bibliotekoje organizavome Medicinos dienos minėjimą, tik, gaila, buvo nedaug dalyvių. 2022 metų birželio 30 d. sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkys pasirašė ilgai lauktą įsakymą, įteisinantį apiterapijos specialybę.

Liepos 30 d. Užulėnyje (Ukmergės r.) vyko Bitininkų šventė. Ta proga pasveikinau visus, bendravau su Kupiškio bitininkais.

Gegužės 20 d. pasitaręs su kursioku Vytautu Basiu išsiunčiau kvietimus į kurso susitikimą 55-ųjų baigimo metinių proga. Jis vyko Kaune rugpjūčio 26 d. Iš 214 baigusiu atvyko tik 40. Iš pradžių aukotos Mišios Šv. Arkangelo Mykolo (Igulos) bažnyčioje, prisiminėme mirusius kolegas. Po to rinkomės į Kauno medicinos instituto⁷⁰ didžiąją auditoriją, čia dalyvavo ir mūsų dėstytojas prof. R. Stropus. Pobūvis vyko restorane „Pompėja“.

---

⁷⁰ Dabar – Lietuvos sveikatos mokslų universitetas.

Kitą dieną sodyboje šventėme anūko Benedikto 7 metų gimtadienį, buvo putų patranka ir kitų atrakcijų. Nuotaika ir oras buvo puikūs. Rugsėjo 1 d. Benediktą palydėjome į pirmą klasę, o po trijų dienų su Antanina, broliu Edvardu, Valentina, Gintare ir Valdu Kaune minėjome 20-ąsias mano mamos mirties metines. Būtina nepamiršti savo šaknų.

Tais metais daug padirbėta dėl Lietuvos apiterapeutų asociacijos, gegužės 14 d. Kaune pagerbėme LAA valdybos narius veteranus ir tą mėnesį gimusius: prof. A. Gendrolį, doc. A. Baltuškevičių, prof. S. Trumbeckaitę ir kt

Birželio 1 d. pasirašėme sutartį su Abromiškių reabilitacijos ligonine dėl „Viziovitalio“ vaikų, sergančių įvairiomis akių ligomis, regėjimui stiprinti. Šis papildas registruotas ir gaminamas Lietuvoje, jo sudėtyje yra bičių pienelio ir mėlynių. Liepos 13-ąją dalyvavau pirmoje Lietuvos bitininkų tinklalaidės „Bičiulių kraštas“ laidoje „Bičių produktai“ „YouTube“ kanale. Supažindinau klausytojus su bičių produktais.

Lapkričio 12 d. Kauno viešbutyje „Viktorija“ įvyko Tarptautinė Lietuvos apiterapeutų asociacijos konferencija „Apiterapijos naujovės 2022 metais“. Nuotolinius pranešimus skaitė du profesoriai iš Ukrainos, dalyvavo per 100 dalyvių. Viskas pavyko puikiai.

Šeima didelė, taigi 2022-aisiais netrūko mūsų susibūrimų. Birželio 18 d. anūkas Pranas ir jo sužadėtinė Ernesta gavo sutvirtinimo sakramentą, o liepos 8 d., kaip jau rašiau, atšventėme puikias jų vestuves. Liepos 28 d. vyko Tomo ir Karolinos 15 metų (krištolinės) vestuvės. Rugpjūčio 6 d. Kaune pakrikštijome proanūkius Otį Joną (pagal Ievutės senelį) ir Uvį Simoną Povilą (pagal kitą senelį, t. y. mane).

Praėjusių metų ruduo buvo pažymėtas netekčių – asmeninių ir ne. Rugsėjo 8 d. visą pasaulį sukrėtė Jungtinės Karalystės Karalienės Elžbietos II mirtis. Laidotuvės įvyko rugsėjo 19 d., labai didingos. Išėjo pasaulinio lygio nuostabus žmogus, vadovė, lyderė. Po trijų dienų staiga mirė mūsų draugų Algio ir Rūtos Slabadų sūnus Artūras. Pareiškėme užuojautą ir dalyvavome laidotuvėse.

Rugsėjo 24 d. kartu su Antanina ir Vasiliauskaiss dalyvavome anykštėnų bitininkų šventėje Obuolinėje, pasodinome ąžuoliuką nuo Lietuvos apiterapeutų asociacijos. Spalio 12 d. telefonu atsisveikinau su Česlovu Zvicevičiumi, savo kursio ir ilgamečiu LAA nariu, o po savaitės jo sūnus Tomas pranešė apie tėtės mirtį. Spalio 25 d. Marijos radijuje pasakojau apie bičių produktus ir apiterapiją. Gruodžio 15 d. sužinojau apie pirmosios žmonos Ritos mirtį (1941–2022), po keturių dienų palaidojome prie jos tėvų Romainių kapinėse. Buvo dukra Gintarė, artimieji ir draugai.

Senus metus palydėjome namie, buvo Gintarė ir Valdas, o 21 valandą atvykę Tomas, Karolina ir Benediktas mums pateikė siurprizą. Labai malonu, kai vaikai prisimena tėvus tokios gražios šventės proga. Kartu pasveikinome Antaniną gimtadienio (sausio 1 d.) proga.

Geriausia, ką mes galime padovanoti vieni kitiems – kartu leisti laiką. Tai vertybė, kuriai jokie daiktai, jokie dovanos neprilygs. Pasak pažįstamo kunigo Beno, per šventes dovanokime vienas kitam pačias geriausias dovanas. Savo priešui – atleidimą. Konkurentui – susitaikymą. Draugui – širdingumą. Klientui – paslaugą. O paprastam žmogui – dosnumą. Vaikui visada dovanokime gerą pavyzdį. O sau pasidovanokime pagarbą⁷¹.

2023-ųjų pradžia buvo dosni gražių išpūdžių, įdomių žmonių, gerų įvykių. Sausio 5 d. Senjorų medikų diskusijų klubo nariai organizavo buvusio sveikatos apsaugos ministro, gydytojo, ambasadoriaus, dabartinio Seimo nario Antano Vinkaus 80-mečio minėjimą Lietuvos medicinos bibliotekoje. Vasario 9 d. Kauno medicinos ir farmacijos istorijos muziejuje vyko renginys, skirtas prof. Jurgiui Brėdikiui atminti. Gaila, kad negalėjau dalyvauti, nes susirgau. Senjorų medikų diskusijų klubui atstovavo Gediminas Rimdeika, su kuriuo šį renginį inicijavau.

---

⁷¹ Iš dukters Gintarės sveikinimo mano 75-ojo jubiliejaus proga 2018 metais Vilniuje.

O pavasaris mūsų šeimoms buvo nedėkingas. Tiek mus su Antanina, tiek Tomo ir Gintarės šeimas paguldė įvairūs virusai. Viskas baigėsi laimingai, bet sutriko gyvenimo ritmas. Kovo pradžioje pasitarę su vaikais nutarėme parduoti sodą. Kilo daug diskusijų, bet pagaliau balandžio 1 d. radome gerus pirkėjus ir susitarėme. Dar pamaniau, kad balandžio 1-oji yra Melagių diena, bet viskas baigėsi gerai ir dokumentus sutvarkėme galutinai pas notarą balandžio 28 d. Iki tol su Antanina turėjome labai daug darbo – atrinkti ir sutvarkyti, kas sukaupta per 30 metų. Pardavėme tiek puoselėtą ir mylėtą sodą. Žinoma, gaila, bet apsisprendėme ir įvykdėme.

Kovo 24 d. Lietuvos medicinos bibliotekoje Vilniuje surengėme kardiochirurgui, akademikui prof. Jurgiui Brėdikiui atminti skirtą renginį. Skaičiau trumpą pranešimą apie profesoriaus gyvenimą, buvo pristatytas Kaune paruoštas puikus standas ir parodytas filmas. Renginyje kalbėjo dukra gydytoja Aida Stankevičienė, keli medikai. Gaila, kad buvo mažai jaunimo, tik senjorai. Po kelių savačių estafetę perėmė prof. Algimantas Kirkutis, kuris organizavo panašų renginį Klaipėdos universitete. Rugsėjo ir spalio mėnesiais standas keliaus į Panevėžį ir Šiaulius.

Balandžio 27-ąją gavau pažymą, kad galiu verstis papildomosios ir alternatyviosios sveikatos priežiūros apiterapeuto veikla iki 2025 metų.

Gegužės 6 d. viso pasaulio žmonių dėmesį prikaustė Jungtinės Karalystės karaliaus Karolio III inauguracija.

Po pakartotinio insulto mirė garsus onkofitoterapeutas, bendramintis ir nuostabus draugas Juozas Ruolia. Gaila, sunki liga jį kankino kelerius metus, per kuriuos aš jam siūsdavau paruoštus dokumentus apie papildomąją ir alternatyviąją sveikatos priežiūrą, kalbėjome (nors sunkiai). Jis džiaugėsi, kad mūsų pradėti darbai juda pirmyn ir duoda vaisių. O kiek žmonių jis išgelbėjo savo patarimais ir pamokymais!

Gegužės 16 d. su artimaisiais ir draugais šauniai atšventėme žento Valdo 70-metį Kauno botanikos sode, kuriame teko būti tik vaikystėje. Gegužės 29 d. pagaliau su Antanina išvykome į Birštono sanatoriją „Versmė“ savo „remontui“. Dešimt dienų puikiai leidome laiką, pastiprinome sveikatą ir toliau judame pirmyn.

Birželio mėnesį eilinį kartą susirgau urologine liga. 22 dieną paguldė į ligoninę. Gydytojas pasiūlė dalyvauti naujų antibiotikų tyrimo programoje. Aš sutikau ir savaitę buvau bandomasis triušis. Viskas baigėsi gerai.

Liepos 3 d. dalyvavau Pasaulio sveikatos organizacijos nuotolinėje pasaulinėje konferencijoje TCIH, kurios narė yra Lietuvos apiterapeutų asociacija. Nuolat žmogus žiūri į priekį ir vis planuoja. Kartais pagalvoju, gal gana, bet kažkas stumia pirmyn.

Liepos 11–12 dienomis stebėjome NATO konferenciją Vilniuje. Nuostabus įvykis. Išties kiek daug mes, lietuviai, pasiekėme, kad pasaulinė organi-

zacija mums patikėjo tokį renginį. Jis praėjo puikiai, tapome dar garsesni ne tik dėl sporto, A. Sabonio, V. Aleknos ir kt. O štai paskutinį liepos savaitgalį mūsų auksinė žuvytė Rūta Meilutytė iškovojo net du aukščiausius medalius ir pagerino pasaulio rekordą.

Liepos 19–24 d. sugebėjau pabėgti nuo darbų, su Antanina nuvykome į Palangą. Gaila, buvo prastas oras, vėsu ir nuolat lijo. Nepasisėkė. Tačiau po beveik 5 metų aplankėme Gintaro muziejų, Kretingos žiemos sodą ir grįžome namo.

Rugpjūčio 5 d. Antazavėje (Zarasų r.) įvyko XLV Lietuvos bitininkų šventė, kurioje skaičiau pranešimą „Apiterapija: praeitis, dabartis ir ateitis“. Klausytojų buvo apie 50, iš jų, deja, tik keli žinojo apie apiterapiją. Vadinas, reikia žmones šviesti. Šventėje buvau su Antanina ir mūsų giminaičiu Petru Petrausku. Oras buvo puikus, dalyvių labai daug, iš visų rajonų. Po mišiųėjome eisenoje su Trakų bitininkais, vadovaujamais Juozo Norinkevičiaus.

Kitos dienos vakare su Povilu Kalesinsku pasitikome svečią – lektorių dr. Stefaną Stangaciu, kuris atvyko pas mus skaityti paskaitų. Mat rugpjūčio 7–11 d. sugalvojau organizuoti Trakuose mokymus apiterapeutams. Man reikėjo koordinuoti darbą ir kartu papildyti savo žinias. Viskas pavyko gerai, dalyviai patenkinti. Daug man padėjo Povilas, kurį kursantai pavadino „junioru“, o mane – „Povilu senjoru“. Šeštadienį su svečiu aplankėme Vilniaus botanikos sodą, iš Šv. Jonų bažnyčios bokšto apžiūrėjome miestą, papietavome ir jis laimingai grįžo į Rumuniją. Po kelių dienų atsiuntė laišką, kuriuo padėkojo už labai gerai organizuotus kursus ir kartu praleistą laiką.

Rugpjūčio 18 d. buvau pakviestas į Kupiškio ligoninės Gerontologijos dienos paslaugų skyriaus atidarymą. Vykau kartu su Antanina. Buvo labai malonu susitikti su kartu dirbusiais darbuotojais, bet nauja rajono valdžia mūsų nepastebėjo. Po to aplankėme savo gerus draugus Šilinius ir gimines Rimkus. Apžiūrėjome ir Uošvės liežuvį. Išpūdis apie Kupiškį labai malonus, visur gražu.

Kelerius metus ruošiausi sutvarkyti Kaune palaidotų tėvų ir tetos kapus. Pagaliau su Edvardu ir Gintare šį klausimą išsprendėme. Jau artėja 80, taigi reikia pradėti tvarkyti reikalus, kad neliktų po manęs neaiškumo...

Šiomet leidome sau pailsėti truputį daugiau, nes nebeturime sodo. Aš aktyviai rašiau šią knygą, ieškodamas primirštų asmenų, nuveiktų darbų. Turbūt ne viską sugebėjau surašyti, bet skaitytojas, tikiuosi, nesupyks, kad jis nepamirėtas vienoje ar kitoje vietoje. Jei Aukščiausias Kūrėjas – Dievas – dar suteiks galimybę pagyventi, kitam jubiliejui po penkerių ar dešimties metų pažadu papildyti šį leidinį. Kaip sakė B. Paskalis, „tik baigdami sumanytą kūrinį mes pagaliau suprantame, kaip jį reikėjo pradėti“.

Visai nesvarbu, ar Tu tiki Dievą, bet Dievas tiki Tavimi

VIETOJE EPILOGO

Nenuilstantis bičiulis Povilas

Svarbiausia mintis, susijusi su mielu studijų laikų draugu Povilu, yra ta, kad jis yra ne tik negęstantis idėjų generatorius, bet ir nenuilstantis jų vykdytojas – tai pavydėtina retas intelekto savybių derinys!

Pažįstu jį daugiau kaip 60 metų – nuo šurmuliuojančios jaunystės laikų, kai studijų pradžioje, jau antrame kurse, jis išsiskyrė iš beveik 300 kursiojų savo energija ir aktyvumu. Šiek tiek labiau bendrauti teko nuo trečio kurso, kai jis jau veikė kaip vienas iš Studentų mokslinės draugijos vadovas, o aš paskelbiau pirmąjį mokslinį darbėlį. Vyresniuose kursuose vis mačiau jį aktyviai bendraujantį su profesoriais P. Šnipu, J. Blužu, kitais dėstytojais ir studentais.

Išsiblaškius po studijų kasdienei gydytojo veiklai po Lietuvos miestus ir miestelius mudviejų bendravimas laikinai nutrūko. Vėl su Povilu dažniau tek-davo susitikti Sveikatos apsaugos ministerijos koridoriuose, kai jis vadovavo Kupiškio rajoninei ligoninei, Respublikinei kraujo perpylimo stočiai ar kitoms ministerijai pavaldžioms įstaigoms: visuomet skubantis, pilnas idėjų ir planų, pozityvus ir aktyvus.

Vėliau, Lietuvai tapus nepriklausoma valstybe, abu ėjome įvairias pareigas, bendrauti tapo aktualu – jis atstovavo farmacinei kampanijai, susitikdavome Valstybinėje vaistų kontrolės tarnyboje, sugrįžę į jaunystės darbo vietas Kupiškyje ir Jiezne aptardavome sveikatos sistemos aktualijas ir problemas, užsiėmę gydytojų kvalifikacijos kėlimo veikla Lietuvos ligoninėse skaitėme paskaitas. O kai grįžo vadovauti jo iniciatyva įkurtai Lietuvos apiterapeutų asociacijai ir kurti apiterapeutų ruošimo sistemą Lietuvoje, diskutavome apie mokymo planų kūrimą ir diegimą. Visuomet tikslus, kruopštus, atidus, sutarus visi klausimai sprendžiami greitai ir veiksmingai. Ypač malonu ir miela buvo bendrauti rengiant kurso draugų susitikimus praėjus 50 ir 55 metams po studijų pabaigos.

Sakyčiau, dabar glaudžiai bendraujame: jo iniciatyva įkurtoje Senjorų medikų diskusijų klubo veikloje, minėdami garsių medikų jubiliejus, aptardami dabartinės sveikatos apsaugos sistemos kryptis ir perspektyvas arba tiesiog dalydamiesi kolegų kasdienybės aktualijomis, kurios vėlgi jo iniciatyva skelbiamos visiems elektroniniame leidinyje „Gydytojų žinios“.

Povilas yra realistas, jis mėgsta dalintis savo mintimis su kolegomis ir draugais, sprendimus priima pasitaręs ir atsargiai, tačiau visada laikydamasis esminės savo nuomonės. Jo minčių ir idėjų stuburas yra labai tvirtas, kai sprendžiami ir šeimos ar giminės klausimai. Stebina, kaip jis puikiai žino brolių, vaikų, anūkų, dabar jau ir proanūkių, buvusių kolegų ir bendradarbių

kasdienės ir šventinės aktualijas, gimimo datas ir kitas reikšmingas jų gyvenimo dienas, aktyviai dalyvauja giminės gyvenime. Jis vis dar turi daug draugų, nors jų gretos dėl visiems suprantamų priežasčių retėja.

Povilas dosnus, visuomet pasirengęs padėti sprendžiant draugų, artimųjų ir net pažįstamų sveikatos problemas, dalijasi ne tik mintimis, patarimais, bet ir suvenyrais, mielomis netikėtomis dovanėlėmis.

Visa, kas išsakyta, yra mano subjektyvi nuomonė, neabejoju, kad ji pagrįsta realybe. Širdingai linkiu mielam bičiuliui Povilui išlikti aktyviam ir sveikam dar ilgus metus, dalyvauti artimųjų, draugų ir visuomenės gyvenime. Nors, anot Horacijaus, jie bėga, taip skuba, taip skuba tie skriejantys metai...

Vytautas Basys

Lietuvos mokslų akademijos akademikas emeritas

Profesorius, habilituotas mokslų daktaras

MANO GYVENIMO SENTENCIJOS

Kaip jau minėjau, mėgdavau užsirašyti patikusias mintis. Kai kurios tapo mano gyvenimo sentencijomis, kuriomis visada vadovavausi darbe ir asmeninėje aplinkoje. Čia dalinuosi tomis savo gyvenimo sentencijomis, kurių nesudėjau į knygos tekstą.

Gydyti žmogų – tai pakeisti jo gyvenimo būdą (Hipokratas)

Gyvenimas yra medaus ir tulžies derinys (Apulėjus)

Gyvenimas – tai smuiko solo klausant publikai, tiktai mokytis groti tenka koncerto metu (S. Butler)

Kiekviena knyga gali padaryti gražesnę jeigu ne visą žmogaus gyvenimą, tai bent jo dalelę (V. Gerojanas)

Komanda – tai plaštaka: nykštys yra vadovas, o keturi jos pirštai – nariai

Laimingas žmogus nesidairo atgal ir negalvoja apie ateitį, jis gyvena dabartyje

Mokyti – reiškia mokytis dvigubai (J. Joubert)

Nėra žmonių be trūkumų ir, ačiū Dievui, nes toks žmogus neturi draugų (W. Hazlitt)

Pavojinga būti teisiam, kai valdžia klysta (Volteras)

Primum non nocere (Pirmiausia nepakenkti)

Protinga mintis, pasiskolinta iš kitų, yra geresnė už kvailą savąją (Seneka)

Svečiuose gerk tiek, kad liktų sveikas vynas ir žmogus

Valdžia prarastų bet kokią žavesį, jeigu ja nebūtų piktnaudžiaujama (P. Valery)

Žiūrėk drąsiai į akis, nesvarbu, kaip praėjo ši naktis

BIBLIOGRAFIJA

MOKSLO IR POPULIARŪS STRAIPSNIAI

1961

1. Dėmė ant chalato: [apie Vilniaus geležinkelininkų poliklinikos chirurgės S. Gervic pažiūrą į vagonų depo darbininką B. Radzevičių] / P. Rimkus // Komjaunimo tiesa. – 1961, sausio 3.

1962

2. Mano vardu padėkokite...: [pasakojimas apie donorus] / P. Rimkus // Komjaunimo tiesa. – 1962, kovo 28.

1964

3. Религия как препятствие развитию хирургии / П. Римкус // Тезисы докладов XV научной студенческой конференции Каунасского медицинского института (24–25 апреля 1964 г.). – Каунас, 1964. – С. 86.

1965

4. Курение среди студентов города Каунаса / А. Баубинене, П. Римкус, Ю. Спудайте, Р. Блужас // Материалы конференции высших учебных заведений Литовской ССР по вопросам здравоохранения студентов. – Каунас, 1965. – С. 7–8.

1966

5. Курение среди студентов вузов города Каунас / П. Римкус // Тезисы докладов XVII научной студенческой конференции, 22–23 апреля 1966 г. – Каунас, 1966. – С. 108.

1978

6. Darbo žmonių labui: [apie medicininio gyventojų aptarnavimo gerinimą rajone] / Povilas Rimkus // Komunizmo kelio. – 1978, sausio 3, Nr. 1 (4293), p. 2.

1979

7. Gydytojo dešimtmečiai: [apie veteraną, gydytoją Jurgį Petrauską] / Povilas Rimkus, Gerardas Aleksaitis // Komunizmo keliu. – 1979, balandžio 21, Nr. 46 (4490), p. 2.

8. Kraujotakos sutrikimas smegenyse: [gydytojo patarimai] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1979, rugpjūčio 10, Nr. 93 (4537), p. 2.

1980

9. Būti donoru – garbinga pareiga: [rajo gydytojų padėka geriausiems donorams] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, birželio 26, Nr. 75 (4669), p. 3.

10. Mūsų pasiekimai ir problemos: [tarybų valdžia – liaudžiai medicinos pasiekimai] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, liepos 8, Nr. 80 (4674), p. 2.

11. Pakalbėkime apie nervus / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, liepos 22, Nr. 86 (4680), p. 3.

12. Neurozių tipai: [apie nervinius susirgimus] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, rugpjūčio 7, Nr. 93 (4687), p. 3.

13. Ligą įveiksi, pašalinęs jos priežastis: [apie nervinius susirgimus] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, rugpjūčio 26, Nr. 101 (4695), p. 2.

14. Psichastenija ir įkyrios būsenos: [apie nervinius susirgimus] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, rugpjūčio 22, Nr. 99a (4693), p. 2.

15. Rūpinamasi liaudies gerove: [apie sveikatos apsaugą rajone] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1980, spalio 30, Nr. 128 (4722), p. 1.

1981

16. Nervų ligų profilaktika / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1981, rugsėjo 19, Nr. 111 (4858), p. 3.

17. Hipokrato priesaika 24 balsams: [apie medikų kolektyvą papildžiusius jaunuosius specialistus] / Povilas Rimkus. – Nuotr. // Komunizmo keliu. – 1981, lapkričio 14, Nr. 135 (4882), p. 3.

1983

18. Auga naujieji rūmai: [ligoninės vyr. gydytojas P. Rimkus įmūrijo plytą į naujųjų sveikatos rūmų sieną]. – Nuotr. Prano Skardžiaus // Komunizmo keliu. – 1983, balandžio 7, Nr. 42 (5098), p. 4.

19. Bendromis pastangomis: [apie sveikatos apsaugos gerinimą Kupiškio rajone] / P. Rimkus // Sveikatos apsauga. – 1983, Nr. 4, p. 1–8.

1984

20. Padedame įsitvirtinti: [apie Kupiškio rajono centrinės ligoninės medikų darbą su jauniaisiais specialistais] / P. Rimkus // Sveikatos apsauga. – 1984, Nr. 6, p. 46–48.

21. Už sveiką žmogų ir jo buitį: [apie Medicinos darbuotojo dieną] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1984, birželio 16, Nr. 72 (5281), p. 1, 2.

1985

22. Didžiausias rūpestis – sveikata: [apie papildomas priemones gyventojų sveikatos apsaugai gerinti] / Povilas Rimkus. – Nuotr. J. Kraujūno // Komunizmo keliu. – 1985, birželio 15, Nr. 72 (5437), p. 2.

23. Naujosios Kupiškio ligoninės foto kronika [Rankraštis] / sudarė P. Rimkus, M. Tamošiūnienė [nuotr. S. Matulevičiaus, A. Šepučio, A. Štelemėko, P. Skardžiaus]. – Kupiškis, 1985 [i. e. 1986]. – 110, [2] lap., [1] įkl.: [76] nuotr., faks., lent.; 30 cm. – Antr. p. viršuje: Lietuvos TSR paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos Kupiškio skyriaus rajono poliklinikos pirminė organizacija. – Tekstas vienoje lapo pusėje. – (įr.)

24. Pražūtingo nuodo vaisiai: [apie alkoholizmo žalą] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1985, gruodžio 3, Nr. 144 (5509), p. 3.

25. Summum bonum medicinae sanitas = [Didžiausias medicinos pasiekimas – sveikata: apie sveikatos apsaugos įstaigas Kupiškio rajone] / parengė M. Tamošiūnienė. – Kupiškis: Kupiškio rajono centrinė ligoninė, 1985. – 11 atsk. lapų. – Turinyje aut.: R. Markelis, K. Ramanauskas, P. Rimkus.

26. Svajonė išsipildė: [šiandien Kupiškyje iškilmingai atidaroma nauja ligoninė] / Povilas Rimkus // Komunizmo keliu. – 1985, spalio 26, Nr. 129 (5494), p. 2, 3.

1986

27. Donorystė / P. Rimkus // Mūsų žodis. – 1986, Nr. 8, p. 20–21.

28. Kraujo tarnybos uždaviniai ir ligonių gydymas – neatskiriami / A. Bartkevičius, P. Rimkus // Sveikatos apsauga. – 1986, Nr. 12, p. 8–12.

29. Padėk savo artimui: [apie donorystę] / P. Rimkus // Komjaunimo tiesa. – 1986, rugsėjo 27.

1987

30. Svarbu pačių gydytojų pozicija ir žinios / I. Misevičienė, E. Baltakis, V. Gustainis, P. Rimkus, T. Snieškus, J. Tamulevičius, I. Sabaliauskaitė. – Lent. – Bibliogr.: 2 pavad. // Sveikatos apsauga. – 1987, Nr. 1, p. 10–12.

1988

31. Respublikos kraujo tarnybos ekonominis eksperimentas / P. Rimkus // Sveikatos apsauga. – 1988, Nr. 8, p. 10–13.

32. Перестройка работы службы крови Литовской ССР / А. П. Барткявичюс, С. В. Бутова, П. П. Римкус, Ю. П. Сенкявичюс // Гематология и трансфузиология. – 1988, т. 33, № 5, с. 59–60.

33. Профилактика СПИД среди доноров / П. Римкус // Актуальные вопросы СПИД в Литовской ССР: сборник статей республиканской конференции, состоявшейся в Каунасе 18 февраля 1988 г. – Каунас, 1988. – С. 70–72.

1989

34. Сравнительное изучение частоты распространения поверхностного антигена гепатита В у доноров / В. В. Вайткенė, Д. Л. Якштонене, Т. В. Гедгаудене, Ю.–П. Ю. Радикас, П. П. Римкус // Актуальные вопросы трансфузиологии и развитие службы крови Литовской ССР: материалы XI республиканской конференции Литовского республиканского научного общества гематологов и трансфузиологов, Вильнюс, 20–21 апреля 1989 г. – Вильнюс, 1989. – С. 32–34.

35. Экономический эксперимент в службе крови Литовской ССР / П. Римкус // Актуальные вопросы трансфузиологии и развитие службы кро-

ви Литовской ССР: материалы XI республиканской конференции Литовского республиканского научного общества гематологов и трансфузиологов, Вильнюс, 20–21 апреля 1989 г. – Вильнюс, 1989. – С. 4–6.

1990

36. Medicinos technikos problemos / P. Rimkus // Sveikatos apsauga. – 1990, Nr. 1, p. 14–17.

1992

37. Jeigu domina gydymas bičių produktais / P. Rimkus // Gydytojų žinios. – 1992, sausio 11–17, p. 7.

1997

38. Sergantiems cukriniu diabetu galima realiai padėti / Pr. Šnipas, P. Rimkus // Medicina ir dar kai kas visiems. – 1997, gegužės 28 (Nr. 13), p. 7.

2002

39. Dezinfekcinių medžiagų parinkimo principai / P. Rimkus – Santr. // Farmacija ir laikas. – ISSN 1392–7426. – 2002, Nr. 6–7, p. 46–47.

2003

40. Miestų gatvės, viešieji ir komerciniai pastatai turi būti pritaikyti ir invalidams... / Povilas Rimkus // Alytaus naujienos. – ISSN 1392–6217. – 2003, sausio 17, p. 6.

41. Nepamirškime žmonių su negalia / Povilas Rimkus // Dainavos žodis. – ISSN 1392–6187. – 2003, sausio 14, p. 6.

42. Vidurių užkietėjimas (obstipacija) ir jo gydymas / P. Rimkus // Farmacija ir laikas. – ISSN 1392–7426. – 2003, Nr. 5, p. 14–15.

2007

43. Profesorius Juozas Blužas man visada išliks Mokytoju / Povilas Rimkus // Profesoriaus Juozo Blužo fenomenas / [sudarymas: Vaiva Lesauskaitė, Elena Stalioraitytė, Dalia Pangonytė, Vladas Japertas]. – Kaunas: Kauno

medicinos universiteto Kardiologijos institutas, 2007 (Kaunas: Morkūnas ir Ko). – P. 273–274.

44. Profesoriaus Juozo Blužo fenomenas / [sudarymas: Vaiva Lesauskaitė, Elena Stalioraitytė, Dalia Pangonytė, Vladas Japertas]. – Kaunas: Kauno medicinos universiteto Kardiologijos institutas, 2007 (Kaunas: Morkūnas ir Ko). – 342, [1] p.: iliustr., faks., portr.; 24 cm. – Turinyje aut.: Rūta Babarskienė, Janina Barauskienė, Bronė Bernotienė, Zita Biržinė, Kamilė Bloznelienė, Ina Blužaitė, Juozas Blužas, Elena Romana Cemnolonskienė, Stanislava Domarkienė, Pranas Grybauskas, Vladas Japertas, Liucija Dalė Jasevičiūtė, Stasys Jokūbaitis, Stasys Korsakas, Aleksandras Kriščiūnas, Genovaitė Kuzmienė, T. Milvydas, Dalia Pangonytė, Vita Pavilionienė, Dalia Rastenienė, **Povilas Rimkus**, Antanas Siudikas, Elena Stalioraitytė, Akvilina Steponavičiūtė-Vaicekavičienė, Donata Stukaitė, Aldona Šermukšnienė, Arvydas Šeškevičius, Kęstutis Šimatonis, Klemensas Tamošiūnas, Joana Tamošiūnienė, Teresė Urbutienė, Edvardas Vaicekavičius, Donatas Vasiliauskas, Danguolė Zikarienė. – Bibliogr.: p. 283–338. – Tiražas 1500 egz. – ISBN 978-9955-409-09-0.

2012

45. Iš apiterapijos kongreso sugrįžus / Sonata Trumbeckaitė, Povilas Rimkus // Lietuvos bitininkas. – ISSN 1392-4737. – 2012, Nr. 3, p. 14–15. *Apie 10-ąjį tarptautinį apiterapijos kongresą, Vokietija.*

2014

46. Apiterapia în Lituania: istoric, prezent și perspective = Apitherapy in Lithuania: history, present and perspectives / Sonata Trumbeckaite, Povilas Rimkus, Algirdas Baltuskevicius // Proceedings of the First Congress of the International Federation of Apitherapy and the VII-th. Congress of the Romanian Apitherapy Society: 17–21 October, 2014, Brasov, Romania = Primul Congres al Federației Internaționale de Apiterapie și al VII-lea Congres al Societății Române de Apiterapie: 17–21 octombrie 2014, Brașov, România / The International Federation of Apitherapy (IFA) and the Romanian Apitherapy Society (RAS); Coordinators: Gabriela Vlăsceanu, Ștefan Stângaciu. Craiova: Editura SITECH. p. 78–79, no. 22.

2015

47. Pirmoji pagalba bityne / Povilas Rimkus // Lietuvos bitininkas. – ISSN 1392-4737. – 2015, Nr. 1, p. 18–19. *Apie pagalbą įgėlus bitei.*

2016

48. Developed of apitherapy in Lithuania / A. Baltuškevičius, P. Rimkus, S. Trumbeckaitė // Second congress of the international Federation of Apitherapy „Apitherapy and bee products: problems and challenges“, September 23–24, 2016, Kaunas, Lithuania=Tarptautinė mokslinė –praktinė konferencija farmacijos specialistams „Apiterapija ir bičių produktai, pagrindinės problemos ir iššūkiai“, 2016 m. rugsėjo 23–24, Kaunas, Lietuva / Lithuanian Apitherapy Society. International Federation of Apitherapy. Department of Drug Technology and Social Pharmacy. Lithuanian University of Health Sciences. – Kaunas, 2016. – P. 1.

49. Įspūdžiai iš antrojo Tarptautinio apiterapijos federacijos kongreso / parengė prof. Sonata Trumbeckaitė, gyd. Povilas Rimkus. – Iliustr. // Ave vita. – ISSN 1648–620X. – 2016, spalio 21, p. 3, 4. *Rugsėjo 23–26 d. Kaune įvyko II tarptautinis apiterapijos federacijos kongresas „Apiterapija ir bičių produktai, pagrindinės problemos ir iššūkiai“ (minimi prof. A. Gendrolis, prof. Jūratė Jankauskienė, dr. D. Jarušaitienė, gydytojas Č. Zvicevičius, gyd. Lukas Mackevičius).*

2018

50. Vytauto Kleizos gyvenimas ir veikla / Povilas Rimkus. – Iliustr. // Vytautas Kleiza: dviejų dešimtmečių ministras. – Vilnius: Lietuvos medicinos biblioteka, 2018. – P. 8–14.

РЕДАКТОРИŲ КОЛЕГИЈОС НАРЫС

51. XVI mokslinės studentų konferencijos, skirtos Tarybų Lietuvos 25-mečiui pažymėti, pranešimų tezės = Тезисы докладов XVI научной студенческой конференций, посвященной 25-летию Советской Литвы / Lietuvos TSR valstybinis aukštojo ir specialiojo vidurinio mokslo komitetas, Kauno medicinos institutas; [redakcinė kolegija: E. Stalioraitytė (ats. redaktorius), J. Blužas, A. Girdenis, V. Grabauskas, V. Kempinskas, S. Kindziulis, A. Laiškonytė, P. Rimkus, O. Tovstik, K. Vaitkevičius ir I. Zaksas]. – Kaunas: [s. n.], 1965 (Kaunas: K. Poželos v. sp.). – 285, [2] p.; 22 cm. – Išplėstinė antr.: Šešioliktosios mokslinės studentų konferencijos, skirtos Tarybų Lietuvos dvidešimtpenkmečiui pažymėti, pranešimų tezės. – Gretut. tekstas liet., rus.. – Aut. r-klė: p.: 259–263.

52. Актуальные вопросы трансфузиологии и развитие службы крови Литовской ССР: материалы 11 республиканской конференции Литовского республиканского научного общества гематологов и трансфузиологов, Вильнюс, 20–21 апреля 1989 г. / Министерство здравоохранения Литовской ССР... [et al.]; ответственный редактор А. Барткявичюс; [редакционная коллегия: П. Римкус, Б. Юцявичус, Я.С. Ушкевич, С.В. Бутова, Я. Сенкявичюс, Э. Швилпонене]. – Вильнюс, 1989. – 295 p.

53. Тезисы докладов XVII научной студенческой конференции, (22–23 апреля 1966г.) / [редакционная коллегия: К. Вайткавичюс, М. Венслаuskas, А. Гирдянис, В. Грабаuskas, Б. Жемайтите, В. Зубе, В. Кемпинскas, М. Подольскis, П. Римкус, В. Садаuskas, Е. Сталиорайтите, Пр. Шнипас, А. Тамашаuskas, О. Товстик]. – Каунас, 1966. – 158 p.

LITERATŪRA APIE GYDYTOJĄ POVILĄ RIMKŲ

1969

54. Gydytojas: [P. Rimkus] / V. Staniulis // Naujas gyvenimas (Prienai). – 1969, kovo 15.

1980

55. Jų kilnumu didžiuojamasi ir žavimasi: [iš rajoninio donorų sąskrydžio; pranešėjas ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] Antanas Orintas. – Nuotr. // Komunizmo keliu. – 1980, balandžio 10, Nr. 44 (4638), p. 3.

56. Kalba rajono IX partinės konferencijos delegatai: [rajo centrinės ligoninės vyr. gydytojo Povilo Rimkaus kalba apie ligoninės partinę organizaciją; užrašė E. Vaičeliūnienė] // Komunizmo keliu. – 1980, gruodžio 23, Nr. 150 (4744), p. 3.

1984

57. Ligoninė? Jau greit!: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie būsimą ligoninę] / Julius Alekna // Komunizmo keliu. – 1984, kovo 20, Nr. 35 (5244), p. 2, 4.

1985

58. Už ligoninės statybą: [apdovanotųjų tarpe – ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] // Komunizmo keliu. – 1985, spalio 26, Nr. 129 (5494), p. 1.

1990

59. Дефицит: есть путь преодоления его: [беседа с главным специалистом по медицинской технике Минздрава республики П. Римкусом / записала] А. Гасюнене // Советская Литва. – 1990, 12 января.

1998

60. Apiterapijos simpoziumas Slovėnijoje: [1998 m. rugsėjo 17–19 d.; minimi medikai K. Kadziauskienė, P. Rimkus] // Ūkininko patarėjas. – 1998, spalio 31 d., p. 12.

61. Rimkus Povilas // Kas yra kas Lietuvoje – 97/98. – Kaunas, 1998. – P. 567.

2001

62. Gydymas bičių produktais / A. Grikštienė // Farmacija ir laikas. – 2001, Nr. 5, p. 34–35. *Minimi profesoriai A. Lukoševičiūtė, A. Eviltis, gyd. V. Stankevičius, prof. A. Gendrolis, dr. P. Rimkus, docentė N. Savickienė, dr. L. Kubilienė, dr. L. Mackevičius, dr. J. Ruolia.*

63. Ir malonumas, ir nauda / V. Staniulevičienė // Slauga. – 2001, Nr. 10, p. 20. *Apie respublikinę akušerių konferenciją „Sveika moteris – sveikas vaikas“, įvykusią Vilniuje spalio mėnesį; minimi medikai A. Bartaškienė, J. Savulionienė, V. Staniulevičiūtė, I. Bondarenko. A. Lukoševičius, P. Rimkus, R. Giliasevičienė, N. Burokienė, D. Jatužienė, R. Mekienė, A. Vaitkuvienė.*

2003

64. Lietuvos apiterapeutai užsienyje // Bičių produktai – žmonių sveikatai. – Kaunas: Salix alba, 2003. – P. 84 – 89. *Minimi gyd. J. Leipus, R. Leonavičius, dr. A. Baltuškevičius, prof. S. Čepulis, gyd. K. Nešukaitienė, prof. A. Vileišis, dr. K. Kadziauskienė, gyd. J. Mickevičius, P. Rimkus, L. Mackevičius, dr. K. Valiukienė, V. Milašienė, L. Kubilienė, prof. A. Gendrolis, dr. D. Stasytytė-Bunevičienė.*

65. Lietuvos apiterapeutų asociacijos veikla // Bičių produktai – žmonių sveikatai. – Kaunas: Salix alba, 2003. – P. 74 – 83. *Minimi gyd. Povilas Rimkus, dr. K. Kadziauskienė, prof. A. Gendrolis, gyd. L. Mackevičius, doc. A. Baltuškevičius, gyd. J. Mickevičius, dr. V. Milašienė, gyd. M. Gradauskienė, doc. J. Jankauskienė, dr. V. Kamarauskas, dr. K. Valiukienė, apiterapeutė D. Stasytytė-Bunevičienė, dr. A. Keturkienė, gyd. D. Pocienė, G. Kalinkienė, apiterapeutas Č. Zvicevičius, gyd. A. Astrauskienė, J. Bunevičius, L. Kubilienė, J. Ruolia, doc. N. Savickienė, okulistė S. Purtokienė.*

2004

66. Ar grįš ligoninės statytojas // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2004, spalio 7–13 (Nr. 40), p. 15. *Minimi Panevėžio ligoninės Traumatologijos sk. ved. Robertas Lapka, Kupiškio ligoninės terapeutė Roma Ramanauskienė, Vilniuje veikiančios bendrovės „Apiterapija“ dir. Povilas Rimkus.*

67. Brangi kaip savas vaikas: [interviu su VšĮ Kupiškio ligoninės direktoriumi Povilu Rimkumi] / Eugenija Urbonienė // Kupiškio žinios. – ISSN 1392-8627. – 2004, spalio 22, Nr. 83 (500), p. 1.

68. Grįžta buvęs vyr. gydytojas: [Kupiškio ligoninei vadovaus Povilas Rimkus] / Rimantas Urbonas // Kupiškio žinios. – 2004, spalio 13, Nr. 80 (497), p. 1.

69. Sugrįžęs vyr. gydytojas žada permainas: [Kupiškio rajono savivaldybės konkursą ligoninės vyr. gydytojo pareigoms laimėjo Povilas Rimkus] / Gaila Matulytė // Kupiškėnų mintys. – 2004, spalio 12, Nr. 118 (7999), p. 1, 3.

2005

70. Apie ligoninės ateitį – kaime: [seminaras Adomynėje, skirtas Kupiškio ligoninės ateities klausimams ir širdies ligų problemoms aptarti, kuriame dalyvavo vyr. gydytojas Povilas Rimkus ir kardiologė Zinaida Odininė] / Gaila Matulytė // Kupiškėnų mintys. – 2005, lapkričio 24, Nr. 139 (8171), p. 2.

71. Atvirų durų diena – naujiena Kupiškio ligoninėje: [VšĮ Kupiškio ligoninė vyr. gydytojas Povilas Rimkus surengė atvirų durų dieną] / Rita Briedienė. – Nuotr. // Kupiškio žinios. – 2005, gegužės 4, Nr. 33 (552), p. 1.

72. Atvirų durų diena ligoninėje nesudomino: [ligoninės vyriausiojo gydytojo Povilo Rimkaus ataskaita apie gyventojų anketavimo rezultatus, medikų streiką, atlyginimus] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, gegužės 3, Nr. 52 (8084), p. 1, 2.

73. Balsų dauguma – permainoms ligoninėje: [savivaldybės tarybos posėdyje Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus pateikė svarstyti ligoninės restruktūrizacijos 2005–2008 metų programą] / Rita Briedienė. – Nuotr. // Kupiškio žinios. – 2005, gruodžio 3, Nr. 91 (610), p. 1, 2.

74. Darbo partijos desantas Kupiškyje: [svečiai susitiko su VšĮ Kupiškio ligoninė vyr. gydytoju P. Rimkumi] / Rita Briedienė. – Nuotr. // Kupiškio žinios. – 2005, gruodžio 17, Nr. 95 (614), p. 1, 2.

75. Gydomo įstaigose – parašų manija: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie naujas Pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymo nuostatas] / Jurgita Žiukaitė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, sausio 15, Nr. 6 (8038), p. 1, 2.

76. Gydytojams teks mokytis ir daili rašyti: [VšĮ Kupiškio ligoninė vyriausiasis gydytojas Povilas Rimkus mano, jog medikai privalo išlikti atviri višioms] / Rita Briedienė // Kupiškio žinios. – 2005, kovo 30, Nr. 23 (542), p. 1, 2.

77. Greitoji – itin skubiai pagalbai, o ne pervežimui: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus ragino žmones dėl traumų ar negalavimų darbo metu kreiptis į polikliniką ar dienos chirurgijos skyrių] / Gaila Matulytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, gruodžio 29, Nr. 153 (8185), p. 2.

78. Kardiograma kompiuteriu nukeliaus tiesiai į klinikas / Gaila Matulytė. – Ilustr. // Gimtasis Rokiškis. – ISSN 1822-7740. – 2005, gegužės 11, priedas „Aukštaičių kraštas“, p. 4. *Kupiškio miesto gydymo įstaigos Santariškių klinikų pasiūlymu dalyvauja Europos Sąjungos struktūrinių fondų finansuojamoje programoje, pagal kurią pirminio ir antrinio tipo gydymo įstaigose bus įrengti modernūs kardiologijos centrai. Str. minimas P. Rimkus.*

79. Kardiograma kompiuteriu nukeliaus tiesiai į klinikas: [Kupiškio rajono ligoninės vadovo Povilo Rimkaus teigimu, ligoninėje jau parinkta kardiologijos centro vieta] / Gaila Matulytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, gegužės 12, Nr. 56 (8088), p. 5.

80. „Kiek kainuoja privalomasis civilinės atsakomybės draudimas?“ / [su Kupiškio ligoninės vyr. gyd. Povilo Rimkaus, Kuršėnų ligoninės dir. Alvydo Kryliaus, Ukmergės PSPC vyr. gyd. Janinos Galiauskienės komentarais]. – Ilustr. // Sveikatos išdas. – 2005, kovo 31 – balandžio 13 (Nr. 13), p. 2.

81. Kupiškio ligoninė atsidūrė prie permainų slenksčio: [pokalbis su vyriausiuoju gydytoju Povilu Rimkumi / užrašė] Virginija Juškienė. – Portr. // Panevėžio rytas. – ISSN 1392-2386. – 2005, lapkričio 12, p. 6.

82. Kupiškio ligoninei – politikų nuosprendis / Virginija Juškienė // Panevėžio rytas. – ISSN 1392-2386. – 2005, gruodžio 2, p. 9. *Minimi Panevėžio TLK dir. Jonas Narbutas, Panevėžio ligoninės vyr. gyd. Česlovas Gutauskas, Kupiškio ligoninės vyr. gyd. Povilas Rimkus.*

83. Kupiškio ligoninėje – naujas skyrius: [vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie naujo kardiologijos skyriaus atidarymą] / Dalius Alionis. – Nuotr. // Kupiškio žinios. – 2005, spalio 29, Nr. 82 (601), p. 1.

84. Ligoninė ieško maitinimo paslaugos teikėjų: [vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie ligoninės virtuvės atnaujinimą] / Banguolė Aleknienė //

Kupiškėnų mintys. – 2005, balandžio 14, Nr. 44 (8076), p. 2.

85. Ligoninė pradeda didįjį taupymą: [VšĮ Kupiškio ligoninė vyr. gydytojo Povilo Rimkaus spaudos konferencija] / Rita Briedienė // Kupiškio žinios. – 2005, rugpjūčio 24, Nr. 63 (582), p. 1.

86. Ligoninėje taupoma ir etatų sąskaita: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie taupymą] / Gaila Matulytė // Kupiškėnų mintys. – 2005, rugpjūčio 23, Nr. 100 (8132), p. 1.

87. Ligoninės restruktūrizacija: kokybės ar išlikimo klausimas? / Gaila Matulytė. – Iliustr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392–8384. – 2005, spalio 27, p. 1, 2. *Apie Sveikatos apsaugos ministerijos sekretoriaus J. S. Janonio, Valstybinės ligonių kasos direktoriaus pav. H. Baubino ir Panevėžio teritorinės ligonių kasos dir. J. Narbuto apsilankymą Kupiškio rajono ligoninėje, kurio metu su rajono meru L. Apšega ir ligoninės vyr. gydytoju P. Rimkumi aptartos šios gydymo įstaigos perspektyvos.*

88. Ligonių kasų pinigus Taryba skirsto lengva ranka: [diskusiją sukėlė Kupiškio ligoninės vyr. gydytojui Povilui Rimkui nustatytas 29,5 bazinės mėnesinės algos dydžio tarnybinis atlyginimas] / Banguolė Aleknienė // Kupiškėnų mintys. – 2005, gegužės 26, Nr. 62 (8094), p. 3.

89. Pacientai medicinos problemas paliko spręsti medikams: [pokalbis su Kupiškio ligoninės vyr. gydytoju Povilu Rimkumi / kalbėjosi] Virginija Juškienė. – Iliustr. // Panevėžio rytas. – ISSN 1392–2386. – 2005, gegužės 7, p. 6. *Apie apklausą dėl Kupiškio ligoninės teikiamų medicinos paslaugų kokybės ir tikslingumo.*

90. Pacientams žalos atlyginti dar neteko: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus žiniasklaidos atstovus pakvietė į spaudos konferenciją] / Gaila Matulytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, kovo 12, Nr. 30 (8062), p. 7.

91. Paslaptys saugomos net ligoniui mirus: [pokalbis su VšĮ Kupiškio ligoninės vyr. gydytoju Povilu Rimkumi; kalbėjosi Rita Briedienė] // Kupiškio žinios. – 2005, sausio 29, Nr. 8 (526), p. 1, 3.

92. Po eksperimentų – minimali ligoninė: [iš ligoninės vadovo Povilo Rimkaus susitikimo su žiniasklaida] / Gaila Matulytė // Kupiškėnų mintys. – 2005, spalio 29, Nr. 129 (8161), p. 1, 7.

93. Restruktūrizacija, kokia ji yra – be šampano ir gėlių : [pokalbis su Panevėžio TLK dir. Jonu Narbutu] / kalbino Solveiga Potapovienė. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2005, gruodžio 1–7 (Nr. 48), p. 14–16. *Minimas Kupiškio ligoninės vyr. gyd. Povilas Rimkus.*

94. Sudėtingos padėties ligoninėje jos vadovas nelinkęs dramatizuoti: [šiandieninę ligoninės situaciją komentuoja ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Gaila Matulytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, liepos 21, Nr. 86 (8118), p. 1, 2.

95. Sugrįžęs po dvidešimties metų rado du naujus gydytojus / Banguolė Aleknienė // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2005, lapkričio 17, p. 1, 2. Kupiškio rajono medicinos įstaigų vadovai apie medicinos padėtį kalbasi su Tėvynės sąjungos frakcijos atstovais. Str. minimas P. Rimkus.

96. „Šito vaiko aš neleisiu skriausti“: [pokalbis su VšĮ Kupiškio ligoninės vyriausiuoju gydytoju Povilu Rimkumi / kalbėjosi] Rita Briedienė // Kupiškio žinios. – ISSN 1392-8627. – 2005, spalio 29 p. 2, 3. *Kupiškio ligoninėje aptartas antrasis restruktūrizacijos etapas 2006–2008 metais.*

97. Už gyventojų skirtus pinigų – naujas prietaisai: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus pasakoja, ką įsigijo už gautas pajamas] / Jurgita Žiukaitė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2005, sausio 8, Nr. 3 (8035), p. 8.

2006

97. Asmeniniai nuostoliai – dėl nežinojimo: [Kupiškio neįgaliųjų draugijos ataskaitiniame susirinkime dalyvavo ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Eleonora Vaičeliūnienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, balandžio 4, Nr. 37 (8223), p. 1, 2.

98. Baigiasi metai, bet ne rūpesčiai: [ligoninės vadovas Povilas Rimkus ir jo pavaduotoja Roma Ramanauskienė spaudos konferencijoje kalbėjo apie ligoninės veiklą] / Eugenija Urbonienė. – Nuotr. // Kupiškio žinios. – 2006, gruodžio 23, Nr. 97 (714), p. 3.

99. Daktaras sutiko su kritika: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus priėmė kritiką] / Gintaras Jurgėlas // Kupiškėnų mintys. – 2006, balandžio 29, Nr. 47 (8233), p. 2.

100. Dienos chirurgija – bent jau minimali užuovėja rajono gyventojui: [vietoje chirurgijos skyriaus atsirado dienos chirurgijos skyrius; apie tai pasakoja

ligoninės vadovas Povilas Rimkus] / Jurgita Žiukaitė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, kovo 4, Nr. 25(8211), p. 1, 8.

101. Džiaugėsi atnaujintomis patalpomis ir pagerbė medikus veteranus: [atnaujintas patalpas vyriausiasis ligoninės gydytojas Povilas Rimkus aprodė rajono merui Leonui Apšagai ir rajono Tarybos sveikatos ir socialinės apsaugos komiteto pirmininkui Albinui Vaižmužui] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, gegužės 13, Nr. 53 (8239), p. 6.

102. Gydomas pagal ministro receptą: [VšĮ Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus ir jo pavaduotoja gydytoja Roma Ramanauskienė tiki ligoninės šviesia perspektyva] / Ovidijus Petkevičius. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, gruodžio 21, Nr. 145 (8331), p. 1, 3.

103. Į ligoninę atidirbti – kas teisybė? / Banguolė Aleknienė. – Iliustr. // Gimtasis Rokiškis. – ISSN 1822-7740. – 2006, lapkričio 29, priedas „Aukštaičių kraštas“, p. 5. *Kupiškio ligoninės vaikų ligų skyriuje gulėjusios moterys apie privalomą savo palatos priežiūrą, Biržų ir Rokiškio ligoninių direktorių požiūrį į tai. Minimasis P. Rimkus.*

104. Į ligoninę atidirbti – kas teisybė?: [į kupiškėnės Žydrūnės kritiką atsiliepią ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, lapkričio 25, Nr. 134 (8320), p. 1, 7.

105. Ko vertas vienos dienos ligonis?: [pasisakymai / užrašė] Diana Šležienė. – Iliustr. – Aut.: Viačeslavas Zaksas, Vytautas Basys, Rita Banevičienė, Povilas Rimkus // Ekstra sveikata. – ISSN 1822-0770. – 2006, Nr. 7, p. 10–12.

106. „Kol bus kupiškėnų, tol Kupiškyje veiks ligoninė“: [VšĮ Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus spaudos konferencijoje su žurnalistais pasidalino savo įstaigos gyvenimo aktualijomis] / Eugenija Urbonienė // Kupiškio žinios. – 2006, spalio 7, Nr. 76 (693), p. 2.

107. Kupiškyje eilių pas gydytojus nėra, nes nėra gydytojų: prezidentas Valdas Adamkus, užvakar su palyda atvykęs į Kupiškį susipažinti su šio rajono sveikatos apsaugos problemomis, buvo patikintas, kad jų rajono centre beveik nėra. – Iliustr. // Vakaro žinios. – ISSN 1648-7435. – 2006, gruodžio 8, p. 9. *Apie LR Prezidento V. Adamkaus viešnagę Kupiškyje, susitikimą su medikais, Kupiškio ligoninės vadovo P. Rimkaus paaiškinimus, kad trūksta medikų specialistų.*

108. Ligoninė – rinkimų kampanijos įkaitė / Jonas Kastys // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2006, lapkričio 23–29 (Nr. 47), p. 5. *Pateikiamos Panevėžio ligoninės dir. Česlovo Gutausko, gyd. Povilo Rimkaus nuomonės.*

109. Ligoninė mūsų mieste buvo, yra ir bus...: [Kupiškio ligoninėje surengtoje spaudos konferencijoje vyr. gydytojas Povilas Rimkus informavo apie rekonstrukciją] / Jurgita Žiukaitė // Kupiškėnų mintys. – 2006, spalio 7, Nr. 113 (8299), p. 1, 7.

110. Ligoninės ateitis jos vadovui atrodo šviesi: [apie Kupiškio ligoninę; minimas ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Virginija Juškienė // Panevėžio rytas. – 2006, rugpjūčio 22, p. 7.

111. Medikai dalinasi darbais: [Kupiškio ligoninė ir Kupiškio pirminės asmens sveikatos priežiūros centras sutarė dėl medicinos pagalbos teikimo gyventojams; ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Bangulė Aleknienė // Kupiškėnų mintys. – 2006, vasario 4, Nr. 14 (8200), p. 2, 7.

112. Medikų šeimos nelaimė sumušė rekordą / Diana Makšimienė // Panevėžio rytas. – ISSN 1392–2386. – 2006, rugpjūčio 2, p. 1, 7. *Minimi Kupiškio ligoninės vyr. gyd. Povilas Rimkus, sk. ved. Vanda Savukienė, gyd. Romualdas Savukas.*

113. Ministras gilinosi į Kupiškio medikų problemas: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus pasikvietė sveikatos apsaugos ministrą Žilviną Padaigą] / Rimantas Urbonas. – Iliustr. // Kupiškio žinios. – 2006, kovo 22, Nr. 22 (639), p. 1.

114. Ministro pažadai didinti atlyginimus sukėlė tik juoką: [Kupiškio ligoninėje jos vadovo Povilo Rimkaus kvietimu lankėsi sveikatos apsaugos ministras Žilvinas Padaiga ir Panevėžio teritorinės ligonių kasos direktorius Jonas Narbutas] / Jurgita Žiukaitė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, kovo 18, Nr. 30 (8216), p. 1, 7.

115. Pokyčiai ligoninėje nesutrikdė jos darbo: [pokalbis su VšĮ Kupiškio ligoninės vyr. gydytoju Povilu Rimkumi; kalbėjosi Rita Briedienė] // Kupiškio žinios. – 2006, kovo 18, Nr. 21 (638), p. 1, 2.

116. Povilas Rimkus: „Sugrįžau į savo ligoninę“: [pasakojimas / užrašė] Jonas Kastys, Arvydas Ovsenka. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–

1437. – 2006, sausio 12–18 (Nr. 2), p. 12–13.

117. Provincijos medikams teko karti piliulė / Virginija Juškienė. – Iliustr. // Panevėžio rytas. – ISSN 1392–2386. – 2006, kovo 22, p. 7. *Minimi sveikatos apsaugos ministras Žilvinas Padaiga, Panevėžio TLK dir. Jonas Narbutas, Kupiškio ligoninės vadovas Povilas Rimkus, chirurgas Vykintas Tubelis.*

118. Rajono ligoninės nykimas – daugiau nei akivaizdus: [gauti medicinos pagalbą Kupiškyje yra pakankamai ribota, bet rajono ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus įsitikinęs, jog ligoninė be chirurgijos skyriaus tikrai nežlugs] / Ovidijus Petkevičius. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2006, rugpjūčio 31, Nr. 97 (8283), p. 1, 5.

119. Rimkus Povilas // Kas yra kas Lietuvoje 2006. – Kaunas, 2006. – P. 889.

120. Ryžtis permainingoms padrąsino žadėti milijonai: reorganizuojamoje Kupiškio ligoninėje – ir nerimo, ir vilties nuojautos / Virginija Juškienė. – Iliustr. // Panevėžio rytas. – ISSN 1392–2386. – 2006, sausio 6, p. 9, 10. *Pateikiamos Kupiškio ligoninės vyriausiojo gydytojo Povilo Rimkaus ir chirurgo V. Tubelio nuomonės.*

2007

121. Gydytojas ir jo pacientė susitiko po keturiasdešimties metų / Solveiga Potapovienė. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2007, lapkričio 29–gruodžio 5 (Nr.48), p. 5. *Minimas gydytojas Povilas Rimkus.*

122. Istorinė diena – studentai medikai svajoja apie Kupiškį: [rajo savivaldybėje Kupiškio ligoninės vyr. gydytojo Povilo Rimkaus iniciatyva pasikalbėta su meru Jonu Jaručiu ir jo pavaduotoju Aidu Mikėnu apie rajono sveikatos įstaigų perspektyvą] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2007, liepos 12, Nr. 77 (8411), p. 1, 2.

123. Ligoninės priimamasis – lyg pragaro vartai: [į klausimus atsako ligoninės vadovas Povilas Rimkus] / Gintaras Jurgėlas. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2007, vasario 23, Nr. 23 (8357), p. 1, 2.

124. Paieškos gyventojų poreikiams tenkinti: [ligoninės vadovai – vyr. gydytojas Povilas Rimkus ir jo pavaduotoja Roma Ramanauskienė vietos žurnalistus sukviė į spaudos konferenciją, kad papasakotų apie ligoninės pasiekus

veiklos rezultatus] / Eugenija Urbonienė. – Ilustr. // Kupiškio žinios. – 2007, sausio 3, p. 1, 3.

125. Politikų pyragas rezidentams negardus / Ieva Adomaitytė; [su politiko, gydytojo Antano Matulo komentarų]. – Ilustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648-1437. – 2007, balandžio 19-25 (Nr. 16), p. 3. *Minimi Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus, doc. Dainius Pūras.*

126. Rimkus Povilas. – Portr. // Kas yra kas Lietuvoje. Medicina.— Kaunas: Neolitas, [2007]. – P. 316.

127. Sveikatos reforma: praraja tarp pacientų lūkesčių ir vykdytojų užmojų?: [pasisakymai tema „Ar ligoninė arčiau namų tikrai geriau?“] / parengė Rasa Prascevičienė. – Aut.: Romualdas Žekas, Povilas Rimkus, Rolandas Rastauskas, Antanas Martusevičius, Rūta Nadišauskienė, Guoda Steponavičienė // Ūkininko patarėjas. – ISSN 1392-2769. – 2007, vasario 24, p. 3.

128. Tikri ar menami pragiedruliai virš ligoninės: [konferenciją vietos žiniasklaidos atstovams surengė Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Ovidijus Petkevičius. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2007, vasario 8, Nr. 16 (8350), p. 1, 3.

129. Vyriausiasis gydytojas žada prigriebti gydytojus: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie vaistų išrašinėjimą] / Gintaras Jurgėlas // Kupiškėnų mintys. – 2007, vasario 17, Nr. 20 (8354), p. 2.

2008

130. Ar dar turėsime rajone ligoninę?: [kaip Kupiškio ligoninė gyvena šiandien, kokios ateities perspektyvos, mintimis dalinasi vyr. gydytojas Povilas Rimkus] / Nida Šulcienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, sausio 19, Nr. 8 (8490), p. 1, 7.

131. Atsakymai pagimdė naujų klausimų: [pokalbis su Kupiškio rajono savivaldybės tarybos nariu Valentinu Beinoriumi / kalbėjosi] Gintaras Jurgėlas. – Ilustr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2008, gruodžio 4, p. 1, 3. *Kupiškio rajono savivaldybės tarybos posėdyje ligoninės direktorius Povilas Rimkus ne iki galo atsakė į tarybos narių klausimus.*

132. Būkit sveiki – ligos atostogauja: ligoninių gydytojai ir personalas atostogauja, ligoniai nepriimami. Tokia šios vasaros sveikatinimo politika. Jei,

savo nelaimei, rimtai susirgsite, teks važiuoti keliasdešimt, o gal ir visą šimtą kilometrų į artimiausią dar veikiančią gydymo įstaigą / Virginija Grigaliūnienė. – Ilustr. // Vakarų žinios. – ISSN 1648-7435. – 2008, birželio 16, p.1, 4. *Apie Kupiškio rajono vaikų ligų ir dienos chirurgijos skyrių uždarymą vasaros atostogų periodu, panašią padėtį dėl medikų stokos kitose rajonų gydymo įstaigose (str. V. Ž. komentaras „Gaila, ministerija neturi kada dirbti“ su Seimo nario A. Matulo ir Kupiškio ligoninės direktoriaus P. Rimkaus komentarais).*

133. Gydytoja jaučiasi terorizuojama / Gintaras Jurgėlas. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2008, lapkričio 25, p. 1–2. *Gydytojos kardiologės Zinaidos Odininės konfliktai su Kupiškio rajono ligoninės vyriausiuoju gydytoju Povilu Rimkumi.*

134. Gydytojai gali likti be svarbios informacijos / Natalija Voronaja: [su Kupiškio ligoninės direktoriaus Povilo Rimkaus ir Farmacijos departamento Farmacinės veiklos skyriaus vedėjos Gražinos Bobelienės komentarais]. – Ilustr. // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648-2956. – 2008, lapkričio 19, p. 5. *Apie Farmacijos departamente rengiamą vaistinių preparatų reklamos taisyklių pakeitimo projektą.*

135. Latviai sėmėsi patirties Kupiškyje: [ligoninės direktorius Povilas Rimkus pasakojo, kas latviams padarė įspūdį] / Irena Bujanauskienė // Kupiškio žinios. – 2008, spalio 11, Nr. 116 (954), p. 1, 3.

136. Ligoninė dirba taupydamą lėšas: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus atsako, ar tikrai vasarą bus uždaryta ligoninė] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, birželio 14, Nr. 66 (8548), p. 2.

137. Ligoninėje buvo surengtas neaišku kam adresuotas spektaklis: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus politikams ir visuomenei atsakė į klausimus] / Gintaras Jurgėlas. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, gruodžio 16, Nr. 143 (8625), p. 1, 2.

138. Ligoninėje naujas greitosios pagalbos automobilis: [naują automobilį apžiūrėjo ligoninės vadovas Povilas Rimkus ir rajono meras Jonas Jarutis] / Nida Šulcienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, vasario 7, Nr. 16 (8498), p. 5.

139. Ligoninės direktoriui pradėta kasti duobė: [Kupiškio savivaldybės tarybos posėdyje svarstyta viešosios įstaigos „Kupiškio ligoninė“ direktoriaus

Povilo Rimkaus veikla] / Gintaras Jurgėlas // Kupiškėnų mintys. – 2008, lapkričio 22, Nr. 133 (8615), p. 1, 7.

140. Ligoninės vadovas atsiskaitė už savo veiklą / Irena Bujanauskienė. – Iliustr. // Kupiškio žinios. – ISSN 1392–8627. – 2008, gruodžio 13, p. 1–2. *Kupiškio rajono ligoninės vadovas Povilas Rimkus atsiskaitė visuomenei.*

141. Ligoninės veiklos rezultatas minusinis: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus pateikė praėjusių metų ligoninės finansinę ataskaitą] / Gintaras Jurgėlas // Kupiškėnų mintys. – 2008, balandžio 1, Nr. 36 (8518), p. 2.

142. Medicinos darbuotojai neliko pamiršti: [VšĮ Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus išreiškė viltį, kad švęsti kartu Medicinos dieną taps tradicija] / Nida Šulcienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, gegužės 15, Nr. 53 (8535), p. 1, 2.

143. Miestas jau turi savo reumatologą: [Kupiškio miesto ligoninės direktoriaus Povilo Rimkaus kabinete pristatytas gydytojas reumatologas] / Irena Bujanauskienė // Kupiškio žinios. – 2008, rugsėjo 4, Nr. 100 (938), p. 1, 3.

144. Miesto ligoninei – naujas automobilis: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus rajono valdžiai ir žiniasklaidos atstovams pristatė naują automobilį ligoniams vežti] / Irena Bujanauskienė // Kupiškio žinios. – 2008, vasario 7, Nr. 15 (853), p. 1, 4.

145. Miesto ligoninės direktoriui teks aiškintis: [Tėvynės sąjungos frakcijos seniūnas Valentinas Beinoris pateikė tarybos narių klausimą Kupiškio ligoninės direktoriui Povilui Rimkui dėl ligoninės reorganizavimo] / Irena Bujanauskienė // Kupiškio žinios. – 2008, lapkričio 22, Nr. 133 (971), p. 1, 2.

146. Rajoninės ligoninės buvo, yra ir bus: [pasakoja Kupiškio ligoninės dir. Povilas Rimkus / užrašė] Natalija Voronaja. – Iliustr. // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648–2956. – 2008, spalio 22, p. 11.

147. Rajono verslininkai ligoninės neremia: [Kupiškio ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus sukvietė rajono valdžios atstovus, seniūnus, kaimo bendruomenių atstovus susipažinti su 2007 m. ligoninės veiklos ataskaita] / Nida Šulcienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, vasario 12, Nr. 18 (8500), p. 1, 3.

148. Rimkus Povilas. – Nuotr. // Kas yra kas Lietuvoje 2008. – Kaunas: UAB „Neolitas“, 2008. – P. 1018. Gimė 1943 11 30 Rokiškyje. Kupiškio ligo-

ninės vyriausiasis gydytojas. Lietuvos apiterapeutų asociacijos garbės narys, Lietuvos epileptologų draugijos narys.

149. Skandalingai išgarsėjęs medikas konsultuos kupiškėnus: [VšĮ Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus susitiko su vietos žiniasklaidos atstovais] / Ingrida Žiukaitė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2008, rugsėjo 4, Nr. 100 (8582), p. 1, 2.

150. Vasarą sirgti kupiškėnams nepatariama: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus apie atostogų grafikus vasaros metu] / Irena Bujanauskienė // Kupiškio žinios. – 2008, birželio 14, Nr. 66 (904), p. 1, 2.

151. Vasara: dirbti ligoninei ar atstogauti? / Solveiga Potapovienė // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2008, birželio 26–liepos 2 (Nr. 26), p. 4. *Pateikiamos Kupiškio ligoninės dir. Povilo Rimkaus, pavad. gydymui Romos Ramanauskienės, Ukmergės ligoninės vyr. gyd. Algimanto Veličkos, Šalčininkų rajono savivaldybės ligoninės dir. Zbignevo Semenovič, Anykščių ligoninės vyr. gyd. Daliao Vaigino, Kėdainių ligoninės dir. pavad. gydymui Ritos Kuodienės nuomonės.*

2009

152. Ar sutiktumėte savo kūną paaugoti medicinos mokslui?: [į klausimą atsako VU doktorantas kardiochirurgas Saulius Raugelė, Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus ir KMU Skubios pagalbos sk. vadovas Kęstutis Stašaitis] / kalbėjosi Natalija Voronaja. – Iliustr. – Rubrika: Nuomonių ringas // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648–2956. – 2009, rugsėjo 16, p. 2.

153. Įamžinta atmintis / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2009, lapkričio 30, p. 9, 15. *Apie Likėnų sanatorijos kūrėjo gyd. Igno Vaitoškos 100-ųjų gimimo metinių minėjimą Kupiškio rajone, Skapiškyje; pateikiamos gyd. Dalios Vasiliauskaitės, gyd. odontologės Zinos Belickienės, Kupiškio rajono ligoninės vadovo Povilo Rimkaus nuomonės; minima Seimo Pirmininkė Irena Degutienė.*

154. Informacijos poliklinikoje turėtų daugėti: [ligoninės direktorius Povilas Rimkus atsakė į savivaldybės tarybos narių klausimus] / Gintaras Jurgėlas // Kupiškėnų mintys. – 2009, balandžio 16, Nr. 44 (8674), p. 1, 3.

155. Išsėtinė sklerozė: per pažinimą – į efektyvesnį gydymą: [pokalbis su Lietuvos išsėtinės sklerozės sąjungos generaline sekretore Aldona Droseikiene] / parengė gyd. S. Kenis. – Iliustr. // Lietuvos gydytojo žurnalas. –

ISSN 1648–3154. – 2009, Nr. 3, p. 77–80. *Pateikiamos Panevėžio apskrities ligoninės pirmojo Neurologijos skyriaus gydytojos neurologės Daivos Bagurskienės, Biržų rajono neurologės Dalios Einorienės, VĮ Kupiškio ligoninės vyriausiojo gydytojo Povilo Rimkaus ir Kupiškio ligoninės neurologės Bronės Vaitiekūnaitės nuomonės.*

156. Kai kurie ligoninės darbuotojai jau dugne: [savivaldybės tarybos posėdyje ligoninės direktoriaus Povilo Rimkaus pareikštos mintys apie šios įstaigos darbuotojų atlyginimus ir jų mokėjimą dalimis sukėlė grandininę reakciją] / Gintaras Jurgėlas. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2009, gegužės 2, Nr. 51 (8681), p. 1, 3.

157. Laiku priimti sprendimai – rami ateitis: [pokalbis su Kupiškio ligoninės direktoriumi Povilu Rimkumi / užrašė] Natalija Voronaja. – Iliustr. // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648–2956. – 2009, rugsėjo 9, p. 5.

158. Ligoninėje darbuosis studentės: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus apie studentes, kurios darbuosis ligoninėje] / Irena Bujauskienė. – Iliustr. // Kupiškio žinios. – 2009, sausio 6, Nr. 1 (986), p. 1, 2.

159. Ligonio mirtis užminė mįslę: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus teisinosi, kad Panevėžio apskrities ligoninė vilkino pervežti ligonį] / Ingrida Stakytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2009, spalio 22, Nr. 123 (8753), p. 4, 5.

160. Medikai pašiurpo nuo direktoriaus kalbų: [ligoninės vadovas Povilas Rimkus oficialiai pasakojo apie darbuotojų atlyginimus] / Gintaras Jurgėlas. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2009, balandžio 21, Nr. 46 (8676), p. 1, 3.

161. Medikams vėluojama mokėti atlyginimus: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus apie ligoninės skolas ir vėluojančius atlyginimus] / Valentina Žigienė // Kupiškio žinios. – 2009, kovo 3, Nr. 24 (1009), p. 3.

162. Mokestis už gydymą – lyg caro įvestas barzdos mokestis: [žurnalistė klausė eilinių žmonių ir specialistų, taip pat P. Rimkaus nuomonės apie mokestį už gydymą] / Valentina Žigienė // Kupiškio žinios. – 2009, vasario 19, Nr. 19 (1004), p. 1, 5.

163. Moterys gimdys automobiliuose? / Rida Briedienė, Dalia Zibolienė. – Iliustr. // Gimtasis Rokiškis. – ISSN 1822-7740. – 2009, gegužės 23, p. 1, 4. *Kalbos apie Rokiškio rajono ligoninės akušerijos-ginekologijos skyriaus uždarymą sulaukė gyventojų pasipiktinimo. Gyventojai pasipiktinę dabartine*

rajono valdžia, kuri mąsto tik apie save ir nerūpi eiliniai gyventojai. Sveikatos apsaugos darbuotojai, rajono meras, ligoninės personalas, Kupiškio ir Anykščių ligoninių gydytojai apie sunkų finansavimą, gydytojų trūkumą, ligoninės skyrių uždarymą, o tai atsiliepia gyventojams. Minimasis gydytojas Povilas Rimkus.

164. Pažiūrėkime per kitą prizmę: [pasakoja Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus / užrašė] Kazimieras Valius. – Portr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2009, rugsėjo 16, p. 4.

165. Rajonų ligoninėse nebeliks chirurgų: po dvylikos metų sastingio dešinieji vėl bando reformuoti Lietuvos sveikatos sistemą / Jonė Kučinskaitė. – Ilustr. // Veidas. – ISSN 1392-5156. – 2009, Nr. 34 (rugpjūčio 24), p. 40-41. *Pristatomi Vyriausybės patvirtinti vadinamieji Sveikatos sistemos pertvarkos metmenys, komentuojama su ligoninių reforma susijusi sritis, aiškinamasi, dėl kokių priežasčių mažų provincijos ligoninių vadovai ir rajonų merai kritiškai vertina planuojamas pertvarkas, pateikiami Gydytojų vadovų sąjungos tarybos pirm., Joniškio r. ligoninės vyr. gydytojo E. Baltakio, Ignalinos, Anykščių, Kupiškio, Biržų, rajonų ligoninių vyr. gydytojų T. Veličkienės, D. Vaigino, P. Rimkaus, N. Jelozos ir kt., Seimo Sveikatos reikalų komiteto pirm. A. Matulo, sveikatos apsaugos ministro A. Čapluko pasisakymai.*

166. Rimkus Povilas. – Nuotr. // Kas yra kas Lietuvoje. Auksinis tūkstantmečio leidimas. – Kaunas: UAB „Neolitas“, 2009. – P. 1084. *Gimė 1943 11 30 Rokiškyje. Kupiškio ligoninės vyriausiasis gydytojas. Lietuvos apiterapeutų asociacijos garbės narys, Lietuvos epileptologų draugijos narys.*

167. Savanoriška pertvarka... per prievartą: [pasisakymai / užrašė] Natalija Voronaja. – Portr.. – Aut.: Martynas Marcinkevičius, Algimantas Gailiūnas, Violeta Baravykienė, Povilas Rimkus // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648–2956. – 2009, liepos 15, p. 4. *Minima Seimo narė prof. V.M. Čigriejienė.*

168. Skubiai pagalbai greitukė iš Panevėžio – po valandos: [ligoninės vyr. gydytojas Povilas Rimkus atsako apie greitosios pagalbos darbą] / Nida Šulcienė // Kupiškėnų mintys. – 2009, sausio 24, Nr. 10 (8640), p. 1, 2.

169. Valkataujantys asmenys prieglobsčio ieško ligoninėje: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus siekia socialinio draustumo tokiems pacientams] / Valentina Žigienė // Kupiškio žinios. – 2009, kovo 14, Nr. 28 (1013), p. 1, 3.

170. Ar bus mestas gelbėjimo ratas? / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2010, spalio 15, p. 4–5. *Apie Seimo Sveikatos reikalų komiteto išvažiuojamąjį posėdį Kupiškio ir Ignalinos rajonų ligoninėse, kuriame pasisakė Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus, Kupiškio PSPC direktorė Dovilė Kulbokienė, Gydytojų vadovų sąjungos valdybos pirmininkas Edmundas Baltakis, LGS Kupiškio filialo pirmininkė Vida Prancėnienė, prof. A. Dumčius, Seimo Sveikatos komiteto pirmininkas A. Matulas.*

171. FNNT taikinyje – rajono ligoninė: [informacija apie ligoninės skolas perduota Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybai, Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus teisinosi, dėl ko susidarė skolos] / Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, gegužės 25, Nr. 57 (8839), p. 3.

172. Garbės regalijos ir mūsų rajono medikai: [Medicinos darbuotojų dienos proga Garbės ženklų apdovanota Kupiškio ligoninės vyriausioji radiologė Birutė Satkevičienė. Ligoninės direktorius Povilas Rimkus pabrėžė, jog atkūrus Lietuvos nepriklausomybę tai yra pirmas toks garbingas kupiškėno mediko darbo įvertinimas] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, Nr.49 (8831), p. 4.

173. Klibinama sveikatos ir socialinės apsaugos komiteto pirmininko kėdė: [kritikos negailėta Kupiškio ligoninės direktoriui Povilui Rimkui] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, kovo 27, Nr. 34 (8816), p. 1, 7.

174. Kompiuterių ar vadybos stoka? / Tomas Andriukonis; [su Vilniaus Centro poliklinikos direktoriaus Kęstučio Štaro komentaru]. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2010, sausio 14–20 (Nr.2), p. 11. *Pateikiama Kupiškio ligoninės vyriausiojo gydytojo Povilo Rimkaus nuomonė.*

175. Kupiškėnai reformos spąstuose / Virginija Juškienė. – Iliustr. // Kaimo laikraštis. – ISSN 2029-1248. – 2010, spalio 9–15 (Nr. 40), p. 5. *Apie sveikatos apsaugos sistemos pertvarką, Kupiškio ligoninę ir Seimo Sveikatos reikalų komiteto išvažiuojamąjį posėdį. Minimas gyd. P. Rimkus.*

176. Kupiškio ligoninei trūksta ligonių: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus teigia, kad dabar svarbiausia skolos darbuotojams] / Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, spalio 28, Nr. 122 (8904), p. 4.

177. Ligoninės bėdos – per pinigus pamiršamas žmogus / Banguolė Aleknienė. – Iliustr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2010, rugsėjo 28, p. 1, 2. *Apie Kupiškio rajono tarybos posėdį, kuriame nagrinėtas Kupiškio ligoninės darbuotojų kreipimasis į rajono merą, rajono tarybą, tarybos sveikatos komitetą. Posėdyje dalyvavęs ligoninės direktorius P. Rimkus papasakojo apie kritišką ligoninės padėtį.*

178. Ligoninėje prasidės remonto darbai: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus informavo, kaip dirbs remonto metu Konsultacinė poliklinika] / Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, birželio 12, Nr. 65 (8847), p. 1.

179. Magaryčios ligoninės vadovui sukėlė abejonių / Ingrida Stakytė. – Iliustr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2010, balandžio 17, p. 1–2. *Kupiškio ligoninės direktoriui Povilui Rimkui už administratoriaus pareigas buvo neteisėtai mokamas 12 procentų atlygis.*

180. Mažosios sanatorijos projektas pamažu juda į priekį: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus surengė nedidelę ekskursiją po šiuo metu tvarkomas bei remonto dar laukiančias įstaigos patalpas] / Rita Lukšienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, rugpjūčio 5, Nr. 86 (8868), p. 4.

181. Medikams linksmesnės Kalėdos: [ligoninės direktorius Povilas Rimkus tikisi, kad ligoninė galės išlipti iš finansinės duobės] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, gruodžio 16, Nr. 142 (8924), p. 4, 5.

182. Nori prie ligoninės – susimokėk: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus paaiškino, kad draudžiamasis kelio ženklas priešais ligoninės kiemo vartus pastatytas laikinai] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, gruodžio 14, Nr. 141 (8923), p. 1, 2.

183. Politiko paguoda ligoninei: „Blogiau jau nebebus“: [Kupiškio ligoninėje lankėsi parlamentaras Antanas Matulas, kuris ligoninės direktoriui Povilui Rimkui sakė, kad jo vadovaujama įstaiga persitvarkymo pavyzdys kitoms ligoninėms] / Rytis Užsienis. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, kovo 18, Nr. 30 (8812), p. 4.

184. Politikų šokis apie sveikatos politiką / Virginija Juškienė. – Iliustr. //– ISSN 1392-2769. – 2010, balandžio 20, p. 8-9. *Apie sudėtingą Kupiškio rajono medicinos įstaigų situaciją – finansinę veiklą, restruktūrizaciją, vadovavimo*

problemas. Minimas gydytojas Povilas Rimkus.

185. Rajonų ligoninės skatins žmones sirgti?: [pasakoja Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus / užrašė] Natalija Voronaja. – Portr. // Lietuvos medicinos kronika. – ISSN 1648–2956. – 2010, rugsėjo 22, p. 4. *Pateikiama Seimo Sveikatos reikalų komiteto pirmininko Antano Matulo nuomonė.*

186. Sunkmečio išbandymai – ir rajono ligoninėje: [apie sunkmečio išbandymus pasakoja ligoninės direktorius Povilas Rimkus] / Ingrida Stakytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, kovo 13, Nr. 28 (8810), p. 1, 7.

187. Sveikatos priežiūra grimzta į komą / Genė Silickienė; [su Seimo Sveikatos reikalų komiteto pirmininko Antano Matulo komentaru]. – Iliustr. // Respublika. – ISSN 1392–5873. – 2010, rugsėjo 17, p. 3. *Pateikiama Kupiškio rajono ligoninės direktoriaus Povilo Rimkaus nuomonė.*

188. Sveikatos priežiūra grimzta į komą / Genė Silickienė. – Iliustr., portr. // Respublika. – ISSN 1392–5873. – 2010, rugsėjo 17, p. 3. *Rašoma, jog Valstybės kontrolė, įvertinusi stacionarių sveikatos priežiūros paslaugų, suteiktų 2006–2009 m., rezultatus, pateikė išvadą, kad sveikatos priežiūros reforma nepasiteisino, ir ragina Sveikatos apsaugos ministeriją kuo skubiau inicijuoti teisės aktų pakeitimus; apie Ignalinos rajono mero B. Ropės ir Kupiškio rajono ligoninės vadovo P. Rimkaus pasipiktinimą susidariusia padėtimi rajono ligoninėse; Seimo Sveikatos reikalų komiteto ketinimą surengti išvažiuojamąjį posėdį šių rajonų ligoninėse; pateiktas Seimo nario A. Matulo komentaras.*

189. Šalčio procedūros mažiesiems ligoniams: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus teigė, kad kiekvienais metais Vaikų skyrius kenčia nuo šalčio] / Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, gruodžio 9, Nr. 139 (8921), p. 1, 2.

190. Virš rajono ligoninės – etatų mažinimo grėsmė ir streiko nuojautos: [Kupiškio ligoninės darbuotojų iniciatyva vyko susirinkimas, kuriame aptarta šios įstaigos finansinė situacija; į darbuotojų iš anksto pateiktus klausimus atsakinėjo ligoninės direktorius Povilas Rimkus] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2010, rugsėjo 9, Nr. 101 (8883), p. 1, 2.

2011

191. Gurmanams ligoninėje – ne vieta: [didelių pagyrų ligoninės valgiaraščiui negalėjo skirti ir pats Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus] /

Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, balandžio 14, Nr. 23 (8972), p. 1, 3.

192. Keičiamas vaistų reklamuotojų vizitų pas medikus laikas: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus mano, kad gydytojams pavyks taip suderinti darbo grafiką, kad spėtų priimti ir ligonius, ir vaistų reklamuotojus] / Unė Juodytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, rugpjūčio 18, Nr. 95 (9024), p. 4.

193. Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?: [pokalbis su Kupiškio ligoninės vadovu Povilu Rimkumi / kalbėjosi] Unė Juodytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2011, spalio 13, p. 1, 3. Kupiškio ligoninės laukia permainos, keičiasi įstaigos vadovas.

194. Kodėl ligoninę palieka jos vadovas?: [pokalbis su Kupiškio ligoninės direktoriumi Povilu Rimkumi] / Unė Juodytė // Kupiškėnų mintys. – 2011, spalio 13, Nr.119 (9048), p. 1, 3.

195. Ligoninėje bus teikiamos naujos ambulatorinės reabilitacijos paslaugos: [pasakoja Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus] / Unė Juodytė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, rugsėjo 29, Nr. 113 (9042), p. 4, 5.

196. Ligoninės direktorius dėkojo, kad išeina pats / Nida Šulcienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – ISSN 1392-8384. – 2011, spalio 27, p. 5. *Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus atleistas iš ligoninės direktoriaus pareigų.*

197. Ligoninės direktorius dėkojo, kad išeina pats: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus atleistas iš ligoninės direktoriaus pareigų] / Nida Šulcienė // Kupiškėnų mintys. – 2011, spalio 27, Nr. 125 (9054), p. 5.

198. Ligoniukams – skurdžios sąlygos: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus aiškino, kad Vaikų ligų skyriaus remonto darbai kol kas neplanuojami] / Ingrida Nagrockienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, gegužės 3, Nr. 50 (8979), p. 1, 3.

199. Mediko profesijos bruožas – žingeidumas: [i Kupiškio kultūros namus paminėti Medicinos darbuotojo dienos rinkosi medikai, ligoninės direktorius Povilas Rimkus dėkojo darbuotojams] / Nida Šulcė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, balandžio 30, Nr. 49 (8978), p. 7.

200. Medikų darbas vasarą: [Kupiškio ligoninės direktorius Povilas Rimkus sakė, kad vasaros atostogų metu jo vadovaujamos įstaigos darbas neturėtų

labai nukrypti nuo įprastinio darbo ritmo] / Banguolė Aleknienė. – Nuotr. // Kupiškėnų mintys. – 2011, birželio 23, Nr. 72 (9001), p. 4.

201. Mirtini ligoninių pertvarkos vaisiai / Danas Nagelė; Sauliaus Venckaus nuotr. // Vakarų žinios. – ISSN 1648-7435. – 2011, birželio 10, p. 1, 4. *Apie Vyrų ligoninės sprendimą keisti Kėdainių ligoninės statusą iš rajoninės į regioninę, Akmenės medikų nuomonę, kad uždarius reanimacijos skyrių kilo grėsmė 15-os ligoninių gyvybėms, Širvintų, Kupiškio medikų nuomonę, kad dėl reformos problemų padaugėjo (str. Širvintų r. ligoninės vyr. gydytojos D. Aleknienės, Kupiškio r. ligoninės vyr. gydytojo P. Rimkaus komentarai ir V.Ž. komentaras „Daugybė reorganizacijos minusų“ su Lietuvos pacientų organizacijų atstovų tarybos vicepirmininkės E. Kvedaraitės komentarų).*

2012

202. Lietuviškas medus ir „žalio šaukšto“ etiketė / Justinas Adomaitis. – Iliustr. // Ūkininko patarėjas. – ISSN 1392-2769. – 2012, rugpjūčio 18, p. 8. *Apie 36-ąją bitininkų šventę Kupiškyje, kurioje, be kita ko, medikai P. Rimkus ir Č. Zvicevičius papasakojo apie bičių produktų vertę ir naudojimą sveikatos tikslais,*

203. Savo patirtimi dalinsimės su Gruzijos gydytojais / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648-1569. – 2012, rugsėjo 17, p. 2–3. *Straipsnyje rašoma apie kelerius metus trunkantį Lietuvos ir Gruzijos medikų bendradarbiavimą, pradėtą įgyvendinti vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektą „Gruzijos Gurijos regiono sveikatos priežiūros įstaigų veiklos vystymas kardiologijos srityje“, supažindinama su VŠĮ Sveikatos mokymų institutas direktoriaus, projekto vadovo Povilo Rimkaus, Vilniaus universiteto (VU) ligoninės Santariškių klinikų generalinio direktoriaus prof. Aleksandro Laucevičiaus, VU ligoninės Santariškių klinikų informatikos ir plėtros direktoriaus Romualdo Jono Kizlaičio pasisakymais.*

2013

204. Rimkus Povilas. – Portr. // Kas yra kas Lietuvoje. Lietuvos valstybės metraštis 1990–2010. – Kaunas: Leidybos studija, 2013. – P. 775.

2014

205. ASPI mugė: labai „sunku“ apsispręsti! / Kazimieras Valius. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648-1569. – 2014, kovo 31, p. 2–3. *Vilniaus uni-*

versiteto Medicinos fakultetas organizavo asmens sveikatos priežiūros įstaigų mugę, kurios tikslas – jaunimui pasiūlyti darbo vietas Lietuvoje, supažindinama su VU prof. Vytauto Kasiulevičiaus, VU Medicinos fakulteto dekanu prof. Algirdo Utkaus, Klaipėdos universitetinės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotojo Virgilijaus Vanago, Druskininkų ligoninės vadovo Viktoro Meižio, Pasvalio ligoninės vyriausiojo gydytojo Rolando Rastausko, Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro direktoriaus Povilo Rimkaus, rezidentų atstovo Maksimo Dimitrijevo, sveikatos apsaugos ministro Vytenio Povilo Andriukaičio pasisakymais.

206. Gydytojo jubiliejuje – sveikinimai ir prisiminimai / Alba Zujūtė. – Iliustr. // Krašto vitrina. – ISSN 1648-6226. – 2014, rugsėjo 19, p. 8. *Apie Prienų rajono Jiezno PSPC gydytoją Mindaugą Petrą Povilą Rubiką, švenčiantį gražų gyvenimo jubiliejų. Pasveikinti M. P. P. Rubiką atvyko Prienų rajono savivaldybės mero pavaduotojas Egidijus Visockas, o Jiezno seniūnijos seniūnas Algis Bartusevičius ne tik perdavė linkėjimus nuo krašto žmonių, bet ir įteikė jubiliatui seniūnijos Garbės ženklelį. Minimasis gyd. P. Rimkus.*

207. Įspūdžiai iš Lietuvos apiterapeutų asociacijos konferencijos / parengė prof. Sonata Trumbeckaitė. – Iliustr. // Ave vita. – ISSN 1648-620X. – 2014, lapkričio 7, p. 4, 5. *Spalio 25 d. Kaune įvyko Lietuvos apiterapeutų asociacijos konferencija, skirta ilgamečio LSMU Farmacijos fakulteto dėstytojo prof. Antano Gendrolio naujai knygai „Sveikas ir ilgas gyvenimas su bičių produktais“ pristatyti (str. minimi prof. Jūratė Jankauskienė, doc. A. Baltuškevičius, Kauno Kazio Griniaus slaugos ir palaikomojo gydymo ligoninės direktorius gydytojas Č. Zvicevičius, Lietuvos apiterapeutų asociacijos viceprezidentas gydytojas Povilas Rimkus, gydytoja dr. D. Stasytytė-Bunevičienė).*

208. Jiezniečiai mokosi... senti. Ir tai gerai! / „Krašto vitrinės“ informacija. – Iliustr. // Krašto vitrina. – ISSN 1648-6226. – 2014, spalio 24, p. 12. *Apie spalio mėnesį su pirmąja paskaita „Apiterapija. Bičių produktai sveikatai išsaugoti ir stiprinti“ startavusį Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro ir Jiezno seniūnijos dvejų metų edukacijos ir profilaktikos projektą „Sveikas senėjimas“. Minimasis gydytojas Povilas Rimkus.*

209. „Jums patiems spręsti, kada pasenti“... / Palma Pugačiauskaitė. – Iliustr. – Jieznėlė: apie Jiezną, seniūnijos darbus ir žmones // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2014, spalio 30, p. 9. *Apie spalio viduryje su pirmąja paskaita „Apiterapija. Bičių produktai sveikatai išsaugoti ir stiprinti“ startavusį Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro ir Jiezno seniūnijos dvejų metų edukacijos ir profilaktikos projektą „Sveikas senėjimas“. Str. minimasis Povilas Rimkus.*

210. „Amžius – ne yda“... / Palma Pugačiauskaitė. – Iliustr. // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2015, spalio 21, p. 3. *Apie paskaitą „Judėjimo sistemos problemos ir jų sprendimo būdai“ (pagal vykdomą Sveikatinimo programą) Jiezo kultūros ir laisvalaikio centre (Prienu r.). Lektoriai: Olga Juodelis ir Giedrius Blažaitis (VšĮ „Vilties žiedas“), organizatoriai – Jiezo PSPC ir Jiezo kultūros ir laisvalaikio centras. Minimi Olga Juodelis, Giedrius Blažaitis ir Povilas Rimkus.*

211. „Apiterapijos aktualijos – 2015“ / Inga Borusevičiūtė. – Iliustr. // Ave vita. – ISSN 1648-620X. – 2015, lapkričio 6, p. 4. Šiemet spalio 24 d. jau 24-ąją kartą Kaune vyko respublikinė mokslinė praktinė konferencija „Apiterapijos aktualijos 2015“, pateikiamos Lietuvos apiterapeutų asociacijos prezidentės prof. dr. Jūratės Jankauskienės ir prof. A. Gendrolio nuomonės (str. minimi habil. dr. D. Stasytė-Bunevičienė, doc. dr. Tauras Mekas, prof. dr. Nijolė Savickienė, gyd. Dalia Jarušaitienė, gyd. P. Rimkus, UAB „Medicata Filia“ vadovas S. Vasiliauskas, dr. S. Trumbeckaitė, gyd. R. Velykis).

212. Jiezniškiai dėkojo Povilui Rimkui / „Gyvenimo“ informacija. – Iliustr. // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2015, sausio 28, p. 1. *Tarp pasiūlytų kandidatų „Metų žmogaus“ nominacijai buvo ir Jiezo pirminės sveikatos priežiūros centro direktorius Povilas Rimkus. Jiezo krašto žmonės jam dėkingi už ryžtą po daugelio metų grįžti iš Vilniaus į Jiezną ir rūpintis jiezniškių ir seniūnijos gyventojų sveikata bei sveikatinimo paslaugų plėtra. Kadangi dėl svarbių priežasčių gerbiamas P. Rimkus negalėjo dalyvauti „Gyvenimo“ šventėje, padėka ir UAB „Wilara“ atminimo dovana jam buvo įteikta penktadienį vykusio Jiezo gimnazijos 70-mečio minėjimo metu.*

213. Jiezo PSPC lankėsi premjero patarėjas A. Vinkus / Savivaldybės informacija. – Iliustr. // Naujasis Gėlupis. – ISSN 1392-7248. – 2015, liepos 15, p. 12. *Liepos 10 dieną Prienu r. Jiezo PSPC lankėsi premjero A. Butkevičiaus patarėjas Antanas Vinkus. Prienu r. savivaldybės meras A. Vaicekuskas, mero patarėja J. Zailskienė, savivaldybės gydytojas V. Slauta, Jiezo seniūnas A. Bartusevičius kartu bendravo su PSPC direktoriumi P. Rimkumi, darbuotojais, aptarė esančias problemas, ateities perspektyvas. Visi apžiūrėjo slaugos ligoninę, pabendravo su pacientais.*

214. Medikai savo profesinę šventę pasitiko skirtingomis nuotaikomis / Vidmantas Venclovas. – Iliustr. // Krašto vitrina. – ISSN 1648-6226. – 2015, gegužės 1–7, p. 1. *Apie Medicinos darbuotojų dienos minėjimą Prienu kultūros*

ir laisvalaikio centre. Str. minimi Andrius Palionis, Alvydas Vaicekauskas, Jūratė Milaknienė, Virginijus Slauta, Artūras Ivanauskas, Povilas Rimkus.

215. „Nuo šiol aš – Jiezno ligoninės simpatikas...“ / Dalė Lazauskienė. – Ilustr. // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2015, liepos 15, p. 1, 3. *Liepos 10 dieną Prienų r. Jiezno PSPC lankėsi premjero A. Butkevičiaus patarėjas Antanas Vinkus. Prienų r. savivaldybės meras A. Vaicekauskas, mero patarėja J. Zailskienė, savivaldybės gydytojas V. Slauta, Jiezno seniūnas A. Bartusevičius kartu bendravo su PSPC direktoriumi P. Rimkumi, darbuotojais, aptarė esančias problemas, ateities perspektyvas. Visi apžiūrėjo slaugos ligoninę, bendravo su pacientais.*

216. Premjero patarėjo apsilankymas Jiezne siejamas su galingomis investicijomis į polikliniką ir slaugos skyrių / Jonas Kavaliauskas. – Ilustr. // Krašto vitrina. – ISSN 1648-6226. – 2015, liepos 17, p. 2. *Liepos 10 dieną Prienų r. Jiezno PSPC lankėsi premjero A. Butkevičiaus patarėjas Antanas Vinkus. Prienų r. savivaldybės meras A. Vaicekauskas ir Jiezno seniūnas A. Bartusevičius kartu su premjero patarėju bendravo su PSPC direktoriumi P. Rimkumi, darbuotojais, aptarė esančias problemas, ateities perspektyvas. Visi apžiūrėjo slaugos ligoninę, bendravo su pacientais.*

2016

217. Įspūdžiai iš antrojo Tarptautinės apiterapijos federacijos (IFA) kongreso. – Ilustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648-1569. – 2016, spalio 31, p. 8. *Šių metų rugsėjo 23–26 d. Kaune įvyko II Tarptautinės apiterapijos federacijos kongresas „Apiterapija ir bičių produktai, pagrindinės problemos ir iššūkiai“ (str. minimi Lietuvos apiterapeutų asociacijos prezidentė prof. dr. Jūratė Jankauskienė, prof. Liutauras Labanauskas, gyd. Povilas Rimkus).*

218. Jiezno seniūnijos gyventojai turėjo valdžiai klausimų / Stasė Asipavičienė. – Ilustr. – Atgarsiai // Naujasis Gėlupis. – ISSN 1392-7248. – 2016, kovo 19, p. 1, 7-8. *Apie Prienų rajono Jiezno seniūnijos ataskaitinį susirinkimą. Jo metu buvo išklausyta seniūno Algio Bartusevičiaus 2015 metų veiklos analizė, išsakytos problemos, užduoti klausimai susirinkime dalyvavusiems rajono savivaldybės merui Alvydui Vaicekauskui ir kitiems savivaldybės atstovams. Susirinkime dalyvavo ir Jiezno įstaigų vadovai, parapijos klebonas Rolandas Bičkauskas. Minimas Gyd. Povilas Rimkus.*

219. Kaip Petrinių ir Povilinių išvakarėse lietuviai atsiskyrė nuo Maskvos: [įvykius pasakoja gyd. Povilas Rimkus]. – Pav. // Lietuvos kraujo donorystės metraštis: [leidinys Lietuvos kraujo tarnybos 70-mečiui] / Nacionalinis kraujo

centras; [sudarytoja Evelina Machova]. – Vilnius: Medikų žinios, 2016. – P. 51–61.

220. Mero ataskaitai pritarė dauguma / Roma Sinkevičiūtė; autorės nuotraukos. – Iliustr. – Politika // Naujasis Gėlupis. – ISSN 1392-7248. – 2016, balandžio 6, p. 1, 3, 16. *Apie kovo mėnesio pabaigoje vykusį Prienų rajono savivaldybės tarybos posėdį, kuriame pirmiausia buvo išklaudyta pirmą kartą tiesiogiai išrinkto mero Alvydo Vaicekausko 2015 m. veiklos ataskaita. Taip pat buvo išklaudytos viešųjų įstaigų: Balbieriškio PSPC, Jiezno PSPC [Povilo Rimkaus], VŠĮ Prienų ligoninė, Prienų PSPC, Stakliškių PSPC ir Veiverių PSPC 2015 metų veiklos ataskaitos, kurias pristatė šių gydymo įstaigų vadovai.*

221. Šiomet prasidės Jiezno pirminės sveikatos priežiūros pastato renovacija / Dalė Lazauskienė. – Iliustr. // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2016, vasario 6, p. 2. *Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro direktoriaus Povilo Rimkaus atkaklumas pagaliau davė vaisių: projektui „VŠĮ Jiezno PSPC funkcinė veiklos plėtra ir infrastruktūros tobulinimas bei jos naudojimo optimizavimas“ sveikatos ministrės įsakymu šiais metais paskirta 100 tūkst. eurų iš iki 2020 metų numatytų 875 tūkst. eurų pagal Valstybės investicijų programą.*

2017

222. Norima prisiminti kolegą // Gydytojų žinios. – ISSN 1648-1569. – 2017, balandžio 18, p. 7. *Lietuvos medicinos bibliotekoje įvykusiame susitikime kartu su bibliotekos darbuotojais buvo aptariama, kaip bus paminėtas Lietuvos gydytojo chirurgo, biomedicinos mokslų daktaro, mokslininko, pedagogo Vytauto Antano Kleizos artėjantis šimtmetis (str. minimi VŠĮ Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro direktorius Povilas Rimkus, Radiacinės saugos centro vadovas Albinas Mastauskas, buvęs Vilniaus Sapiegos ligoninės vadovas Gediminas Rimdeika, Vilniaus miesto klinikinės ligoninės Antakalnio filialo vadovas Adolfas Berūkštis, prof. Balys Dainys, doc. Dalia Triponienė, parlamentaras Juozas Olekas, Lietuvos medicinos bibliotekos direktorė Salvinija Kocienė).*

223. Investicijų trūksta, bet kasdieniai darbai nesustoja / Dalė Lazauskienė; autorės nuotraukos. – Iliustr. – „Mums rūpi. Rūpinkimės kartu!“ // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2017, kovo 9, p. 3, 10. *Apie Prienų rajono Jiezno seniūnijos ataskaitinį susirinkimą. Jo metu buvo išklaudyta seniūno Algio Bartusevičiaus 2016 metų veiklos analizė, išsakytos problemos. Susirinkime dalyvavo Prienų savivaldybės meras Alvydas Vaicekuskas, mero pavaduo-*

tojas Algis Marcinkevičius, mero patarėja Jūratė Zailskienė, taip pat tarybos nariai Loreta Jakinevičienė, Aušra Deltuvienė, Arūnas Vaidogas, Algimantas Šidlauskas, Jonas Vilionis, Cezaras Pacevičius. Minimas gyd. Povilas Rimkus.

224. Rimkus Povilas. – Portr. // Kupiškėnų enciklopedija. – Vilnius: Vilniaus dailės akademijos leidykla, 2006-2017. – T. 3: R–Ž. – 2017, p. 36–37.

2018

225. Bitininkas be bičių: [buvusio Jiezno PSPC vadovo Povilo Rimkaus pasakojimas] / [užrašė] Kazimieras Valius. – Portr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2018, rugsėjo 3, p. 27–28.

226. Ministras su skalpeliu / Darius Indrišionis, Indrė Daukšaitė; [su gydytojo Povilo Rimkaus ir prof. Balio Dainio komentarais]. – Iliustr. // Lietuvos sveikata. – ISSN 1648–1437. – 2018, sausio 18–24 (Nr.3), p. 17. *Apie buvusį ilgametį Lietuvos SSR sveikatos apsaugos ministrą ir vieną inkstų transplantacijų Lietuvoje pradininką Vytautą Antaną Kleizą.*

227. Norėta pagerinti medikų darbo sąlygas. – Iliustr. // Gydytojų žinios. – ISSN 1648–1569. – 2018, sausio 31, p. 12, 13. *Lietuvos medicinos bibliotekoje vyko prisiminimų popietė, skirta buvusio sveikatos apsaugos ministro Vytauto Antano Kleizos 10-osioms mirties metinėms. Renginyje pasisakė: gydytojas Povilas Rimkus, Seimo narys, buvęs sveikatos apsaugos ministras gydytojas Juozas Olekas, Seimo Sveikatos reikalų komiteto narys, buvęs sveikatos apsaugos ministras gydytojas Antanas Vinkus, prof. Balys Dainys, gydytojai Algimantas Blažys ir Gediminas Rimdeika.*

228. Tarybos posėdis / Dalė Lazauskienė. – Iliustr. – Rubrika: Tarybos posėdis // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2018, liepos 5, p. 3–4. *Apie birželio 28 d. vykusį Prienų rajono savivaldybės tarybos posėdį, kuriame pasisakė Loreta Jakinevičienė, Arūnas Vaidogas, Alydas Vaicekauskas, Violeta Gaidienė. Minimas gydytojas Povilas Rimkus.*

229. Valdančioji koalicija sumažėjo – ją paliko Angelė Bajorienė / Laima Duoblienė. – Iliustr. – Rubrika: Atgarsiai // Naujasis Gėlupis. – ISSN 1392-7248. – 2018, liepos 5, p. 1, 4-5. *Turinyje: Už darbą padėkota P. Rimkui ir R. Staliūnienei; Panaikinti du struktūriniai padaliniai; Į mokyklą galima ir nuo penkerių; Pritarta sutarties pasirašymui, greitosios pagalbos automobilio ir mokyklinių autobusų perėmimui.*

230. Atgarsiai iš vykusios konferencijos apie Lietuvos sveikatos apsaugos raidą // Santaros žinios. – 2019, vasario 8. – Interaktyvus [žiūrėta 2019, kovo 27]. 2019 m. vasario 1 d. VU Medicinos fakultete vyko mokslinė-praktinė konferencija „Lietuvos sveikatos apsaugos raida“; minimas gyd. Povilas Rimkus.

231. Jis savo vietoje. Taip vertino bendraamžiai / K. Valius. – Pav. // Gydytojų žinios: Lietuvos gydytojų sąjungos dvisavaitinis elektroninis informacinis leidinys. – 2019, Nr. 3, p. 6–7. VU Medicinos fakultete įvyko mokslinė-praktinė konferencija „Lietuvos sveikatos apsaugos raida“, skirta dr. Vytauto Kleizos 100-osioms gimimo metinėms paminėti; minimas dr. Povilas Rimkus.

232. Medus ir džiai, ir sveikatai, ir uždarbiui / Loretta Bataitienė. – Iliustr. // Laikraštis „Valsčius“. – ISSN 2424-6107. – 2019, rugpjūčio 13, p. 8. *Rajono bitininkai susirinko į Bitininkų šventės metu Gelgaudiškyje organizuotą pasakaitą apie sveikatą ir verslą. Minimi Rimantas Stukas, Algirdas Amšiejus ir Povilas Rimkus.*

233. Jiezne – Slaugos ir palaikomojo gydymo skyriaus įkurtuvės / Laima Duoblienė. – Iliustr. – Pasisakė: Prienų rajono savivaldybės meras A. Vaicekauskas, administracijos direktorė J. Zailskienė ir administracijos direktorės pavaduotojas A. Marcinkevičius, Jiezno parapijos klebonas Rolandas Bičkauskas. – Rubrika: Po baltais sparnais // Naujasis Gėlupis. – ISSN 1392-7248. – 2021, gruodžio 30, p. 3. *Ilgai lauktas Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro rekonstrukcijos projektas pabaigtas. Atidarymo metu meras A. Vaicekauskas, administracijos direktorė J. Zailskienė ir administracijos direktorės pavaduotojas A. Marcinkevičius dėkojo visiems, kurie prisidėjo prie šio projekto įgyvendinimo ir palinkėjo įstaigai sėkmingos veiklos. Minimas gyd. Povilas Rimkus.*

234. Liudas Mažylis: „O kur kitur, jei ne Palangoje, galiu susitikti su lietuviais iš viso pasaulio?!“: [pokalbis su Europos Parlamento nariu prof. L. Mažyliu] / [kalbėjosi] [„Palangos tiltas“]. – Iliustr. // Palangos tiltas. – ISSN 1648-1844. – 2021, gruodžio 30 (Nr. 50), p. 8. *Europos Parlamento narys prof. L. Mažylis atidarė visuomenei atvirą biurą Palangoje, kuris veikia kaip informacinis centras, organizuojami renginiai. Prof. L. Mažylis pastebėjo, kad aktualių temų kaip istorinė atmintis, aplinkosauga ir sveikata veiklos Palangos biure netrūksta. Minimi: Sąjūdžio dalyviai Dangirutė ir Rimgaudas Maleck-*

ai; Lietuvos Nepriklausomybės Akto Signatarai: A. Smetona, J. Šaulys, K. S. Šaulys, S. Kairys; dr. A. Amšiejus, apiterapeutas P. Rimkus, gydytojas akademikas prof. L. Kupčinskas.

235. Slaugos skyrius Jiezne persikėlė į atnaujintas patalpas / Dalė Lazauskienė. – Iliustr. – Pasisakė: Prienų rajono savivaldybės meras A. Vaicekauskas, administracijos direktorė J. Zailskienė ir administracijos direktorės pavaduotojas A. Marcinkevičius, Jiezno parapijos klebonas Rolandas Bičkauskas // Gyvenimas. – ISSN 1648-0392. – 2021, gruodžio 30, p. 1, 11. *Ilgai lauktas Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro rekonstrukcijos projektas pabaigtas. Atidarymo metu meras A. Vaicekauskas, administracijos direktorė J. Zailskienė ir administracijos direktorės pavaduotojas A. Marcinkevičius dėkojo visiems, kurie prisidėjo prie šio projekto įgyvendinimo ir palinkėjo įstaigai sėkmingos veiklos. Minimas gyd. Povilas Rimkus.*

ASMENVARDŽIŲ RODYKLĖ

A

Adamkus V., apie jį 107

Adomaitis J. 202

Adomaitytė I. 125

Alekna J. 57

Alekniėnė B. 72, 84, 88, 95, 101, 103, 104, 111, 122, 136, 172, 173,
177, 181, 182, 190, 200

Alekniėnė D., apie ją 201

Alionis D. 83

Amšiejus P., apie jį 232, 234

Andriukaitis V. P., apie jį 205

Andriukonis T. 174

Apšega L., apie jį 87, 101

Asipavičienė S. 218

Astrauskienė A., apie ją 65

B

Babarskienė R. 44

Bagurskienė D., apie ją 155, 170

Bajorienė A., apie ją 229

Baltakis E. 30; apie jį 165

Baltuškevičius A. 46, 48; apie jį 64, 65, 207

Banevičienė R., apie ją 105

Barauskienė J. 44

Baravykienė V., apie ją 167

Bartaškienė A., apie ją 63

Bartkevičius A. 28

Bartusevičius A., apie jį 206, 213, 215, 216, 218, 223

Basys V., apie jį 105

Bataitienė L. 232

Baubinas H., apie jį 87

Beinoris V. apie jį 131, 145

Belickienė Z., apie ją 153
Bernotienė B. 44
Berūkštis A., apie jį 222
Bičkauskas R., apie jį 218, 235
Biržinė Z. 44
Blažaitis G. 210
Blažys A., apie jį 227
Bloznelienė K. 44
Blužaitė I. 44
Blužas J. 44, apie jį 51
Bobelienė G., apie ją 134
Bondarenko I., apie jį 63
Borusevičiūtė I. 211
Briedienė R. 71, 73, 74, 76, 85, 163; apie ją 91, 96, 115
Bujanauskienė I. 135, 140, 143, 144, 145, 150, 158
Burokienė N., apie ją 63
Bunevičius J., apie jį 65
Butkevičius A., apie jį 213, 215, 216

C

Cemnolonskienė E. R. 44

Č

Čaplikas A., apie jį 165
Čepulis S., apie jį 64

D

Dainys B. apie jį 222, 226, 227
Daukšaitė I. 226
Degutienė I., apie ją 153
Deltuvienė A., apie ją 223
Dimitrijevas M., apie jį 205
Domarkienė S. 44,

Droseikienė A., apie ją 155
Duobienė L. 229, 233
Dumčius A., apie jį 170

E

Einorienė D., apie ją 155
Eviltis A., apie jį 62

G

Gaidienė V., apie ją 228
Gailiūnas A., apie jį 167
Galiauskienė J., apie ją 80
Gendrolis A., apie jį 49, 62, 64, 65, 207, 211
Gervic S., apie ją 1
Giliasevičienė R., apie ją 63
Girdenis A., apie jį 51
Grabauskas V., apie jį 51
Gradauskienė M., apie ją 65
Grigaliūnienė V. 132
Grikštienė A. 62
Grybauskas P. 44
Gustainis V. 30
Gutauskas Č., apie jį 82, 108

I

Indrišionis D. 226
Ivanauskas A., apie jį 214

J

Jakinevičienė L., apie ją 223, 228
Jankauskienė J., apie ją 49, 65, 207, 211, 217
Janonis J. S., apie jį 87

Japertas V., apie jį 43, 44
Jarušaitienė D., apie ją 49, 211
Jarutis J., apie jį 122, 138
Jasevičiūtė D. 44
Jatužienė D., apie ją 63
Jeloza N., apie jį 165
Jokūbaitis S. 44
Juodelis O., apie ją 210
Juodytė U. 192, 194, 195; apie ją 193
Jurgėlas G. 99, 123, 129, 133, 137, 139, 141, 154, 156, 160; apie jį 131
Juškienė V. 81, 82, 89, 110, 117, 120, 175, 184

K

Kadziauskienė K., apie ją 60, 64, 65
Kairys S., apie jį 234
Kalinkienė G., apie ją 65
Kamarauskas V., apie jį 65
Kasiulevičius V., apie jį 205
Kastys J. 108, 116
Kavaliauskas J. 216
Kempinskas V., apie jį 51
Kenis S., apie jį 155
Keturkienė A., apie ją 65
Kindziulis S., apie jį 51
Kizlaitis R. J. 203
Kleiza V.A., apie jį 222, 227, 231
Kocienė S., apie ją 222, 226,
Korsakas S. 44
Kraujūnas J., apie jį 22
Krylius A. apie jį 80
Kriščiūnas A. 44
Kubilienė L., apie ją 62, 64, 65
Kučinskaitė J. 165
Kulbokienė D., apie ją 170
Kuodienė R., apie ją 151

Kupčinskas L., apie jį 234
Kuzmienė G. 44
Kvedaraitė E., apie ją 201

L

Labanauskas L., apie jį 217
Laiškonytė A., apie ją 51
Lapka R., apie jį 66
Laucevičius A. 203
Lazauskienė D. 215, 221, 223, 228, 235
Leipus J., apie jį 64
Leonavičius R., apie jį
Lesauskaitė V., apie ją 43, 44
Lukoševičius A., apie jį 63
Lukoševičiūtė A., apie ją 62
Lukšienė R. 180

M

Machova E., apie ją 219
Mackevičius L., apie jį 49, 62, 64, 65
Makšimienė D. 112
Maleckas R., apie jį 234
Maleckienė D., apie ją 234
Marcinkevičius A., apie jį 223, 233, 235
Marcinkevičius M., apie jį 167
Markelis R., apie jį 25
Martusevičius A., apie jį 127
Mastauskas A., apie jį 222
Matulas A., apie jį 125, 132, 165, 170, 182, 183, 185, 187, 188
Matulevičius S. apie jį 23
Matulytė G. 69, 70, 77, 78, 79, 86, 87, 90, 92, 94
Mažylis L. 234
Meižis V., apie jį 205
Mekas T., apie jį 211

Mekienė R., apie ją 63
Mickevičius J., apie jį 64, 65
Mikėnas A., apie jį 122
Milaknienė J., apie ją 214
Milašienė V., apie ją 64, 65
Milvydas T. 44
Misevičienė I. 30

N

Nadišauskienė R., apie ją 127
Nagelė Danas 201
Nagrockienė I. 171, 176, 178, 189, 191, 198
Narbutas J., apie jį 82, 87, 93, 114, 117
Nešukaitienė K., apie ją 64

O

Odinienė Z., apie ją 70, 133
Olekas J. apie jį 222, 227
Orintas A. 55
Ovsenka A. 116

P

Pacevičius C., apie jį 223
Padaiga Ž., apie jį 113, 114, 117
Palionis A., apie jį 214
Pangonytė D., apie ją 43, 44
Pavilionienė V. 44
Petkevičius O. 102, 118, 128
Petrauskas J., apie jį 7
Pocienė D., apie ją 65
Potapovienė S. 121, 151; apie ją 93
Pranckėnienė V., apie ją 170
Prascevičienė R., apie ją 127

Pugačiauskaitė P. 209, 210
Pūras D., apie jį 125
Purtokienė S., apie ją 65

R

Radzevičius B., apie jį 1
Ramanauskas K., apie jį 25
Ramanauskienė R., apie ją 66, 102, 124, 151
Rastauskas R., apie jį 127, 205
Rastenienė D. 44
Raugelė S., apie jį 152
Rimdeika G., apie jį 222, 227
Ropė B., apie jį 188
Rubikas M. P. P., apie jį 206
Ruolia J., apie jį 62, 65

S

Sabaliauskaitė I. 30
Satkevičienė B., apie ją 172
Savickienė N., apie ją 62, 65, 211
Savukienė V., apie ją 112
Savukas R., apie jį 112
Savulionienė J., apie ją 63
Semenovič Z., apie jį 151
Silickienė G. 187, 188
Sinkevičiūtė R. 220
Siudikas A. 44
Skardžius P., apie jį 18, 23
Slauta V., apie jį 213, 214, 215
Smetona A., apie jį 234
Snieskus T. 30
Stakytė I. 159, 179, 186
Stalioraitytė E., apie ją 43, 44, 51,
Staliūnienė R., apie ją 229

Staniulevičiūtė V. 63
Staniulis V. 54
Stankevičius V., apie jį 62
Stasytė-Bunevičienė D., apie ją 64, 65, 207, 211
Stašaitis K., apie jį 152
Steponavičienė G., apie ją 127
Steponavičiūtė-Vaicekavičienė A. 44
Stukaitė D. 44
Stukas R., apie jį 232

Š

Šaulys J., apie jį 234
Šaulys K. S., apie jį 234
Šeputis A., apie jį 23
Šermukšnienė A. 44
Šeškevičius A. 44
Šidlauskas A., apie jį 223
Šimatonis K. 44
Šležienė D. 105
Štelemėkas A., apie jį 23
Šulcė N. žr. Šulcienė N.
Šulcienė N. 130, 138, 142, 147, 168, 196, 197, 199

T

Tamošiūnas K. 44
Tamošiūnienė J. 44
Tamošiūnienė M., apie ją 23, 25
Tamulevičius J. 30
Tovstik O., apie jį 51
Triponienė D., apie ją 222
Trumbeckaitė S. 45, 46, 48, 49; apie ją 207, 211
Tubelis V., apie jį 117, 120

U

Urbonas R. 68, 113
Urbonienė E. 67, 98, 106, 124
Urbutienė T. 44
Utkus A., apie jį 205
Užsienis R. 183

V

Vaicekauskas A., apie jį 213, 214, 215, 216, 218, 220, 223, 228, 233, 235
Vaicekavičius E. 44
Vaičeliūnienė E., apie ją 56, 97
Vaidogas A., apie jį 223, 228
Vaiginas D., apie jį 151, 165
Vaitiekūnaitė B., apie ją 155
Vaitkevičius K., apie jį 51
Vaitkuvienė A., apie ją 63
Vaitoška I., apie jį 153
Vaižmužis A., apie jį 101
Valiukienė K., apie ją 64, 65
Valius K. 153, 170, 203, 205, 231; apie jį 164, 225
Vanagas V., apie jį 2052
Vasiliauskaitė D., apie ją 153
Vasiliauskas D. 44
Vasiliauskas S., apie jį 211
Velička A., apie jį 151
Veličkienė T., apie ją 165
Velykis R., apie jį 211
Venckus S., apie jį 201
Venclovas V. 214
Vileišis A., apie jį 64
Vilionis J., apie jį 223
Vinkus A., apie jį 213, 215, 216, 227
Visockas E., apie jį 206
Voronaja N. 134, 146; apie ją 152, 157, 167, 185

Z

Zailskienė J., apie ją 213, 215, 223, 233, 235

Zaksas I., apie jį 51

Zaksas V., apie jį 105

Zibolienė D. 163

Zikarienė D. 44

Zujūtė A. 206

Zvicevičius Č., apie jį 49, 65, 202, 207

Ž

Žekas R., apie jį 127

Žigienė V. 161, 162, 169

Žiukaitė J. 75, 97, 100, 109, 114, 149

***

***

Б

Барткявичюс А.П. 32; о нем 52

Баубинене А. 4

Блужас Р. 4

Бутова С.В. 32; о ней 52

В

Вайткене В.В. 34

Вайткявичюс К., о нем 53

Венслаускас М., о нем 53

Г

Гасюнене А., о ней 59

Гедгаудене Т. В. 34

Гирдянис А., о нем 53
Грабаускас В., о нем 53

Ж

Жемайтите Б., о ней 53

З

Зубе В., о нем 53

К

Кемпинскас В., о нем 53

П

Подольскис М., о нем 53

Р

Радикас Ю.–П. Ю. 34

С

Садаускас В., о нем 53
Сенкявичюс Ю. П. 32
Сенкявичюс Я., о нем 52
Спудайте Ю. 4
Сталиорайтите Е., о нем 53

Ш

Швилпонене Э., о нем 52
Шнипас Пр., о нем 53

Т

Тамашаускас А., о нем 53

Товстик О., о нем 53

У

Ушкевич Я.С., о нем 52

Ю

Юцявичус Б., о нем 52

Я

Якштонене Д. Л. 34

MANO GYVENIMO ĮVYKIŲ NUOTRAUKOS

- 7 p. Man jau keturi mėnesiai.
- 8 p. Tėtė Petras su savo mama Brone.
- 11 p. Mama Zinaida (stovi pirma iš kairės) su savo tėvais Dimitrijum ir Natalija Balakirovais bei seserimis: stovi Klava ir Liuba (mažoji).
- 12 p. Aš mokinukas su tėvais.
- 13 p. Aš su jaunesniuoju broliu Edvardu.
- 14 p. Aš dezinfektorius, atvažiuoju daryti dezinfekcijos.
- 15 p. Baigėme devynias klases. Viduryje sėdi klasės auklėtojas Jurgis Strazdas.
- 16 p. Vakarinės mokyklos abiturientai.
- 16 p. Su studijų grupės draugais.
- 17 p. Aš, Rita ir Gintarė.
- 18 p. Pirmajame vyr. gydytojo darbo kabinete Balbieriškio ligoninėje.
- 20 p. Santuoka su Antanina.
- 22 p. Palangoje su Dainiumi.
- 26 p. Jaunųjų specialistų vakaronė Kupiškyje. Aš su Antanina ir Sveikatos apsaugos ministru Vytautu Kleiza bei tuometine rajono valdžia.
- 28 p. Tomas ir Dainius poilsiauja.
- 30 p. Talka Kupiškio ligoninės statybose.
- 31 p. Kupiškio ligoninės statybų pabaigtuvės, dalyvauja sveikatos apsaugos ministras Jonas Platūkis, finansų ministras Romualdas Sikorskis ir kiti.
- 36 p. Pasitarimas kraujo tarnybos klausimais dalyvaujant sveikatos apsaugos ministro pavaduotojai Olgai Račkauskienei ir kt.
- 38 p. Po avarijos Čekijoje: aš su bendrakeleiviais Leonu Navicku ir Algimantu Kliuku.
- 39 p. „Apimondia“ kongrese. Pirmas iš kairės Kazimieras Spetyla, toliau Kamelija Kadziauskiene, aš ir Sergejus Dudovas iš Ukrainos.
- 40 p. Lietuvos apiterapeutų asociacijos įkūrimas Kaune „Sanitas“ farmacijos fabrike.
- 42 p. XXIV „Apimondia“ kongrese Lozanoje (Šveicarija) Lietuvos delegatai.
- 43 p. Tarptautiniame epileptologų kongrese su prof. Egidijum Jeržemsku (pirmas iš kairės) ir prof. Algiu Mickumi (sėdi viduryje).
- 44 p. Atostogaujame Kipre.
- 45 p. Senelių džiaugsmas – anūkai Pranas ir Jokūbas.
- 46 p. Atsisveikinant Hamburge su įmone „Desitin“ ir jos atstove Sibile Graf.

- 47 p. Aš su broliu Edvardu ir mama.
- 49 p. Vaistų APAP įregistravimo Lietuvoje 10-mečio minėjimas.
- 56 p. Mūsų senjorų medikų diskusijų (SMD) klubo branduolys. Stovi pirmas iš kairės Vytautas Basys, toliau Albinas Maslauskas, Gediminas Rimdeika, Povilas Rimkus, Česlovas Norkus ir Algimantas Blažys.
- 57 p. Šaškių turnyro taurę įteikia kupiškėnas disko metikas olimpinis čempionas Virgilijus Alekna.
- 58 p. Klasės draugų susitikimas po 50-ies metų.
- 59 p. Gydytojas Levan Baiajani (pirmas iš kairės), Kupiškio PSPC direktorė Dovilė Kulbokienė ir aš Kupiškio ligoninės salėje.
- 63 p. Išleistuvės iš Kupiškio ligoninės su kolektyvu ir valdžia.
- 66 p. Pasitarime dėl kardiologijos projekto Gruzijoje. Pirmas iš kairės R. Kizlaitis, toliau prof. Aleksandras Laucevičius, prof. Pranas Šerpytis ir aš.
- 71 p. Jauniausias anūkas Benediktas ant senelio rankų.
- 72 p. Tarp apdovanotųjų Nusipelnusio Lietuvos sveikatos apsaugos darbuotojo vardu ir Garbės ženklu.
- 75 p. Išleistuvės iš Jiežno ligoninės.
- 76 p. Mano 75-mečio minėjimas.
- 80 p. Šeimos susitikimas.
- 85 p. Su Levano šeima Valdovų rūmuose.
- 86 p. Kurso draugai po 55 metų.
- 87 p. Aš su dukra Gintare, anūke Ieva, proanūkiais Očiu ir Uviu.
- 90 p. Aš su Antanina ir Petru Petraičiu (pirmas iš dešinės) Bitininkų šventėje Antazavėje.
- 91 p. Mes jau 53 metai kartu.

POVILAS RIMKUS
MANO GYVENIMO KELIAS

Bibliografiją sudarė Danutė Malakauskienė
Kalbos redaktorė Ilona Petrovė
Viršelio dailininkas Tomas Rimkus
Maketavo Tomas Rimkus

Tiražas 150 egz.

Išleido Lietuvos medicinos biblioteka,
Kaštonų g. 7, LT-01107 Vilnius

Spaudai paruošė ir spausdino
UAB „Petro ofsetas“
Naujoji Riovonių g. 25C
LT-03153 Vilnius